

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

2/2021 - december

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

Åndsvidenskab er kærlighed
Frugten fra kundskabens træ

Jomfrufødslen

Balance mellem frihed og tryghed

Det universelle komma

Det Tredie Testamente – hvad det er og ikke er

Hvem var Martinus?

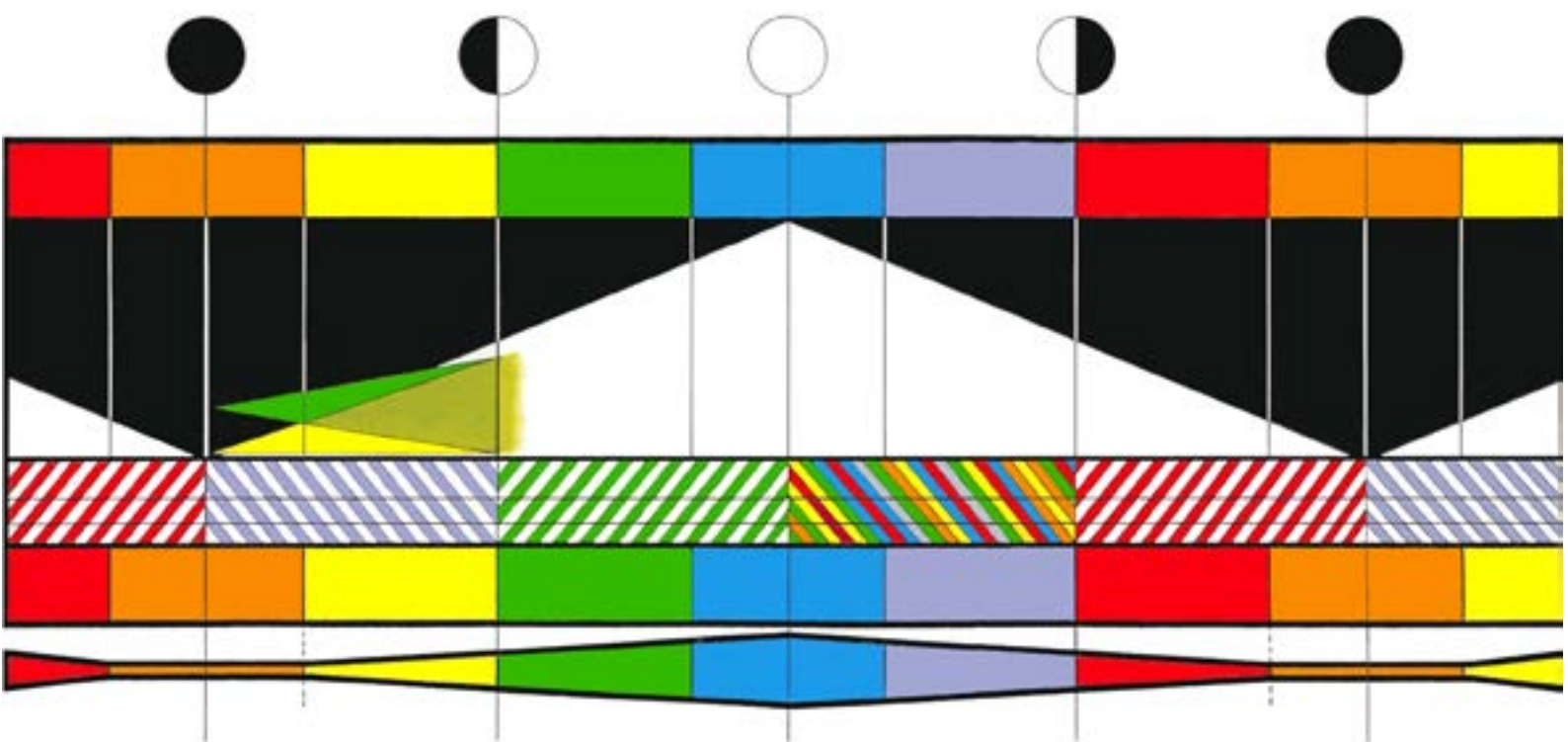
Martinus og Det Tredie Testamente

Ny bog: Tage Buch - Tilbageblik

Vejen ud af materialismen

Julen med Martinus

EN GAVETIL DIG

© Martinus Institut

Symbol nr. 17

Reinkarnation, kredsløb og årstider.

Reinkarnation, kredsløb og årstider.

En kort forklaring af Symbol nr. 17

”Uden at fødes på ny af vand og ånd kan man ingenlunde komme til at se Guds rige”. Dette var Jesus’ svar til Nikodemus, da denne kom og spurgte til genfødslen. (Joh. 3:3-8). Med vand sigtede Jesus til en ny fysisk organisme, mens ånd er synonymt med en ny bevidsthed.

Ved et andet tilfælde påpegede Jesus, at Johannes Døberen i et tidligere liv var Elias, profeten fra Det Gamle Testamente: ”Og dersom I vil tage imod det: han er Elias, som skulle komme” (Matt. 11:14). Se ligeledes Matt. 17:13 Luk. 1:1-25, Matt. 11:9-15 og Mark. 9:10-13.

Jesus fortalte også datidens mennesker, at han havde mere at sige eders kommende slægter: ”Jeg har endnu meget at sige eder, men I vil ikke kunne bære det nu”. (Joh. 16:12)

Men uden reinkarnation ville datidens mennesker jo være udelukket fra selv at nå frem til sidste del af visdommen og dermed til paradiset. Ordene: ”Men I vil ikke kunne bære det nu”, viser at Jesus vidste, at de først skulle igennem en intelligens- og følelsesmodning før de kunne tage imod hele visdommen. Denne humane tilstand kalder Martinus også for intellektuelklimaet, vist på symbolet der hvor de liggende gule og grønne trekantfelter (følelsesklimaet og intelligensklimaet) overlapper hinanden.

Først med denne tilstand bliver menneskene i stand til at forstå evigheden og ”det evige liv” som beskrevet i Bibelen. Et evigt liv er ikke en alder regnet frem fra en fødsel. Et evigt liv er uden begyndelse og ende, en evig udvikling. Overalt i naturen ser vi udvikling og kredsløb: Den mørke nat afløses af dagens lys. Det før så urene vand springer igen frisk fra kilden. Den kolde livløse vinter overgår til forårets og sommerens varme, farver og lys og videre til efterårets begyndende vissenhed og ny vinter. Efter barnets umodne periode kommer ungdommens vår og indvarsler manddommens sommer og derefter alderdommens efterår.

Genfødsel og fornyelse er selve naturens gang. Skulle jordmenneskene være mindre værd end den beskidte vanddråbe

og dermed en undtagelse fra naturens storslåede orden? Eller mindre værd end Jorden, der har udviklet sig fra en glødende mineralsuppe frem til de skønne scenerier, naturen i dag omgiver os med. Nej, kredsløbet vil også føre os til at lyse som solen. Alle vil nå frem til at varme, inspirere og give liv til alt og alle i deres omgivelser.

Symbolet anskueliggør kredsløbsprincippet, årstiderne og disse som symboler på mørket og lyset. De helfarvede rektangler øverst viser tilværelsesplanerne (beskrevet til symbol 13). Den sorte og hvide figur viser mørkets og lysets tilvækst og kulmination. Kredsløb er helheder hvor to modsætninger vekselvis kulminerer og er latente. Mørket kulminerer i dyreriget og lyset i den guddommelige verden.

Feltet med de skråtstillede farvestriber symboliserer kredsløbets årstider: Gråt for vinteren, grønt for foråret, flerfarvet for sommeren og rødt for efteråret. Vi befinder os således i det kosmiske spiralkredsløbs vinterzone. Her er livsoplevelsen lavest (det tynde orange felt nederst). Livet kulminerer først i den guddommelige verden (det bredere blå felt længere fremme).

Længst oppe findes nogle sort/hvide cirkler. Disse symboliserer efter tur: Vintersolhverv, forårsjævndøgn, sommersolhverv, efterårsjævndøgn og nyt vintersolhverv.

Disse tidspunkter er også billeder på spiralkredsløbets forskellige forhold mellem lys og mørke. Det er denne symboliske betydning, der ligger bag markeringen af årets forskellige højtider.

Julen relaterer til lysets og kærlighedens fødsel på Jorden, påsken til lysets sejr over mørket og pinsen til Guddommens ånd, alkærlighed og almagt. Nytåret symboliserer et nyt kredsløbs begyndelse og dermed også udødeligheden.

Forklaring af det kosmiske spiralkredsløb findes i bogen ”Det Evige Verdensbillede II”, stk. 11, side 117-123.

Bønnen er den største højpsykiske kraft

Af Jan Langekær

Vi moderne mennesker lever i en tid med mange forskellige udfordringer og for mange af os kan det være svært at navigere i dette omskiftelige liv, og samtidig beholde det gode humør og livsmodet intakt. Især når der føles "modvind på cykelstien" og alt ser sort ud. Især i denne "corona-tid", som vi jo alle sammen oplever, kan det få mange af os til at sukke og stønne, og håbe på bedre tider.

Hvad kan man så gøre? Martinus fortæller os i sine åndsvidenskabelige kosmiske analyser at bønnen er den største højpsykiske kraft der findes. Intet mindre.

Mange mennesker vil måske ryste på hovedet over denne oplysning? Men Martinus siger, at man bare skal prøve at benytte bønnen til Gud, og så vil man ikke leve længe før man opdager, at det hjælper. Så vil du måske indvende, kære læser, at jeg kan slet ikke tro på Gud. Hertil siger Martinus, at man behøver slet ikke at tro for at bønnen skal virke. Han siger derimod, bare prøv, så vil du snart se resultater.

Hvordan virker bønnen så? Bønnen er ikke beregnet til at fjerne alle vores

problemer, men til at få kraft og styrke til at stå vores udfordringer igennem. For hvis bønnen blot fjernede alle vores problemer på en mirakuløs måde, ja så ville vi jo slet ikke lære noget af vores lidelser og vores prøvelser.

Vigtigt er det også at man retter bønnen direkte til Gud, og ikke til nogen anden. Og at man derpå koncentrerer sig og fokuserer på Gud, og på det man har brug for at få styrke til, eller få hjælp til. For så har man den direkte kontakt. Gud bruger jo skytsengle, til at drage omsorg for hver enkelt af os, for at hjælpe os med at komme styrkede gennem udfordringerne og trængslerne.

Og for en sikkerheds skyld kan man altid afslutte sin bøn med ordene: "Fader ske ikke min vilje, men din vilje". For så er vi sikre på at alle vore eventuelle egoistiske ønsker bliver "sorteret fra".

For mange gange kan det vi beder om måske være til stor skade og ulykke for os, hvis det virkelige indtraf. Og dette er vi ikke altid bevidst om.

Vi kan også bruge bønnen til at takke Gud for livet, og for alt det Guddommen har gjort for os.

Martinus, som jo havde kosmisk bevidsthed, brugte selv bønnen mange gange dagligt, og kunne ikke huske én eneste dag i sit liv, hvor han ikke havde benyttet bønnen.

Man kan også bruge bønnen til at gå i forbøn for andre mennesker eller levende væsener, som har det svært.

Og åndsvidenskaben forklarer os jo også at alle levende væsener er en del af Guddommen, så vi skal samtidig huske altid at behandle vores medvæsner med kærlighed, også dyrene, for vi er alle en del af Guddommen, som jo åndsvidenskabligt set er synonym med naturen, livet, universet og verdensaltet; synonym med vores medmennesker, og vores eget indre, vores såkaldte mikrokosmos.

En rigtig åndsforsker vil altid være tæt forbundet med daglig brug af bønnen. Så derfor kære sandhedssøger gør som Martinus og Kristus. Brug bønnen og tilgivelsen. Uden bøn og tilgivelse ingen rigtig åndsvidenskab.

God fornøjelse og en glædelig Jul og et godt og lykkelige Nytår 2022.

God læselyst fra Jan Langekær.

TIDSSKRIFTET ER GRATIS

Forlag og redaktionsadresse for *Den ny Verdenskultur*:

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente (Publishing House The Third Testament Foundation),

Vestre Gade 6A,
DK-2605 Brøndby
mobil: 20 15 78 11
jan@langekaer.dk
CVR-nr. 29146721

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Tel: 20157811, e-mail: jan@langekaer.dk
www.dettredietestamente.info

ISSN: 0904-0633

Har du lyst til at bidrage til *Den ny Verdenskultur*, så benyt:

DANSKE BANK
Reg. nr. 3572 konto nr. 3572030989
MobilePay: 227366
Fra udlandet:
IBAN Konto nr. DK6030003572030989
og SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

*Kærlig hilsen,
Den ny Verdenskultur*

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab

INDHOLD

Symbolforklaring – Reinkarnation, kredsløb og årstider	3
Redaktøren: "Bønnen er den største højpsykiske kraft"	4
Indholdsfortegnelse	5
Jomfrufødslen	6
Stjernesymbolet	9
Julen med Martinus	10
Reinkarnation og skæbne	14
Åndsvidenskab er kærlighed	16
Balance mellem frihed og tryghed	22
Om mødet med Martinus' lære og Det Tredie Testamente	27
Min vej til Det Tredie Testamente	28
Økonomiske omkostninger og konsekvenser ved dommen	31
Det universelle "komma"	32
Frugten fra kundskabens træ	34
Martinus og Det Tredie Testamente	40
Godt nyt for de uvaccinerede	44
Kurser og foredrag	48
Enestående museums-udstilling af Tove Starup	50
Vejen ud af materialismen	52
Økonomisk hjælp til betaling af "bøden", opkrævet af Institutet	55
Boganmeldelse: Tage Buch - Tilbageblik	56
Det Tredie Testamente udstillinger	58
Karakteristik og betydning af Det Tredie Testamente	62
Det Tredie Testamente – hvad det er og ikke er	64
Hvem var Martinus?	66
Udleveringssteder, studiegrupper og foredrag	70

Jomfrufødslen

Af Martinus

Vi har lært, at Jesus var født af jomfru Maria og således havde en materiel eller fysisk mor, men vi har også gennem vor børnelærdom fået at vide, at han ikke havde nogen fysisk far. Det hedder sig, at Josef ikke var far til Jesus, men at det var Vorherre selv, der gennem den "hellige ånd" fik Maria til at undfange og føde Jesusbarnet. Nu må man ikke tro, at beretninger om jomfrufødsel er noget specielt for kristendommen. Det er blevet sagt om mange af fortidens store åndelige ledere, konger og indviede, at de var jomfrufødte, at de var direkte sønner af Gud. Det var dog ikke ensbetydende med, at de, der skabte udtrykket jomfrufødsel, selv mente, at de indviede ikke havde nogen fysisk far. Ideen om jomfrufødsel var en del af fortidens mysterier. Ved mysterierne forstod man den direkte åbenbare sandhed i den form, det var datidens højest udviklede jordmennesker muligt at modtage, men som det var umuligt at videreføre på samme måde til den ganske uintellektuelle og primitive almenhed. Over for almenheden måtte man forklare sandheden ved symboler og lignelser, som den kunne fatte og i mange tilfælde tog ganske bogstaveligt. Alle de mange ægyptiske guder f.eks., som er fremstillede med dyrehoveder og andre mærkværdigheder, er symboler på kosmiske principper, som det var umuligt at videreføre til almenheden i videnskabelig form. Efterhånden degenererede både kongeværdighed og præstestand, og det virkelige kendskab til sandheden bag mysterierne gik tabt, så de, der skulle lede og styre folket, efterhånden var lige så naive på det religiøse område som folket selv. Man

troede på lignelserne og symbolerne i bogstavelig form, og religionen blev til ceremonier og dogmatik. Medens en konge eller ypperstepræst fra fortiden, der virkelig var indviet i mysterierne, vidste, hvad der lå gemt i udtrykket jomfrufødsel, og at der bag dette udtryk slet ikke var nogen hentydning til den fysiske fødsel, så vidste senere tiders præster, som ikke havde en sådan indvielse, og dermed også vor tids gejstlige autoriteter, intet om disse mysterier og har derfor troet og tror endnu, at det drejer sig om en virkelig fysisk begivenhed, som, da den ikke er almengældende, må betragtes som et mirakel.

I en længst forsvunden fortid var menneskehedens førere og gejstlige autoriteter altså virkelig indviede væsener, som havde kosmisk bevidsthed eller i alt fald havde haft meget stærke kosmiske glimt. For dem var religionens inderste kerne videnskab, og mange af de mirakler og såkaldte overnaturlige fænomener, de til tider frembragte, har været resultater af deres videnskabelige indsigt og altså ikke spor overnaturlige. Moses, om hvem der er skrevet, at han var oplært i al Ægyptens visdom, har også i nogen grad haft kendskab til visse elektriske fænomener m.m. og har brugt dem bl.a. for at styrke sin autoritet og position over for det ofte genstridige og ulydige jødefolk. Man kaldte det naturligvis ikke elektricitet, man kaldte det "Guds ånd", og det var ikke, hvad mange af nutidens mennesker måske vil tro, noget bedrageri, hvormed man førte folket bag lyset. Man vidste, at det var guddommelige kræfter, og der vil atter komme tider, hvor man vil forstå, at alt det, vi kalder elektricitet, men i virkeligheden ikke ved hvad er, er gud-

dommelige kræfter, ja, selve universets livskraft, der som Guds ånd "svæver over vandene", hvilket vil sige dirigerer alle partikler i verdensaltet, hvad enten disse partikler er elektroner eller atomer, om de er menneskers og dyrs organismer, eller de er kloder, solsystemer og mælkeveje.

Men hvorfor blev jordmenneskeheden i en længst forsvunden fortid ledet af indviede væsener, medens de gejstlige og verdslige ledere, der står i spidsen for den jordiske menneskeheds forskellige samfund og religioner i dag, er absolut uvidende om de åndelige realiteter, der ligger bag den fysiske virkelighed? Man kunne jo synes, at der i så fald ikke er tale om udvikling, men blot om degeneration og tilbagegang. Dette er dog ikke tilfældet. Hele den forvandling, der er sket igennem årtusinder fra de indviede kongers tid og til vor moderne materialistiske civilisation og kultur, er tværtimod en del af en gradvis udvikling. Det er en udvikling af almenheden. Derfor måtte noget degenerere, og noget nyt udvikles. Det, der degenererede, var netop mysterierne og kongeprincippet og dermed religionerne og den blinde tro. Almenheden skulle ikke vedblivende ledes af indviede, som måtte forvandle de kosmiske sandheder til symboler og lignelser, dogmer og ceremonier, en slags åndelig søbemand for den barnlige menneskehed. Det var nødvendigt en tid, men ligesom barnet vokser fra modermælk og søbemand og efterhånden også fra børnehaven og skole og må ud i livet og lære at stå på egne ben, voksede menneskehedens også fra sit åndelige barnestadium ind i en "lømmelalder", hvor det er nødvendigt at gøre erfaringer og selv lære af livet

Ligesom barnet vokser fra modermælk og søbemad og efterhånden også fra børnehaven og skole og må ud i livet og lære at stå på egne ben, voksende menneskeheden også fra sit åndelige barnestadium ind i en "lømmelalder", hvor det er nødvendigt at gøre erfaringer og selv lære af livet og dets love.

og dets love. De åndelige værdier, der var skjult i de gamle mysterier, mistede naturligvis ikke dermed deres værdi, de er evige sandheder, men den form, hvori de blev manifesteret, var ikke mere tidssvarende. Almenheden skulle nu føres ind i en udvikling, der modnede det enkelte menneske til at modtage viden om universet og dets fysiske og psykiske love – uden mystik og uden at være ledet af et religiøst diktatur.

En meget stor del af den jordiske menneskehed gled efterhånden ind i et materialistisk og ateistisk tankeklime, og deres intelligens blev udviklet til at beherske naturens kræfter gennem videnskab og teknik og bruge disse kræfter, bl.a. elektriciteten, til praktiske og nyttige formål. Religionen degenererede så stærkt, at den kom til at betyde mindre og mindre i folkets daglige liv og i dag kun er et rudiment af, hvad den har været i fortiden. De kosmiske sandheder fra fortidens vise, hvis kerne er gået tabt, men hvis skaller stadig eksisterer som myter og dogmer, skal den jordiske menneskehed nu lære at kende på en måde, som er tilpasset den intelligens, som dels gennem kampen for tilværelsen, og dels gennem den tekniske og videnskabelige udvikling efterhånden er blevet den dominerende faktor i bevidstheden, eller i al fald en faktor, som det enkelte menneske lægger mere og mere vægt på. Det er jo også på grund af den udviklede intelligens, at flere og flere mennesker kan se det absurde i et dogme om jomfrufødsel og uvilkårligt spørger, hvorfor Jesus ikke lige så godt kunne være født på naturlig måde og være lige guddommelig endda. Selvom mange mennesker således tager afstand fra religionens ydre form, som de ikke

kan inspireres af, er det dog ikke dem alle, der er irreligiøse. Adskillige ville gerne tro, hvis bare de kunne, de savner et fast punkt i tilværelsen. Men deres tænkeevne forhindrer dem i at acceptere en religion, som på så mange måder er fuld af ulogiske beretninger og modsigelser, og som forlanger, at man blindt skal tro på dens bogstav. For disse mennesker, som er ved at glide ud af materialismens tankeklime og længes efter noget, de kan forstå og ikke bare skal tro på, bliver den moderne åndsvidenskab skabt, og i fremtiden vil der blive flere og flere af disse mennesker. Åndsvidenskabens vil afsløre de gamle kosmiske sandheder, som helt eller delvis er gået tabt, på en sådan måde, at det ikke mere drejer sig om mysterier med hemmelige indvielser, men om en analyserække, som ethvert søgende menneske vil have mulighed for at komme i kontakt med og, hvis de føler sig på bølgelængde med disse tankerækker, også vil have mulighed for at søge at praktisere i hverdagen og dermed lidt efter lidt skabe den tilstand i sit eget sind, der bringer det mere og mere i kontakt med "den hellige ånd" eller universets grundtone, hvilket vil sige den evige Guddoms bevidsthed og væremåde.

Det som før var dogmer, der kunne tilfredsstille et religiøst instinkt og en primitiv følelse, men som blev det rene nonsens, når intelligensen skulle tage dem bogstaveligt, afløses nu af kosmiske eller universelle analyser, der henvender sig til menneskets intellektualiserede følelse, dets humane evne og dets tænkeevne, og ligeledes til dets begyndende intuition. Naturligvis må begrebet jomfrufødsel også analyseres, så den moderne åndsforsker kan se,

hvad fortidens vise i virkeligheden har ment med dette udtryk.

Begrebet jomfrufødsel dækker over et mysterium, der var knyttet til de væsener, som adskilte sig fra almindelige jordmennesker på grund af en medfødt åndelig suverænitet. Det var væsener, i hvem den virkelige sandhed om livet og dets love i større eller mindre grad åbenbarede sig i sin videnskabelige form. Disse væsener blev kendt som store faraoner og ypperstepræster, som folkeslags åndelige ledere, profeter og verdensgenløbere. De havde i større eller mindre grad evne til selv at opleve den virkelige sandhed ved egne dagsbevidste vågne sanser. Det var en evne, som var forbeholdt ganske enkelte mennesker, medens den store almenhed var ganske blottet for evner til at kunne opleve på en sådan måde. Folket modtog fra disse indviende en fortolkning og tilpasning af de store sandheder, som passede til dets åndelige niveau. Disse "jomfrufødte" har været den jordiske menneskeheds lærere, vejledere og til tider også revsere gennem dens barndomsstadier, som har strakt sig over tusinder af år. Buddha, Kristus og Muhamed er de tre sidste lærere af en sådan art, hvis virksomhed har haft verdensomspændende betydning. Hvor havde alle disse indviende deres viden fra? Hvad var det for et mentalt område i deres bevidsthed, der helt adskilte dem fra det almene jordmenneske? Dette mentale område var "den hellige ånd", det var en guddommelig bevidsthed og viden, det var evner, de ikke havde arvet fra deres forældre eller forfædre, som var ganske almindelige mennesker, der ikke ejede sådanne evner eller besad et sådant mentalt område i deres be-

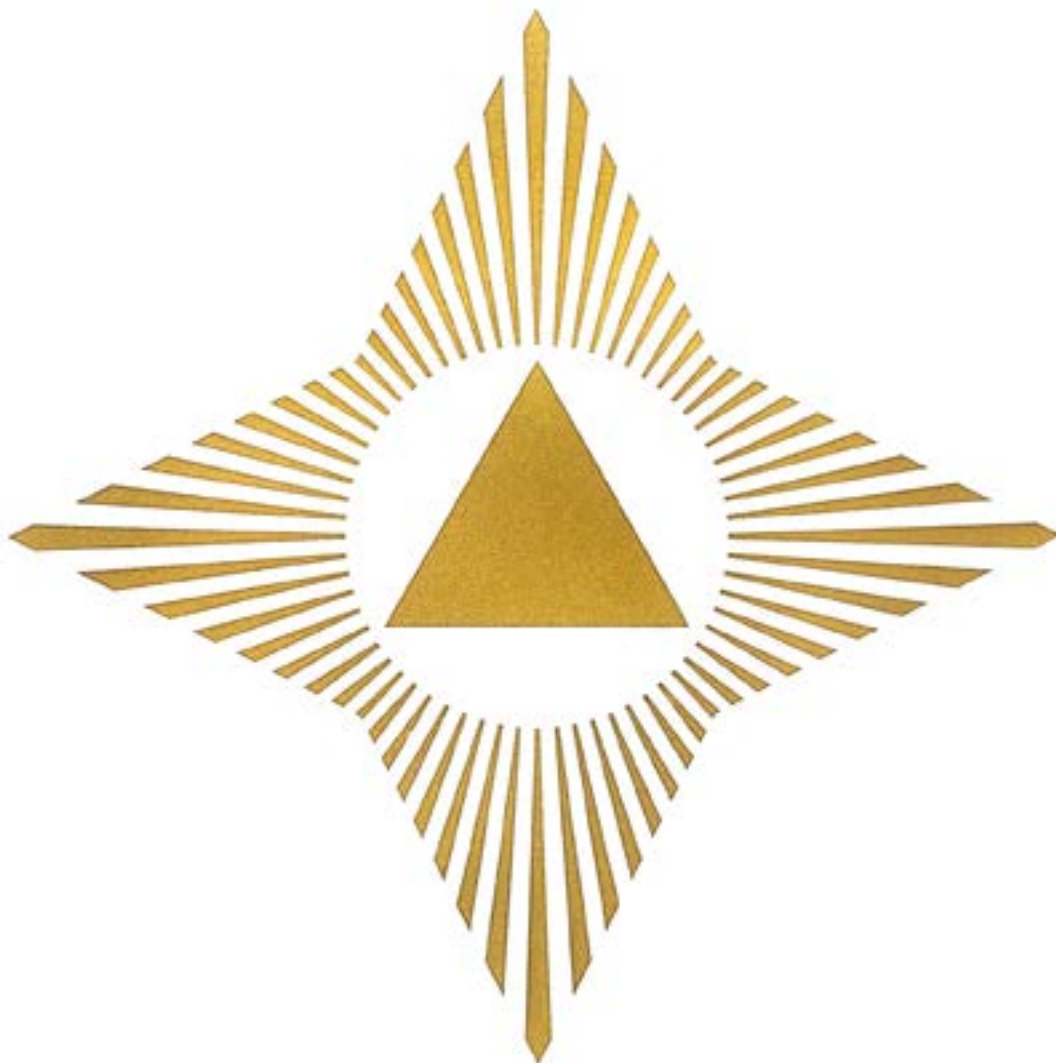
vidsthed. Det var imidlertid en kendsgerning for alle, at de var født af en kvinde. Men hvordan kunne et barn af almindelige jordiske forældre komme til at udvise en himmelsk eller guddommelig bevidsthed og væremåde? For de indviede var det ikke noget problem, de vidste, at deres åndelige indsigt var et resultat af en udviklingsproces gennem mange fysiske inkarnationer, hvorigenem de var blevet modne til at modtage en åndelig befrugtning fra Guddommen i form af kosmiske impulser, så de selv i vågen dagsbevidst tilstand kunne føle sig ét med universets kræfter og beherske dem både i deres eget sind og i naturen omkring sig. Hvilket Kristus jo også har udtalt med ordene: "Hvad jeg gør, gør jeg ikke af mig selv, men Faderen igennem mig". Men hvorledes forklare denne realitet for almenheden, der var ude af stand til at fatte den virkelige sandhed? Ja, når der er egenskaber hos et barn, der ikke ligner forældrenes egenskaber, vil primitive mennesker let give sig til at spekulere over, hvem der mon kan være far til barnet. Moderskabet er der jo aldrig tvivl om. Og selvom ægtemanden er far til barnet, kan dette udmærket godt være i besiddelse af egenskaber, det har udviklet i tidligere inkarnationer, men som ingen af forældrene besidder. Josef kan udmærket have været Jesu fysiske far og har sikkert også været det. Man vil jo se, hvordan man i opremsningen af Jesu slægtsregister i det ny testamente overhovedet ikke bekymrer sig om den mødrene slægt, men udelukkende om, at Josef så og så langt tilbage var af Davids æt. Vi kalder Jesus for Jesus Kristus, og det sidste navn er betegnelsen for messias, dvs. den salvede eller den indviede. Vi kan da sige, at Josef var far til Jesus, dvs. til den fysiske person med det almindelige jødiske navn, men han var ikke far til Kristus, han var ikke ophav til den kosmiske bevidsthed, der efterhånden, som den unge nazaræer voksede op, fik magten i hans sind og fik ham til at føle sig ét med den himmelske Far, hvis bevidsthed omslutter

alle, men som det almene jordmenneske endnu ikke bevidst er på bølgelængde med, før end det tager sit kors og følger i nazarærens fodspor.

Fortidens mennesker accepterede den fortolkning, at de indviede var direkte sønner af Gud, og der lå da også den kosmiske sandhed bagved dette symbol, at den del af deres bevidsthed, der netop gjorde dem til indviede væsener, var noget, de ikke havde i arv fra forældre og slægt, det var ikke af denne verden. Flere og flere af nutidens mennesker kan ikke godtage den gamle bogstavelige opfattelse, og nogle af dem kan naturligvis heller ikke fatte analysen af begrebet "jomfrufødsel". Det må vente, til de er modne til det. Flere og flere vil dog med tiden kunne fatte analysen, men så opstår naturligt det spørgsmål: "Hvilken betydning har det for vor tids mennesker, der ikke mere ledes og styres af "jomfrufødte" konger, profeter eller verdensgenløbere, at disse fortidens store vismænd var guddommeligt inspirerede eller ligefrem "ét med Faderen", kan det hjælpe os i vor nuværende situation? Kan det ikke det, har det jo ikke så stor betydning". Men det kan det, når man forstår det og ser det i åndsvidenskabens lys. Det er en ny udviklingsfase, den jordiske menneskehed nu er ved at glide ind i. Når mysterieprincippet og den guddommelige suggestion fra ledende konger og ypperstepræster degenererede, var det netop, fordi den jordiske menneskehed var vokset fra barnestadiet ind i pubertetsalderen. En stor del af samme menneskehed er nu ved at vokse ud af denne kosmiske pubertetsalder og er modne til at stå på egne ben, dvs. til at modtage den kosmiske indvielse. Men nu skal det ikke mere ske ved tempelindvielser eller pyramide indvielser, hvor der skulle bestå vanskelige fysiske og psykiske prøver. Nu foregår indvielsen midt i "hverdagens pyramide", og de gejstlige lærere afløses af den åndsvidenskab, der er tilgængelig for ethvert søgende menneske. "Jom-

frufødslen" er ikke blot noget, der hører fortiden til, alle jordiske mennesker skal i virkeligheden med tiden opnå den bevidsthedstilstand, som har fået dette navn i den dogmatiske religion og er blevet sådan misforstået. Det jeg i mine kosmiske analyser kalder "den store fødsel" eller opnåelsen af kosmisk bevidsthed, er i virkeligheden "jomfrufødslen". Det er ikke en fødsel, der består i, at et væsen fødes ud af et hun væsen eller en moders organisme ni måneder efter en fysisk undfangelsesproces, det er en indre fødsel i et væsens egen bevidsthed og organisme, som gør dette væsen til et Kristusvæsen, der er ét med Faderen og udstråler "den hellige ånd" eller den guddommelige næstekærlighed i tanker, ord og handlinger mod alt og alle.

Fra Kosmos, 1972.

© Martinus Institut

Symbol nr. 41 **Stjernesymbolet.**

Alkærlighedens symbol

Symbolet i sin helhed udtrykker selve verdensaltet. Trekanten symboliserer verdensaltets grundanalyse som et treenigt princip: "jeg'et", "manifestationsevnen" og "organismen" – X1, X2 og X3.

Trekanten, som er omgivet af en sol, viser at livet eller tilværelsen i sin højeste analyse er absolut fuldkommen. Strålerne, der fremtræder i korsform symboliserer alkærligheden, den mest fuldkomne manifestation hvor man hellere vil ofre sig selv end lade andre lide.

Forklaring af stjernesymbolet findes i bogen

"Det Evige Verdensbillede 4", stk. 2.

Alle artikler, symboler og citater af Martinus: © Martinus Institut, martinus.dk

JULEN MED MARTINUS

Af alle årets højtider stod Julen for Martinus i et særligt strålende lys, og han følte en udtalt glæde ved denne vidunderlige stemning, der var omkring juletiden. Den tid hvor næstekærligheden især fik lov at udfolde sig mellem mennesker. Hvor gavmildheden og ønsket om at glæde andre var størst. Hvor der skabtes kontakt mellem mennesker ved millionvis af breve, julekort og gaver. Martinus sendte også selv sine julehilsner ud. I begyndelsen håndskrevne. I flere år i 40'erne skrev han en fælles julehilsen til hans sags venner i KOSMOS, ligesom han også flere år skrev specielle juleartikler. Men fra 1948, hvor Instituttet fik sit eget første lille trykkeri, sendte han hvert år specielle trykte julehilsner til alle hans sags interesserede, og dette fortsatte indtil hans sidste jul i 1980. Han modtog selv hvert år et meget stort antal julebreve og hilsner fra mange mennesker, for hvem hans kosmiske analyser kom til at betyde en uundværlig inspiration og hjælp i hverdagen, og i Instituttets arkiv ligger disse mange julebreve sirligt bundtede år for år.

I hans sags første år fejrede Martinus juleaften sammen med sine dengang få nære medarbejdere. I mange år var det på Instituttet i Erik Gerner Larssons lejlighed hos denne og hans familie, og i årenes løb kom der enkelte venner til. Når julefesten var forbi der, gik Martinus sig en lang tur i de københavnske gader og glædede sig over den stille by, nu hvor alle var glade og fredelige. Han følte, at denne dejlige stemning var noget af den store fred på jorden, der engang i fremtiden ville blive almengældende. I en artikel i årsskriftet KOSMOS for 1964 "Den første julesang på jorden" beskriver han denne særlige stemning:

"Der er højtid, noget storslået overjordisk over disse julens toner eller vibrationer, noget formildende selv for det mest robuste og hårde sind. De skaber trang i alle til at være gode, til at give gaver, til at sende hilsener til nær og fjern.

Men al denne godhed, - al denne guddommelige stemning, der således uundgåeligt næsten når ind i alle sind, er ikke så underlig, thi julens vibrationer har trods alt efterhånden fået så megen magt, at de for det kosmiske syn ligefrem udgør nogle få timers besøg af intet mindre end - den virkelige, store "Fred på Jorden". I en kort stund, fra juleklokkernes kimen til noget over midnat juleaften, gæstes verden virkelig af noget af den store fred. I disse få timer er en højere verdens atmosfære virkelig ligesom kommet nærmere. Denne overjordiske atmosfære omfavner, gennemtrænger og inspirerer alle, der har et åbent og kærligt sind, alle der i kontakt med den gamle og den nye verdensimpuls

arbejder på at skabe Jorden om til en permanent bolig for kærligheden, for freden, for den sande harmoni. Men selv om denne atmosfære ikke er direkte synlig for det fysiske øje, er det dog den, der er identisk med den virkelige og sande "julestemning" i ethvert retmæssigt, åndeligt indstillet sind, såvel som den også udgør den vidunderlige stemning, der juleaften kan føles hvilende over land og by". (Citat slut)

Til juletiden havde Martinus også pyntet sin egen stue. Han gjorde plads på et bord eller på sit høje skuffemøbel og lagde først et lag hvidt vat, der skulle illudere julesneen, og så stillede han en julekrybbe op med Josef, Maria og Jesusbarnet og kreaturerne, og måske var hyrderne der også, det husker jeg ikke. Der var en baggrund af blå pap med påklistrede gyldne stjerner, en stjernehimmel, der lyste over den hellige familie. Martinus ønskede ingen blomster og intet grantræ, for han ville ikke - som han også gør rede for i sine analyser - bidrage til at noget liv skulle afbrydes. Men han fik sig alligevel et juletræ, og det har nok været et af de allerførste kunstige juletræer i Danmark. De kunne ikke købes dengang, men Martinus fik et træ fremstillet hos en drejer, der først drejede "stammen", der var tynd foroven og blev kraftigere nedefter, og som fæstnedes i en rund fod. I stammen bores nogle huller, hvori der blev sat pinde, små foroven og større nedefter, og på den måde fik Martinus sig et "stativ", som han kunne pynte som et juletræ. Yderst på "grenene" blev der anbragt en kæde af julelys med små elektriske pærer. Det skulle være elektrisk lys, for han ville ikke afbrænde julelys af stearin. "Træet" blev pyntet med englehår og med glimmer af glitrende sølvpapirstrimler, så meget, at man ikke kunne se, at der manglede grønne grannåle. Desuden blev der hængt nogle kulørte glaskugler på "træet", og i toppen var der en spids glasfigur, som dog senere gik itu og blev erstattet med en stjerne af sølv lignende materiale. For Martinus var det et rigtigt juletræ, som han og hans medarbejdere kunne glæde sig over, netop fordi det ikke forvoldte skade på nogen form for liv. Således fungerede det i flere år. Men lige efter afslutningen af anden verdenskrig i 1945, fandt man på Villa "Rosenberg" nogle små kunstige juletræer, der var efterladt af de tyske soldater, som havde boet i villaen og på naboejendommen "Klintegården". Værnemagten havde øjensynlig sørget for, at soldaterne kunne fejre julen med kunstige juletræer, og nu kunne Martinus så klippe grene af disse små træer og binde dem på sit eget lille juletræ, så det i højere grad kom til at ligne et rigtigt træ.

Indtil 1965, hvor Erik Gerner Larsson fik permanent bolig på Villa "Rosenberg" i Klint, fejrede Martinus julen hos ham. Og efter den tid fejrede Martinus julen sammen med andre venner, og det skete i årene frem til Martinus bortgang i 1981 i Sysses og min lejlighed i Vanløse. Den kreds af venner, som dér fejrede julen med Martinus, skiftede lidt i årenes løb, men enkelte var trofaste julegæster gennem alle årene, og det var både danske, svenske og hollandske venner. Og i disse år glædede Martinus os med ikke alene at komme selv, men hans lille juletræ fik lov at følge med og stod pyntet hver jul gennem de 15 år, han fejrede julen der. Det kom til at lyse for Martinus og vennerne, og det blev uforglemmelige mærkedage, som endnu står stærkt i minderne især ved juletid, når det lille træ igen bliver tændt. For træet fik lov at blive hos os, men efter vor død skal det tilbage til Martinus' mindestuer.

Juleaftenen begyndte med julemiddag med vegetarisk "steg" af linser og bønner, brunede kartofler, rødkål, halve æbler med gelé og derefter til alkoholfri druesaft. Desserten var ris-alamande, og i risen var der foruden de fintdelte mandler én eller to hele mandler, og

den der fik dem skulle have en lille mandelgave. Martinus fik altid lov til at tage først af desserten, og jeg tror nok, at Sysse altid placerede skeen, sådan at Martinus ikke kunne undgå at få i hvert fald én af mandlerne og dermed mandelgaven, som kunne være vittighedsbladet "Blåksprutten" eller en anden lille ting.

Efter middagen gik man ind i stuen, hvor juletræet stod tændt. Nogle hjalp Sysse med at få opvasken til side, medens andre fik en hyggelig snak med Martinus som centrum, og derpå kom gaveuddelingen. Alle havde medbragt gaver og lagt dem i sofaen i spisestuen, og når man havde drukket the eller kaffe med småkager, kunne uddelingen begynde. Der var ingen "julemand" til at dele gaverne ud, bortset fra et enkelt år, hvor en hollænder, der havde anskaffet sig en nissehue, stod for gaveuddelingen. Der var gaver til alle. Martinus kunne få f.eks. et slips, en grammofonplade eller nyttige ting i de såkaldte "bløde pakker". Mange år fik han en dagbog, så han kunne fortsætte med at nedskrive dagens begivenheder, som han gjorde det i en lang årrække, og i mange år fik han et abonnement på "Det Bedste" som gave. For alle andre var der en rig variation i udvalget af julegaver.

Underholdningen bestod ofte i gode samtaler, og nogle gange blev der læst op af Martinus bøger, f.eks. af "Juleevangeliet", sådan at ingen af os glemte, hvorfor vi holdt jul. Der blev også tid til at kigge lidt fjernsyn, især for at høre nogle julesalmer. Aftenerne forløb i en dejlig atmosfære af venskab og kærlighed, og den varme der udstrålede fra Martinus smittede naturligt af på os andre.

Julefesten sluttede sjældent før efter midnat, og vi fik alle et stort knus af Martinus til afsked, og Sam Zinglersen, som deltog i disse aftener i en lang årrække, og som var nabo til Instituttet, kørte Martinus hjem. Det var også ham, der inviterede til fest nytårsaften på Ternevej, hvor der var mange af de samme venner samlet omkring Martinus og den højtid, der var forbundet med årsskiftet.

Julens virkelige budskab blev Martinus aldrig træt af at understrege. I artikler, bøger og julehilsnerne beskrev han julens mission og hensigt. I "Julelysene" skriver han - og det kan vi afslutte historien om Martinus juleaftener med:

"Princippet med de mange millioner af tændte julelys med deres genskin i guld- og sølvglinsende dekorationer eller pynt i midvinternattens mørke er en gave fra himlen. De udgør et guddommeligt symbol på Guds mål med menneskeheden. Hvert tændt julelys er symbolet på et menneske. Ligesom de tændte fysiske julelys er med til at illuminere og festklæde menneskenes liv både inde og ude, på gader og torve, på arbejdspladser og i hjemmene, på juletræer og andre steder omkring os i vintermørket, således er ethvert menneske, der har næstekærlighed både i hjerte og forstand, Guds tændte julelys i det kosmiske vintermørke, det ragnarok, menneskeheden for tiden lever i. Og det er dette himmelske lys i hjertet, der opfylder englens bebudelse om fred på jorden og det heraf følgende velbehag for menneskene!"
(Citat slut).

Ja, alle Martinus venner fik i samværet med ham lov til at opleve, at en sådan væremåde kunne praktiseres, - at han gennem sit daglige liv igennem alle årene udelukkende spredte lys og varme omkring sig. Han delte sin visdom med enhver, der ønskede den. Jesus sagde om sig selv: "Jeg er verdens lys ...", og han har nu lyst for jordens millioner gennem snart to tusinde år, og med Martinus har vi fået endnu en lyskilde at se og varme os ved.

tb.

Kære Christen & Ingegerd!

Julen 1990.

For et par år siden skrev jeg medfølgende beretning om, hvordan Martinus fejrede sine juleaftener. Det er nu 10 år siden han oplevede sin sidste jul her på det fysiske plan blandt sine venner. Disse juleaftener blev højdepunkter blandt mange andre dejlige oplevelser i samværet med ham. Det er nu altså overgået til at være "historie", men er for os alle samtidigt skønne minder, som sammen med andre herlige erindringer kan glæde og fryde os i vor alderdom.

I anledning af 10-året sender vi hermed et eksemplar af "Julen med Martinus" sammen med vore allerkærligste hilsner og ønsket om en
GLÆDELIG JUL og et GODT OG LYKKELIGT NYTÅR.

Sysse
Sysse

og

Tage B.

P.S. Vi håber alle står vel til hos jer.
Her fejrer vi jul med Nischa &
Vera Carling. Det er glædeligt
at göteborgerne er kommet
guldengang med undervisning af
det NY KULTUR.
Stort fælleskæmpe til jer begge
S + T 7-95

Reinkarnation og skæbne

Hvad er liv?

Det, der gør os levende er vores inderste “jeg” og ikke den fysiske organisme. Der er altså forskel på skaberen og det skabte, den ene er levende, det andet er dødt. Det er det usynlige jeg, der anvender organismen til oplevelse og skabelse – bevæger den og giver den liv – og ikke omvendt.

Livet er evigt

Det er kun organismer og tanker, der kan fødes og dø, skabes, nedbrydes og evigt fornyes. Ikke det evige “jeg”, der er evigt uforanderligt. Når den fysiske krop ikke fungerer mere og dør, bliver den adskilt fra dette jeg. Livsoplevelsen fortsætter via en fødsel ind i en åndelig verden hvorfra vi efter et hvileophold, fødes i en ny fysisk organisme. Således skaber og oplever det samme jeg utallige kroppe, tilstande og udviklingstrin i logisk rækkefølge og kontakt med en evig guddommelig plan.

Formålet med udviklingen

En del af denne plan kan vi iagttage gennem udviklingen i mineral-, plante-, og dyreriget. Ifølge *Det Tredie Testamente* er meningen med denne proces at forny bevidstheden. Vores egen bevidstheds udviklingshistorie står at læse i naturen – Livets Bog. Det er en lang trinvis proces. Vi har fx haft hundreder af abelignende inkarnationer i dyreriget.

Målet med denne proces er skabelsen af den fuldkomne og alkærlige bevidsthed.

Kærlighed er logik

Set ud fra ét liv er det ikke så logisk, uselvvisk at give dette til glæde for sin næste. Men i det kosmiske perspektiv bliver kærligheden synlig som matematisk logik: skæbneloven (man høster som man sår) bevirker, at vores

handlinger kommer over os selv. Det kærlige menneske, vil selv komme til at opleve den livslykke, det ønsker for sin næste. Men for at komme så langt, må det først opleve kontrasten. Derfor indgår der også verdenskrige, konflikter og lidelse i “livets skole”.

Evnen til medfølelse er under udvikling

Alle disse tidligere oplevelser bestemmer vores nuværende bevidsthed, udviklingstrin, sundhed, sygdom og øvrige anlæg. Oplevelserne sætter deres spor, uanset om vi kan huske dem i dag. Den humane evne er en virkning af tidligere oplevelser: den der har oplevet megen smerte på et område, er beskyttet fra at opleve den samme lidelse igen og igen.

Livet er alkærligt

Således skabes medfølelsen og med denne humane udstråling er individet beskyttet mod at skulle opleve den samme form for lidelse igen. En proces der fortsætter lige til visdommen: alkærligheden. Mørket er en nødvendig kontrast foruden hvilken lyset ikke kan markeres. Livet som helhed er fuldkomment lys og retfærdighed. Verdensaltet udtrykker Guds alkærlighed, alviden og almagt.

Reinkarnation i Bibelen

I Østen har man kendt til idéen om genfødslen i årtusinder, men også i Bibelen kan vi læse om reinkarnation. En af datidens vise, det jødiske rådsmedlem Nikodemus, opsøgte Jesus hemmeligt om natten for at spørge til emnet. Jesus svarede på Nikodemus’ spørgsmål: “Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den som ikke bliver født på ny, skal ingenlunde se Guds rige” (Joh. 3:4). Nikodemus: “Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt. Det kan da

ikke for anden gang komme ind i moders liv og fødes igen?”

Her ses tydeligt, hvor svært forståeligt det var – selv for datidens vise – at en “gammel” mand skal fødes fysisk igen. Jesu ord er da heller ikke intellektuelle analyser, men lignelser, der kan stimulere troen. Jesus svarer: “Den der ikke bliver født af vand og ånd kan ikke komme ind i Guds rige. Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden er ånd.” Som det ses af Jesu ord anvendes “Vand” som symbol for materie, kød og krop. Jesus: “Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. Vinden blæser hvortil den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvorfra den kommer eller hvortil den farer” (Joh. Kap. 3, 3-8).

Kristus nævner også direkte Johannes Døberen som eksempel på reinkarnation. Disciplene havde spurgt om Elias, der skulle komme: “Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen” (Matt. 17:13). De kunne altså til dels rumme idéen om genfødsel, hvilket også ses af følgende ordveksling, hvor de spørger Jesus: “Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?” (Joh. 9:1). Spørgsmålet giver kun mening med et liv inden denne fødsel. Ellers kunne han jo ikke selv have skabt den medfødte tilstand. Også Bibelens ord om “evigt liv”, betyder et liv uden alder fra en fødsel, uden begyndelse eller ende.

Martinus om reinkarnation

Udvalgte citater

Igennem reinkarnationens princip at »fødes på ny af vand og ånd« og dermed have mulighed for at vokse op fra en primitiv, dyrisk og dræbende til en højintellektuel, kærlighedsdominerende livsform, som udgør »mennesket i Guds billede«, var indholdet eller kernen i Jesu samtale med Nikodemus. *Den sekundære og den primære opstandelse*, kap. 10

Kredsløbsprincippet skal nok sørge for, at de levende væsener uundgåeligt atter og atter igennem reinkarnationen eller livet mødes med deres uafgjorte eller ufærdige skæbner, indtil de når at få disse fuldkommengjorte eller færdige. *Hinsides dødsfrygten*, kap. 8.

Reinkarnationen eller væsenernes lange række af fysiske jordliv bliver derfor her synlig som Guddommens store og brede landevej frem til hans eget strålende og evige paradys på alvisdommens, alkærlighedens og almagtens højeste tinder. [...] Når mennesket eller gudesønnen er nået frem til denne fuldkomne tilværelse, behøver det ikke mere at forlade den åndelige verden eller sit sande, permanente paradys for at lade sig føde i fysisk materie. Det har nu lært at tænke hundrede procent logisk både i skabelse af væremåde og anden skabelse og er dermed tilsvarende hundrede procent kvalificeret til at skabe i den åndelige materie. Det kan derfor nu fortsætte sin tilværelse i spiralkredsløbets højeste åndelige verdener. Her kan det uhindret manifestere hele sin genialitet i intellektualitets- og kærlighedsudfoldelse og nyde den heraf affødte kulminerende skaberglæde. Det kan ikke fejle mere. Det er udlært i livets skole. Det er selv blevet paradysisk i praktisk virkelighed. Og på denne virkelighed hviler dets paradys, der nu er blevet permanent, idet væsenet ikke mere er underkastet reinkarnationen eller genfødelserne. *Vejen til paradys*, kap. 33 og 34.

Reinkarnationen giver individet den store fordel, at det altid vil have et legeme, der er i overensstemmelse med dets bevidsthed, udviklingstrin og skæbne, samtidig med at det giver det lejlighed til at få hvilepauser i dets fysiske tilværelse, får lejlighed til, når det er »mæt af dage» eller har fået lemlæstet sit fysiske legeme så meget, at det ikke mere er tjenligt til manifestation, at få et ophold i de højeste verdener og tilværelsesplaner. Her er livet ligefrem en guddommelig rekreation, en salighedsmættelse, der atter får individets fysiske energier, længsler og begær til at spire frem, og gennem hvilke de atter bliver tildelt adgangen til skabelsen af et nyt fysisk legeme, forherliget med alle de nyeste forbedringer og fordele, som måtte være i det pågældende individs højeste favør. Og da det gennem dette legeme atter kan opstå i den fysiske verden, nyfødt, ren og fri fra alle de slagger, det grums og snavs, den sladder og bagtalelse, det forbryderalbum og fingeraftryk, den straffeattest, den vanførhed, den åndssvaghed, den sindssyge, den unatur og livslede, der eventuelt klæbede ved det gamle fysiske legeme, og som var dets identificeringsmidler, kan et

individs naturlige død eller adskillelse fra sit fysiske legeme ikke være noget retmæssigt grundlag til sorg og bekymring.

Reinkarnationen, død og fødsel er således i realiteten livets allerstørste kærlighedsprocesser. At ønske et menneskes naturlige død forhindret, at ønske »den døde» eller det diskarnerede væsen tilbage her til det fysiske plan, at sørge, græde eller fortvivle over et væsens bortgang til de højeste verdener, hvorfra det engang, når tiden er inde, skal vende tilbage, lykkeligt og strålende, med fornyet mod, livskraft og forstærkede evner, talenter og anlæg, er jo at modarbejde den guddommelige forsorg, det er at græde over solskinet og regnens velsignelser, det er at være med til at spærre eller besværliggøre vejen til livet, til lyset og kærligheden for det samme væsen og kan kun udløses som virkninger af primitive væseners uvidenhed eller blottelse for al kendskab til, hvad det er, de ser, eller i virkeligheden er vidne til. *Bisættelse*, kapitel 157-158, s. 231.

Åndsvidenskab er kærlighed

Af Christer Malmström

Det er ved at praktisere de love og principper, der er grundlaget for Det Tredie Testaments analyser, at åndsvidenskabens identitet som kærlighed bliver synlig som en realistisk kendsgerning.

“Lad aldrig din Tanke afvige fra at beskæftige sig med, paa hvilken Maade du absolut bedst kan tjene dine Medvæsener.” (Martinus)

Det Tredie Testamente eller åndsvidenskabens styres af ganske få love og principper, som danner

grundlaget, når man skal gennemføre en analyse for at undersøge, hvad der tilhører “det nye” og dermed den nye kultur, som er ved at blive født, og hvad der tilhører “det gamle”, som er identisk med den gamle kultur, der går sin undergang i møde. Samtlige love og principper hviler på et eneste fundament, og det er *kærlighed*.

Kærlighed og logik er det samme. Hvis noget derfor er 100% logisk, er det kærlighed, og da bliver slutresultatet altid til nytte og glæde. Når man læser Det Tredie Testamente, kan man se, hvordan Martinus anvender de forskellige love og principper til at forklare årsagerne til alt, hvad der sker i livet.

Principperne og lovene er meget få og meget enkle, men for at vi kan forstå dem, har Martinus med sine syv bind af Livets Bog gjort alt for, at vi kunne forstå og bruge åndsvidenskab. Ikke desto mindre har vi meget svært ved virkelig at forstå det. Det viser, hvor lang vej, vi har tilbage at gå. For som Martinus siger, det er først, når vi praktiserer åndsvidenskab, at vi virkelig forstår, og indtil videre er det meget lidt, vi har praktiseret.

For at begynde at anvende Det Tredie Testamente som en videnskab, og ikke blot teoretisk som en “religion”, har man i grunden blot brug for viden om de grundlæggende love og principper. Det Tredie Testamente er skrevet for de

Foto Unsplash

kommende århundreder, og i dag har vi kun brug for at sætte os ind i det helt grundlæggende for at kunne begynde at praktisere Det Tredie Testamente og dermed anvende det som videnskab. Gør vi det, opdager vi, at Det Tredie Testamente demonstrerer livslovenes styrke og viser os, at åndsvidenskab fører til fred, sundhed og lykke, når vi praktiserer den. Det afgørende, for virkelig at få gavn af Det Tredie Testamente, er, at man har tilstrækkeligt med følelserfaringer, der er i harmoni med intelligens.

Hvis vi blot forholder os teoretisk til Det Tredie Testaments analyser og ikke praktiserer dem, fungerer værket nærmest som en religion, som vi tror

eller tvivler på, og som vi undertiden kan lade os inspirere af. Hvis vi derimod praktiserer analyserne, vil vi snart opdage, at vi med deres hjælp kan begynde at sprede glæde, lykke, sundhed og fred til vores omgivelser.

Der er i dag mange mennesker rundt om på Jorden, der har denne harmoni mellem følelse og intelligens, men som endnu ikke er kommet i kontakt med Det Tredie Testamente. De har behov for at blive gjort bekendt med, at Det Tredie Testamente findes. For disse mennesker findes der i dag et udmærket informationsmateriale.

Der er også mange mennesker, der kender Det Tredie Testamente teoretisk,

men som endnu ikke har harmoni mellem følelse og intelligens. Vi ser desværre tydeligt dette i konflikterne mellem Martinus Institut og de interesserede, og mellem forskellige grupper af interesserede. De har ikke behov for teori, men erfaringer, der i form af det ubehagelige gode skaber ydmyghed og dermed viljen til at hjælpe hinanden.

For at Det Tredie Testamente skal få fremgang og blive udbredt i verden, må de åndelige love og principper og den hellige ånd først blive et realistisk faktum, synlig gennem vores handle måde. Først da kan materialisten bringes til eftertanke og få øje på Det Tredie Testaments storhed og styrke.

Først, når vi gør, som vi siger, bliver resultatet synligt for andre.

Åndsvidenskab og naturvidenskab

Til forskel fra de ofte meget komplicerede naturvidenskabelige love, der gælder inden for områder som f.eks. kemi, fysik og teknologi, er de åndelige love og principper grundlæggende meget enkle, og de er derfor lette at begribe. Vanskeligheden består derimod i at anvende dem.

Inden for naturvidenskab tager man ofte udgangspunkt i det faktuelte foreliggende, og man benytter da naturlovene til at regne sig frem til slutresultatet. Inden for åndsvidenskab kender man på forhånd det ønskede slutresultat, som er "at være til nytte og glæde for alle berørte parter", og opgaven er da ved hjælp af de kosmiske analyser at "regne" sig frem til, hvordan man i praksis under de givne omstændigheder, skal tænke og handle for at opnå det ønskede resultat. "Frugterne" af vores anstrengelser viser om det er lykkedes eller ej.

Inden for naturvidenskab er høj intelligens tilstrækkelig for at kunne løse problemerne. Her fungerer uddannelsessystemet med skoler og universiteter som en udmærket ramme for uddannelse.

Inden for åndsvidenskab er der andre krav, der skal opfyldes for at kunne forske og løse problemer. Her skal der hos forskeren være balance mellem intelligens og følelser. Kærlighed og en smule intuition er nødvendig. Uddannelse og teori hjælper kun, hvis livserfaringerne har forfinet forskeren så meget, at han/hun mest af alt ønsker at være til nytte og glæde for andre. Her er det hovedsageligt erfaringernes vej, og dermed lidelsernes vej, der fører til målet. Teorien er en nødvendig støtte, når erfaringerne foreligger, men viden om, hvordan man skal tolke og håndtere den, kommer hovedsageligt inde fra.

Logik er grundlaget for begge typer af videnskab. Forskellen er, at logikken inden for naturvidenskab kun er lokal og kun har begrænset gyldighed inden for det pågældende område. Slutresultatet behøver derfor ikke at være til nytte og glæde. Det kan tværtimod i stedet forvolde den største ulykke og skade.

Inden for åndsvidenskab er logikken derimod total. Den er 100% og identisk med *kærlighed*. Inden for åndsvidenskab må de forskellige love og principper anvendes logisk, hvis resultatet skal blive kærlighed. Det svarer nærmest til nutidens populære talgåde, *sudoku*, hvor alle tallene skal placeres rigtigt. Ellers stemmer det ikke. Det er ikke nok, det er 99,9%, det skal være 100% korrekt.

Det Gamle Testamente viste, at der fandtes én Gud, og at der var love, som man skulle følge, og som skulle være grundlag for, hvordan man levede. Men til trods herfor var det dyrerigets love, der dominerede, og som var næsten enerådende.

Det Nye Testamente viste, at Gud var almægtig, alvidende og alkærlig, og at et menneske, Jesus, kunne praktisere denne kærlighed under den værste tænkelige lidelse og ydmygelse. For ham lod det sig gøre at praktisere de evige love, som er beskrevet symbolsk i Det Nye Testamente, gennem bøn til Guddommen. Man var på det tidspunkt begyndt at stille spørgsmål ved dyrerigets love. Man ønskede noget nyt, en ny måde at leve på, og Jesus viste, at denne guddommelige måde at leve på, som man inderst inde trængte efter, var mulig.

Det Tredie Testamente viser, at det, der dybest set er beskrevet symbolsk i Det Gamle og Det Nye Testamente, er åndsvidenskab beskrevet så enkelt og symbolsk, at troende mennesker kan

forstå og begynde at følge universets love og principper. Det Tredie Testamente bygger på det faktum, at universet er et levende væsen - Gud - der manifesterer sig gennem en 100% logisk handlemåde, og at evige love og principper er Guds måde at vise os sin evige kærlighed, visdom og magt.

Martinus viser os gennem sin væremåde, at Det Tredie Testaments love og principper er så enkle og logiske, at vi har mulighed for at begynde at praktisere dem og gøre Guds rige til virkelighed her på jorden. Man tror stadig, at Jesu væremåde er uopnåelig, en utopi, og dyrerigets love er derfor endnu i høj grad grundlaget for selv naturvidenskab. Selv de, der har studeret Det Tredie Testamente gennem lang tid, tror stadig, at det er en utopi at leve efter Det Tredie Testaments analyser, efter strukturen, efter Helligånden, sandheden, kærligheden og logikken.

Love og principper

Gud

Det vigtigste og mest omfattede princip er Gud. Det er egentlig blot det, alt handler om.

Gud er lig med universet, altet, kærligheden. Gud er en levende, evig og uendelig organisme, som vi alle er en del af. Universet er ikke dødt, men indbegrebet af liv, evigt liv. Gud er almægtig, alvis og alkærlig. Kærlighed er lig med logik. Det betyder, at alt, hvad vi gør, bør være til nytte og glæde, hvis vi skal være i harmoni med den organisme (Gud), som vi som befinder os i som en ganske lille del, som en celle af Gud. Og *præcis, som når vores organisme udsættes for noget ugunstigt, skadeligt eller ubehageligt, får vi modstand, hvis vi udsætter en del af vores store organisme, Gud, for noget ugunstigt, smertefuldt eller skadeligt*. Helligånden er Guds tankeverden. Livets love og principper, som er sandhed og kærlighed, er *Guds tanker*.

Da vi befinder os mellem to riger, dyreriget og det rigtige menneskerige, kan vi ikke altid være i harmoni med menneskerigets love, dvs. "det nye". Nogle gange følger vi dyrerigets love, dvs. "det gamle", og får som følge heraf problemer, smerte og sygdom m.m. Problemerne lærer os at skelne mellem, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvad der er ondt og hvad der er godt. Hvad der er "det nye", og hvad der er "det gamle". Det får os til at indse, at det, vi kalder ondt, er "noget ubehageligt godt", idet det skaber mulighed for udvikling og forståelse af forskellen mellem rigtigt og forkert, ondt og godt. Det lærer os at undgå det onde og praktisere det gode. Undgå "det gamle" og praktisere "det nye". Undgå at skade Gud for i stedet at samarbejde med Gud.

I overgangen mellem dyreriget og det rigtige menneskerige er det ikke altid praktisk muligt at gøre det, som er det absolut bedste. Da må vi anstrenge os for at finde ud af, hvordan vi kan gøre, hvad der er det bedst mulige i situationen. Det er altid vores næste, vores medvæsener, som "det bedste" retter sig imod, og som kommer i første række. Kan vi ikke gøre, hvad der er godt for alle, skal vi sikre, at vores næste får det så godt som muligt, og at vi hellere selv tager besværet, smerten m.m.

Der findes ingen død, ingen tilfældighed. Alt er logisk lovbundet, hvilket betyder, at vi høster, hvad vi sår. Jo bedre vi er i stand til at gøre livet let og behageligt for vores medvæsener, jo bedre får vi det selv. Og jo mere vi gør livet svært, ubehageligt og tungt for vores medvæsener, jo vanskeligere får vi det selv.

Vi er alle evige væsener, selv om vi på nuværende tidspunkt skiftevis har en fysisk og en åndelig "krop". Reinkarnation er nøglen til at forstå,

hvorfor vi mennesker kan være så forskellige. Det betyder også, at det, vi gør i dag af ondt eller godt, vil vi høste i fremtiden i dette eller et kommende liv.

Vi ser tydeligt, hvor svært det er at praktisere Det Tredie Testamente, også selv om man har studeret Det Tredie Testamente i lang tid. Vi ser på frugterne, hvordan træet er. Fulgte vi Det Tredie Testamentets analyser, ville vi se kærlighed, samarbejde og harmoni inden for sagen. I stedet ser vi i dag konflikter, trusselsbreve, retssager, bagtalelse, kikkedannelser m.m. Vi ser tydeligt, at der mangler noget. For at få det ønskede resultat, må teorien følges af praksis ved hjælp af analyserne og ved at følge strukturen, så den nye moral erstatter den gamle.

Det er ved at praktisere de love og principper, der er grundlaget for Det Tredie Testamentets analyser, at åndsvidenskabens identitet som kærlighed bliver synlig som en realistisk kendsgerning.

Livets oplevelse

Gud taler til os gennem livets oplevelse. Derigennem viser han, om vi er delagtige i hans måde at vise kærlighed eller ikke, om vi samarbejder med ham eller ej. Livets oplevelse viser os, hvordan vi skal tænke og leve. Den allerførste sætning i Det Tredie Testamente, finder vi i fortalen til *Livets Bog*: "Ethvert levende Væsen, der kommer til Verden, [...] er alle uden Undtagelse Genstand for *Livets Oplevelse*". (*Livets Bog I*, stk. 1 s. 5). Det er det første, som står i *Livets Bog*, og er derfor noget af det vigtigste at forstå og indrette sin handlemåde efter.

Livets oplevelse er intet mindre end Guds metode til at lære os at skelne mellem ondt og godt. Det er gennem livets oplevelse, Gud taler til os. Vi oplever behag eller ubehag. Dette får os til at ønske at handle således, at resultatet er oplevelser, som vi opfatter at være behagelige. Det er dette, der er grundlaget for vores udvikling. Takket være Det Tredie Testamente, kan vi derfor nu bedre skelne mellem, hvad der virkelig er behageligt på lang sigt og ikke blot behageligt i øjeblikket. Takket være analyserne kan vi se, hvad der er rigtigt og forkert, når det gælder om at udvikle sig til at blive rigtige mennesker.

Bøn

Det første Martinus skrev efter sin kosmiske indvielse var dog ikke stykke 1 i *Livets Bog*, men det vi kan læse i Efterskriften til *Livets Bog*, "Gudesønnen ét med sin Fader." Da det var det allerførste, Martinus skrev, må det være ekstra vigtigt. Efterskriften viser os, hvordan vi kan kommunikere med Gud, hvordan vi skal bede, hvordan vi skal takke for alt, hvad vi oplever, og hvordan vi skal være ydmyge og bede om hjælp, når vi ikke formår at gøre tingene selv på egen hånd. Uden bøn kommer vi ikke langt. Der må være et virkeligt samarbejde med Forsynet, Gud, præcis som der må være et samarbejde mellem os mennesker, hvis vi skal komme videre. "Jeg kan selv", gælder kun i dyreriget.

Vores pligt nu er at sætte os ind i og forstå livets oplevelse, så vi kan dreje vores væremåde til at være til gavn og glæde for alle vores medvæsener. På lang sigt vil det også være til stor gavn og glæde for os. Men det bliver ikke altid let og behageligt for os på kort sigt. Tværtimod bliver det ofte vores "korsfæstelse" at gå imod nutidens måde at være og tænke på, idet det opfattes som en trussel mod dem, der endnu ikke er kommet så langt frem i udviklingen. Vi skal have indsigt og

mod til at turde gøre det rigtige, selv om det kan være svært, og nogle gange endog særdeles vanskeligt for os selv. Naturligvis har vi vores frie vilje og kan unddrage os vores pligt og gøre, hvad der er nemmest på kort sigt. Men da må vi være klar over, at det samme problem dukker op igen, måske i en anden form og vanskeligere for hver gang vi undlader at løse det. Problemet vil fortsætte indtil vi analyserer det og løser det på den "nye måde" efter den nye moral, som er Martinus' måde. Først når problemet er løst på den nye måde, og resultatet bliver til nytte og glæde for vores medvæsener, bliver vi befriet fra problemet. Vejen frem er den menneskelige måde, ikke dyrerigets måde.

Med bønnen kan vi dagsbevidst komme i kontakt med Gud og vise, om vi er parate til at handle som rigtige mennesker eller ej. Vise om vi har forstået, hvad han fortæller os gennem livets oplevelse. Vise om vi er parate til at handle kærligt over for alle andre levende væsener, eller om vi er egoistiske og mest tænker på os selv. Vi får altid hjælp, hvis vi beder om det, efter vi først har anstrengt os og prøvet alt uden vi er lykkedes med at gøre det gode. Gør vi det rigtige, får vi altid hjælp, når der virkelig er brug for det. Handler vi forkert, får vi ingen hjælp. Uden bøn, ingen åndsvidenskab.

Årsag og virkning

Det Tredie Testamente er en videnskab, som bekræfter, at årsag og virkning er en absolut, evig lov. Det er ikke noget, Martinus har fundet på, eller som man skal indrette sig efter, fordi Martinus skriver det. Det er en evig lov, der er 100% logisk. *Hvad man sår, høster man.* Det er ikke noget, man kan udskyde eller vente med til man selv synes, det er passende, eller som man mener ikke er nødvendigt, så længe vi ikke har kosmisk bevidsthed. Hvilket tilsyneladende er et af de argumenter, der bruges som begrundelse for endnu ikke at følge analyserne og strukturen,

og i stedet fortsætte som hidtil med at bruge den "gamle måde", den forældede moral.

Der findes en årsag til alle virkninger. Intet sker tilfældigt. Det er derfor først, når vi praktiserer Det Tredie Testaments analyser, at vi virkelig kan sige, at vi forstår dem. Hvis vi praktiserer analyserne, kan vi tydeligt af resultaterne eller "frugterne" se, om det er lykkedes os eller ej. Om vi har forstået analyserne eller ej. Om vi kan skelne mellem "det gamle" - den gamle moral, og "det nye" - den nye moral. Resultatet af det, vi gør, viser, om vi har været til nytte og glæde for alt, som vi er kommet i berøring med, eller ej. Da ved vi, at det ikke er teori eller tro længere, da er det viden som i videnskab. Går vores arbejde i stå, eller mislykkes vores planer, eller skaber vi uvenskab, lidelse eller anden ulykke, da begår vi fejl og er nødt til at tænke og handle på en anden måde. Begår vi fejl, er det fordi vi har anvendt "det gamle", og resultatet bliver, at "frugterne" ikke blev gode.

Kredsløb

Alt er kredsløb, helt fra de store spiralkredsløb, der viser udviklingen af en spiral med de forskellige tilværelsesplaner eller riger i form af mineral-, plante-, dyre- og menneskerige - hvor vi i dag befinder os i den kritiske overgang mellem dyreriget og det rigtige menneskerige - og til de mindste kredsløb, som vi kan studere for f.eks. molekyler og atomer m.m.

Når vi gennemfører en analyse, bør vi altid studere et helt kredsløb. Det er ikke åndsvidenskab blot at studere enkelte detaljer. Et helt kredsløb - dvs. et kredsløb, der vedrører hele problemet - er den mindste enhed, vi bør studere.

Da jeg for eksempel undersøgte, om amalgamfyldninger lækkede kviksølv i munden, undersøgte jeg patienter uden

amalgam, patienter, der netop have fået indsat amalgam, patienter der længe havde haft amalgam i tænderne, patienter der netop havde fået amalgamet fjernet, og til sidst patienter der i en længere periode havde været befriet for amalgam. Fordi jeg kortlagde hele kredsløbet, fik jeg et helhedsbillede af påvirkningen og kunne derfor forstå, hvordan amalgam påvirkede mennesker. Hvor man tidligere kun havde undersøgt detaljer i processen, fik jeg ved at undersøge alle faserne et fuldstændigt billede af virkeligheden.

Mennesket er kommet så langt ved hjælp af egne erfaringer, at man har opdaget, hvor effektivt det er at følge nogle af livets love og principper. Erfaringer gennem århundreder eller årtusinder har f.eks. inden for den katolske kirke og inden for militæret vist, hvor effektiv en organisation bliver, når man f.eks. til en vis grad begynder at anvende kredsløbsprincippet i kombination med livsenshedsprincippet. Selvfølgelig er de kun effektive inden for deres respektive områder. Man kan vinde en krig. Men de er absolut ikke effektive som åndsvidenskab, så længe de anvendes inden for rammerne af dyrerigets domæne for magt, egoisme m.m. Da skaber de ulykke, lidelse, død og sorg. Den manglende teoretiske viden om, hvordan lovene og principperne i stedet kan anvendes til at skabe lykke, sundhed og harmoni, får man med Det Tredie Testamente.

Livsenhed

Alt levende er opbygget af liv i liv. Det betyder, at hver del er en selvstyrende enhed i organismen. Man fortæller hverken maven eller hjertet, hvordan de skal fungere. Det er kun hvis organerne ikke fungerer, som de skal, og vi bliver syge, at vi griber ind. Naturligvis bør vi hver især tage vare på vores krop og sikre, at hver del får de bedste muligheder for at fungere, som de skal, og gribe ind og hjælpe, hvis der opstår problemer.

I dag er vi begyndt at forstå, at hvis vi ødelægger vores ydre miljø, ødelægger vi os selv. Hvis vi forgifter vores vandløb og marker, hvor vi skal dyrke afgrøder, kan vi ikke forblive sunde og raske. Ifølge Det Tredie Testamente har vi også et "indre miljø". I vores krop lever myriader af levende væsener i form af organer, celler, molekyler osv. deres liv. Indtager vi giftstoffer er de lige så giftige i vores krop som ude i naturen. Alkohol, nikotin, medicin og forskellige kemikalier, negative tanker, depressioner, had og aggressioner bevirker, at organer og celler i vores krop tvinges til at leve i et forgiftet miljø og kan derfor ikke fungere normalt. På længere sigt pådrager vi os sygdomme og beskadiger kroppen, så vores liv bliver forringet og begrænset i samme grad som vi har forringet og begrænset livet for vores indre medvæsener.

Lige gyldigt hvor meget vi derfor eventuelt har studeret og undervist i Det Tredie Testamente, hvis vi har hadefulde tanker, er jaloux, tragter efter at blive beundret, indtager alkohol eller tobak, tager snus eller narkotika mm., da lever vi ikke, som vi underviser. Viden skal omsættes til handling, for at den kan vise resultater og blive kendt.

Livsenhedsprincippet bør naturligvis også anvendes i samfundet, inden for økonomi osv. Det er først når tingene går galt, at man griber ind på den mest kærlige måde.

Kontrast

Den vigtigste kontrast, vi i dag har brug for at forstå, er kontrasten mellem rigtigt og forkert, ondt og godt, "det gamle" og "det nye". Det vil sige mellem dyrerigets love og menneskerigets love. Kontrasterne er "indbygget" i kredsløbet og veksler mellem maksimum og minimum.

For virkelig at forstå noget, er vi nødt til at have hele billedet med. Det er ikke

tilstrækkeligt med enkelte detaljer. Først når vi har det store billede på plads, kan vi afgøre, hvad der ligger mellem ekstremerne, og hvor skillelinjen befinder sig mellem de to områder.

Det er almindeligt inden for naturvidenskaben, at man ikke har hele billedet. Inden for lægevidenskaben f. eks. er der meget detaljeret viden, men det overordnede billede mangler ofte. Hele sygdomsforløbet undersøges ikke gennem alle faser fra rask, sløj, syg, i bedring og til rask igen. Man undersøger dem, der bliver syge, men meget sjældent dem, der kommer sig. Og man undersøger de syge, frem for dem, der forbliver raske. Man studerer symptomer, men kender sjældent årsagerne. Det skyldes ikke mindst, at årsagerne til, at man holder sig sund og rask, ofte ikke svarer til de eksisterende teorier, og de bliver derfor sjældent undersøgt. Det gælder f.eks. faktorer som kostens betydning, og livsholdningens og tankernes indflydelse på helbredet. På den måde går man glip af megen vigtig viden.

For at vide, hvad der er godt, må man vide, hvad der er ondt. For at vide, hvad der er "den nye" måde at handle på, må man vide, hvad der hører til "den gamle" handle måde, og dermed hvad der på den ene side kendetegner menneskets måde at handle på, og hvad der på den anden side kendetegner, dyrets reaktionsmønster og handle måde.

Praktiser analyserne, strukturen

Det er vores opgave er at sprede viden om Det Tredie Testamente på samme tid som vi viser, at analyserne, strukturen og Den hellige Ånd afspejler sig i vores rent fysiske handle måde.

I dag, hvor ingen af os har kosmisk bevidsthed, kan ingen af os praktisere Det Tredie Testaments analyser perfekt. Det forhindrer os imidlertid ikke i at forsøge at gøre det, så godt vi kan. Sammen har vi langt bedre forudsætninger for at det lykkes. Hvis vi

er ydmyge og lytter til hinanden og hjælper hinanden, og hvis vi i stedet for at skændes indbyrdes, om *hvem* der har ret, koncentrerer os om *hvad* der er ret, har vi gode muligheder for at lykkes. For uden ydmyghed går det ikke.

Vi ser, at når det indimellem lykkes at gøre det rigtige, da bærer aktiviteterne frugt og skaber nytte og glæde, men så snart vi undlader at følge analyserne og ophører med at samarbejde og hjælpe hinanden, da indskrænkes aktiviteterne og de går på vågeblus.

Lad os derfor lægge al prestige, magt og al anden gammel moral bag os og i stedet hjælpe og støtte hinanden med at gøre det rigtige ved at følge analyserne og strukturen og dermed sikre, at det, vi gør, er logisk og kærligt. Da er vi godt på vej til at få det lille spirende "mennesketræ", som Martinus plantede, til at begynde at gro og grønnes. Da vil vi se, at vi skaber lykke, glæde, sundhed og nytte for vores medmennesker og alt levende, og det samme for os selv. Det er, når alt kommer til alt, hvad vi alle dybest set ønsker i vores hjerter, også når det indimellem går galt. Lad os derfor hjælpes ad.

Viken, marts 2021

Oversat til dansk af Jes Arbov

Af Ingemar Fridell

Er frihed og tryghed hinandens modsætninger, eller er det muligt at opnå en harmonisk balance mellem dem indbyrdes?
– Alle mennesker søger en grundlæggende tryghed, hvilket ikke modsiger, at man også vil have frihed. Alt handler om at kunne kontrollere sit liv, hvilket i bund og grund er en forlængelse af dyrerigets selvopholdelsesdrift.

Balance mellem frihed og tryghed

Begreber som *frihed* og *tryghed* er i høj grad relative og direkte forbundne med hvordan den enkelte oplever sit liv i den vekselvirkning, der bestandigt udspiller sig mellem individet selv og den omverden, han eller hun lever i. Problemet er blot, at det som for *en* person opleves som frihed, for *en anden* kan føles utrygt. Og det som for den anden person opleves som tryghed, kan opleves som en frihedsindskrænkning af den første person. En del kan endog først føle sig trygge ved at føle sig ”frie”. Andre føler sig kun frie, hvis de først oplever ”tryghed”. Begæret efter frihed og tryghed kan desuden variere meget fra person til person.

Forskellige former for oplevet frihed og tryghed

Individets oplevelse af tryghed og frihed er ikke altid nok til, at man føler sig lykkelig. Et menneske, der søger frihed, kan for eksempel paradoksalt nok føle sig grundlæggende usikker. Personen har måske i grunden behov for *mere* tryghed, men stoler ikke helt på sine nærmeste medmennesker eller føler en almen mistro imod alt. Et andet menneske søger måske tryghed, men da på bekostning af sin frihed. I stedet for at forsøge at frigøre sig selv kan personen trække sig tilbage i en oplevelse af falsk tryghed. Hvilket på sin side kan skyldes, at omverdenen opleves som upålidelig og fjendtlig.

Der er mennesker, der rent faktisk kan føle sig trygge i en klostercelle eller endda i fængsel. Man er måske blevet vant til faste rutiner og ved præcis, hvad der gælder i alle situationer. Men de fleste ville nok opleve dette som højdepunktet af ufrihed. Nogle kan opleve familien og samhørigheden med den som den mest fundamentale tryghedsfaktor, mens familielivet for andre, der måske ikke er helt på bølgelængde med deres nærmeste, kan føles kvælende og indelukket. I det gamle sovjetsamfund følte rigtig

mange mennesker sig undertrykt. Som bekendt blev et stort antal mennesker fængslet, ofte helt vilkårligt, og de kunne endda risikere at blive henrettet, hvis de med deres meninger eller formodede sympatier mishagede magtaverne. Denne form for undertrykkelse og diktatur eksisterer desværre stadig i mange lande. Men efter ”muren” faldt, fandtes der alligevel mennesker, som længtes tilbage til det gamle sovjetstyre, fordi de dengang aldrig behøvede at bekymre sig om livets basale fornødenheder. Alle fik et arbejde. Det kunne være slidsomt, men man var sikret husly og føde. Da diktaturet faldt, blev en del mennesker, som ikke evnede at konkurrere og plyndre, nødlidende og helt overladt til sig selv.

Livet sætter grænser men giver os også muligheder

Set i et større perspektiv er det *livet* selv, der sætter grænser for hvor langt vor frihed får lov til at strække sig, og på hvilken måde det er muligt at skabe sig et trygt liv. På et overordnet plan er det ifølge Martinus kun inden for rammerne af det overordnede spiralkredsløb og dens urokkelige lovbundethed, at vi kan forme vores liv: *Med sin Villieudløsning kan Individet saaledes ikke forandre en eneste Smule i sit ”kosmiske Aandedræt” eller Spiralkredsløb og kan derved med sin Villie absolut umuligt standse, hæmme eller forcere sit evige Liv. Nævnte Liv er hævet over Villieudløsning [...] De levende Væseners Villieudløsning, Skabelsestilstand eller Bevidsthedsudfoldelse kan derfor aldrig i noget som helst Tilfælde være andet end en Kolorering eller Udsmykning af dette evige Kredsløb eller denne ”Hunger-” og ”Mættelsesproces”.* (Livets Bog II, stk. 614)

Manifestationen af vores ”frie vilje” beskrives her som en ”kolorering” af det kredsløb, hvor vi befinder os. Tilværelsen styres i enhver henseende af *love* på samtlige niveauer, både de

fysiske og åndelige, hvilket er en direkte forudsætning for, at mennesker kan udvikle deres tænkeevne og bevidsthed i den fysiske verden. Intet jordisk menneske kan for eksempel, i det mindste ikke under normale omstændigheder, med sin frie vilje trodse tyngdekraften og flyve lige op i luften udelukkende ved hjælp af sin fysiske krop. De fysiske love sætter grænser. Ikke desto mindre er det muligt at udvide sin frie vilje betragteligt, men kun under visse bestemte betingelser, og så langt livslovene tillader det. Man har da behov for, foruden evnen til at indordne sig tilværelsens lovbundethed, at udvikle sin viden om, hvordan tingene fungerer og herudfra opbygge de nødvendige *talenter* (jf. Livets Bog II, stk. 300). I mange tilfælde kræves en lang øvelsesperiode.

Ved gradvist at lære at beherske tilværelsens love, kan man til sidst få opfyldt alle sine naturlige ønsker. Dette benævnes af Martinus som ”Kosmisk Kemi” (jf. Livets Bog II, fra og med 9. Kapitel, stk. 289-). At kunne skabe sig et trygt liv afhænger derimod af ens bevidsthedsmæssige udviklingsniveau og handlemåde i kombination med karmaloven, ved hjælp af hvilken man altid opbygger sin særlige skæbnesituation. Der er med andre ord aldrig nogen *grænseløs* frihed eller tryghed i den fysiske verden, for da ville ingen udvikling af tænkeevnen og bevidstheden kunne finde sted, og alt ville helt enkelt ende i kaos.

Statsmagts rolle kontra individets frie initiativ

Martinus beskriver udviklingen af den jordiske menneskehed som en vedvarende kamp mellem selviskhed og uselviskhed inden for hver enkelt individs mentalitet. Udadtil repræsenteres dette af henholdsvis *privatinteressen* og *fællesskabsinteressen*. Rent principielt modsvares disse igen af henholdsvis *pengemagten* og *statsmagten*: ”Det Fundamentale i Verdensudviklingen vil

altsaa være dette, at Statsmagten i Form af Lov- og Retsvæsen er i Fuldkom-
mengørelse, medens Pengemagten er i
Degeneration. Statsmagten er saaledes i
Virkeligheden det samme som *'Retten i
sin Vorden'* (Livets Bog I, stk. 95).

Til trods herfor er ikke alle mennesker
lige glade for statsmagtens indflydelse.
Et menneske, der har valgt at slå sig ned
på en øde ø langt fra al civilisation, kan
teoretisk set gøre krav på helt og aldeles
at tage sig af sig selv. Lignende forhold
gjaldt i det mindste i starten for men-
nesker, der opdyrkede jord i et lovløst
nybyggerland, hvor ingen andre boede.
Men de fleste mennesker er sociale
væsener og foretrækker at bo sammen
med andre. Bor man for eksempel i en
by med udbygget infrastruktur og social
service, har man både forpligtelser og
rettigheder over for samfundet og sine
medmennesker. Og i et civiliseret sam-
fund må der være struktur og logistik,
love og regler, for at kunne opretholde
orden og modvirke kaos.

Mange af de nybyggere, der gennem
århundreder emigrerede til Amerika fra
Europa, var mere eller mindre overladt
til sig selv. Flere af dem var driftige
håndværkere og i mange tilfælde også
kyndige inden for landbrug. De kunne
derfor skaffe sig midler til livets ophold
ved at opdyrke ny jord og på den måde
bygge deres liv op fra grunden. I det
omfang deres anstrengelser bar frugt,
kunne de stolt se tilbage på veludført

arbejde. Man havde opbygget et "frit"
og "uafhængigt" liv ved hjælp af sine
bare "hænder", og på den baggrund er
det forståeligt, at nogle af disse nybyg-
gere anså al indblanding fra samfundet
udenfor som uønsket.

Store dele af Amerika blev dermed
befolket af nybyggere og andre, der
af forskellige årsager ønskede at flytte
væk fra ufriheden i deres respektive
hjemlande, og det kan være en med-
virkende årsag til den udbredte skepsis,
som en del amerikanere har over for en
efter deres mening alt for dominerende
statsmagt. Man glemmer dog, at den
frihed, som dengang blev opnået, i stor
udstrækning skete på bekostning af den
oprindelige befolknings ret til deres
land. Deres frihed blev yderligere ind-
skrænket, idet den hvide mand fordrev
dem fra deres hjemegne og vilkårligt
tildelte dem helt nye områder under
betegnelsen "reservat".

En af statsmagtens opgaver bør jo være
at beskytte menneskers ve og vel. Den
enkeltes *frihed* er derimod som regel
mest forbundet med det "private" initia-
tiv. Det er mellem disse to hovedpoler
det politiske spil normalt udspiller sig i
de såkaldte demokratiske samfund. Men
hvis det kun drejer sig om en frihed,
der primært fokuserer på erhvervslivets
bedste og ikke så meget på friheden
for menigmand, vil de, der har svært
ved at få deres daglige økonomi til at
hænge sammen, næppe føle sig rigtig

fri. Partier, der står lidt til venstre for
midten, fokuserer almindeligvis på
social velfærd og mindre ulighed. Dette
skal imidlertid finansieres på en eller
anden måde og som regel gennem
skattestigninger, der sjældent bifaldes
af dem, der i forvejen er velstillede
økonomisk set.

Samfundets love kan give både frihed og tryghed

Normalt sætter mennesker pris på, at der
er ordnede forhold og lovgivning i et
samfund. Love, der beskytter mod krim-
inalitet, accepteres af de fleste ærlige
mennesker, men der er andre love, der
kan opleves som frihedsindskrænkende.
Tilstedeværelsen af politi og militær
kan skabe en følelse af tryghed for én
person, mens det for en anden opleves
som en direkte trussel. Høje skatter kan
opleves som, at staten "stjæler" ens pri-
vate penge. "Erfarne" bilister kan føle
sig frustrerede over hastighedsgrænser,
som det ikke er tilladt at overskride.

I ethvert civiliseret samfund må der
være visse begrænsninger. Men der
findes mennesker, der er ekstra følsom-
me over for selv den mindste begræn-
sning af åndsfrihed. Retten til at ytre sig
frit ses f.eks. i demokratiske samfund
som et nærmest "helligt" princip. Et
berettiget spørgsmål, som er særligt
aktuelt i nutidens digitaliserede verden,
er, om man for eksempel i ytringsfrid-
dens navn skal tillade, at enkeltpersoner
vildleder andre mennesker med falsk

//

Men som Maven saa ogsaa med den Øvrige Del af Væsenets Manifestation. Den bestaar udelukkende i Princippet: "Sult" og "Mættelse". Manglen eller Savnet af den aktuelle Materie fornemmes som "Sult", og Overfyldningen eller Besiddelsen af det nødvendige Kvantum fornemmes som "Mættelse". Dette gælder ligesaa godt paa sjælelige som paa fysiske Omraader. Denne Begær- og Mættelsesproces er Drivfjederen og Regulatoren i al Manifestation.

information. Og hvis en person bruger sin ytringsfrihed til at true og krænke andres frihedsrettigheder, kan det være nødvendigt for samfundet at sætte en stopper for det. Problemet er da, at afsenderen af misinformation eller true og krænkende udtalelser kan føle sig censureret og af den grund begynde at anklage samfundet for at udøve diktatur. Det er i mange tilfælde vanskeligt på helt retfærdig vis at afveje de forskellige frihedsrettigheder i forhold til hinanden.

I det moderne samfund har beskyttelsen af individets private ”integritet” ofte fortrinsret. Men for eksempel kan det ikke afvises, at kriminalitetsbekæmpelsen vil kunne lattes gennem øget kameraovervågning i udsatte byområder. Politiet vil måske også kunne opklare flere forbrydelser gennem telefonaflytning, hvor det er relevant, gennem samkøring af forskellige sociale registre eller gennem øget registrering og brug af DNA-analyser. Disse redskaber for mere effektiv kriminalitetsbekæmpelse bremses ofte med henvisning til, at folks personlige integritet må beskyttes. Når *en* person føler større tryghed på grund af kameraovervågning, kan en anden altså opleve det samme som integritetskrænkende. Den sidstnævnte følelse er imidlertid ikke altid ubegrundet. Hvis demokratiet bliver truet, kan alle former for registrering i sidste ende blive misbrugt af enerådende magthavere til at overvåge og kontrollere borgerne. Spørgsmålet, der da melder sig, er naturligvis, om en sådan udvikling virkelig kan anses for sandsynlig i nordvesteuropæiske lande med en demokratisk tradition.

Menneskers længsler er begrundet i tidlige erfaringer

Hvorfor er det da, at mennesker, der lever under nogenlunde de samme ydre vilkår, kan opleve deres livssituation så forskelligt? – Ifølge Martinus skyldes det de oplevelser, man har haft i dette eller tidligere liv: ”*Men som Maven saa*

ogsaa med den Øvrige Del af Væsenets Manifestation. Den bestaar udelukkende i Princippet: ”Sult” og ”Mættelse”. Manglen eller Savnet af den aktuelle Materie fornemmes som ”Sult”, og Overfyldningen eller Besiddelsen af det nødvendige Kvantum fornemmes som ”Mættelse”. Dette gælder ligesaa godt paa sjælelige som paa fysiske Omraader. Denne Begær- og Mættelsesproces er Drivfjederen og Regulatoren i al Manifestation.” (Livets Bog II, stk. 604)

Hele vores liv består således af en konstant pågående vandring mellem forskellige slags kontraster og stadier af sult og mættelse. Med denne viden bør vi stimuleres til en bedre forståelse for vores medmenneskers forskellige følelser og oplevelser. Hvis nogen har levet et liv fyldt med ufrihed, er det naturligt at længes efter frihed. Hvis man har levet et nogenlunde frit liv, men har savnet en grundlæggende tryghed, så er det dette, der i første omgang bliver målet for ens længsler. Men der er forskel på personlige følelser og oplevelser og de rent faktiske omstændigheder. Den enkeltes personlige oplevelser er farvet af tidligere erfaringer og bestemmer, hvilke særlige forventninger man har til livet, og hvilke krav man stiller til dets indhold.

At kunne forholde sig på en harmonisk måde til omverdenens mangler og fortjenester

Det jordiske liv kan hverken tilbyde en totalt grænseløs frihed eller en absolut et hundrede procents sikkerhed. Den *oplevede* ufrihed opstår, når ens egen vilje konfronteres med andres modsatte vilje. Kosmisk set har ingen ret til at søge deres frihed på medmenneskenes bekostning. Ifølge karmaloven opnår man først virkelig frihed, når man giver *andre* frihed, og tryghed, når man er ærlig og pålidelig og derved giver tryghed til andre. Det handler altså ikke kun om selv at *tage imod*, men i lige så høj grad om at *give* tilbage til andre.

Nogle gange virker det, som om mennesker opfører sig lidt som forkælede børn, der skriger, når de ikke får deres vilje. Vi, der har det privilegium at bo i et nogenlunde demokratisk land, bør nok vise et minimum af solidaritet med samfundet, i hvert fald inden for de områder, der ikke direkte strider mod vores egne grundlæggende værdinormer. Et eksempel på sidstnævnte kunne være tvungen militærtjeneste.

De, der oplever ufrihed eller mangel på tryghed, kan føle, at det ikke er lykkedes dem at kontrollere deres liv. Man kan da opleve skuffelser og mistilid over for andre, da det ligger lige for at projicere sådanne følelser ud på omgivelserne. Selvfølgelig er der rigtig meget, der er ufuldkomment både ude i verden og inden for ens eget lands grænser. Men ifølge Martinus er alt præcis, som det skal være under hensyn til fortiden, og hvad der vil blive forandret i fremtiden. Intet land kan være mere udviklet end dets indbygges generelle udviklingsniveau, som er bestemt af den mængde erfaring, indbyggerne til dato har erhvervet sig i løbet af deres tidligere fysiske inkarnationer. Når Martinus analyserer verden og gør os opmærksom på alt det, der stadig er ufuldkomment, er det på ingen måde udtryk for nogen form for *indignation* eller utilfredshed fra hans side. Enhver, der tolker hans tekster som et forsvar for sin egen skuffelse, har efter min mening misforstået formålet med disse analyser. At ønske, at verden skal være anderledes, svarer til at ønske, at jorden øjeblikkelig skulle rette op på sin aksehældning, eller den skulle ændre bane i sit omløb om solen.

At føle taknemmelighed

Den store udfordring for os alle er at kunne forholde sig til verden, præcis som den er, og stadig mobilisere en stabil indre livsglæde. I stedet for at fokusere på det, der er ufuldkomment eller være nedtrykt over det, man ikke

er lykkedes med at opnå i sit liv, kan man forsøge at fokusere på alt det lyse, der også findes og al den kærlighed og varme, som guddommen viser os midt i en mørk tidsperiode. Det, der følger herunder, gælder normalt i vores del af verden.

Man kan være *taknemmelig* for at kunne leve i en varm bolig i ly for vejr og vind. Man kan være taknemmelig for at kunne sove i en behagelig seng. Man kan være taknemmelig for at kunne spise sig mæt. Man kan være taknemmelig for, at man har mulighed for at købe den mad og drikke, man behøver. Man kan være taknemmelig for at kunne bevæge sig frit, og at man i de fleste tilfælde har adgang til frisk luft, hvad enten det er ude i den åbne natur eller i en smuk park. Over at man kan tage varmt tøj på som beskyttelse mod kulden, at man forhåbentlig i det mindste har nogle få nære venner omkring sig, at man kan få arbejde og derved forsøge sig selv, at man kan læse aviser og bøger, og at man kan lytte til radio og se TV. Man kan også være taknemmelig for, at man bor i et land, hvor der er børnepasning, fri skolegang, offentligt tilskud til lægehjælp og ældrepleje osv. Der er så meget, man har vænnet sig til og holdt op med at tænke på, og som man desværre i alt for høj grad tager som en selvfølge, hvad det absolut ikke er, når man ser i bakspejlet.

Som i alle livets situationer er bønner og det personlige gudsforhold helt centralt. Livsoplevelsen og vores omverden kan beskrives som et "karmisk" spejl, der afslører vores egen indre mentalitet. I stedet for at lægge skylden uden for sig selv, bør man tænke nærmere over, hvordan vi *forholder* os til livet og verden. Martinus opfordrer os til at være taknemmelige og lære at finde sig i alt. Den frihed og trykthed, vi kan opnå, er direkte proportional med vores selvskabte skæbnesituation og Guds vilje.

At lære at opgive sine egoistiske krav

At forholde sig på en harmonisk måde til verden og sit eget liv indebærer faktisk paradoksalt nok at give op og *resignere* og bede om, at Guds vilje skal ske, og ikke i første omgang ens egen vilje. Martinus formulerer det på denne måde: "Dette udviklingsområde, i hvilket væsenerne bliver forvandlede fra enpoletthed til dobbeltpoletthed, er intet mindre end en sidste stor fase i den guddommelige indvielse, som udgør forvandlingen af væsenet fra dyr til menneske. Denne fase eller dette udviklingsområde udgør en umådelig træning for væsenet i resignation, tolerance, tilgivelse af fjender, ja, endog af sin eventuelle utro ægtefælle, opgivelse af vrede, bitterhed eller had imod sin næste. I dette mørkets og lidelsesnes område lærer væsenet her til bunds, at det er en livsbetingelse at bekæmpe alle sine ufærdige naturer, der er en overtrædelse af kærlighedsloven, hvis det vil opnå total fuldkommenhed og blive til mennesket i Guds billede efter hans lignelse." (Det Evige Verdensbillede, bog 3, Symbol 33, stk. 36).

© Ingemar Fridell, Nyhamnsläge,
4. november 2021

Oversat til dansk af Jes Arbov

//

At forholde sig på en harmonisk måde til verden og sit eget liv indebærer faktisk paradoksalt nok at give op og resignere og bede om, at Guds vilje skal ske, og ikke i første omgang ens egen vilje.

Om mødet med Martinus' lære og Det Tredie Testamente

Af Anita Nielsen

Da jeg første gang hørte om Martinus og hans lære var, da jeg kom i Kosmos Centret hos Ingelise og Steen Landsy, hvor jeg tog kurser i Kosmisk forståelse. Det var en af mine kolleger, der havde taget kurserne på Kosmos Centret og mine samtaler med hende gjorde mig nysgerrig, så jeg tog med til et foredrag derinde, og allerede der blev min nysgerrighed vakt i så stort omfang, at jeg meldte mig til kurserne. I lokalerne hang symboler fra Det Tredie Testamente, og Ingelise og Steen introducerede os til, hvad Martinus' lære går ud på.

Sidenhen så jeg et facebook-opslag fra en mand, som skrev noget, jeg var så enormt enig i. Jeg husker ikke længere, hvad opslaget handlede om, men det gjorde mig nysgerrig på personen og via opslag på profilen så jeg, at han hørte til noget, der hed Livets Skole i Martinus' åndsvidenskab. Da jeg så blev klogere på Livets Skole, så jeg at det handlede om Martinus og Det Tredie Testamente, som jeg jo kendte fra Kosmos Centret. Endnu engang meldte jeg mig til foredrag, denne gang på Livets Skole, og der har jeg så gået i studiegruppe og til foredrag lige siden, nu på ottende år.

Igennem forløbet har jeg læst de syv bind af Det Tredie Testamente. Første gang over knap et lille års tid,

og nu er jeg i færd med at læse det ad tredje omgang. Hans kærlige og logiske måde at fremsætte sine tekster på, gør det både indbydende og forståeligt for mig at læse. I studiegruppen følges vi ad og læser løbende dele af værket og gennemgår det. På den måde kommer jeg igennem det flere gange og opnår bedre og højere forståelse af læren. Kernen i Martinus' værk er den samlede kosmiske forståelse forklaret i detaljer. Derfor er det heller ikke underligt, at hovedværket fylder syv bind. Værket er suppleret af en mængde symboler, der udtrykker forskellige elementer af hans lære visuelt. Det kan være lidt vanskeligt at forstå og videreformidle det klare budskab i disse symboler, men de er en stor hjælp til at huske og bringe forståelsen helt i mål. Da Martinus' lære omhandler den kosmiske viden om jorden, universet og menneskeheden i sin helhed i både tid og rum, kan man finde ro i forståelsen af, at der er en stor universel sammenhæng i dét, vi som mennesker oplever. Altting sættes i perspektiv over tid og rum, når man sætter enkeltheder og begivenheder ind i den store kontekst. "Alt er såre godt" er mantraet i Martinus' lære i en forståelse af, at alt fører til sin rette plads på rette tid. Det er ikke en trosretning, men derimod åndsvidenskab - forståelsen af altings tid og plads i vores kosmiske virkelighed.

Dette giver et helt særligt livssyn, og Livets Skole er udover undervisning også et fristed, hvor man kan dele sine tanker med de andre. Livets Skole er dog et forum af ligesindede noget udover det sædvanlige. Der er en enormt kærlig energi tilstede, en åbensindethed og en rummelighed, som er uden sidestykke. Én ting, der har gjort særligt indtryk på mig ved Livets Skole er den imødekommenhed, man mødes af. Der kan stå en gruppe af mennesker og tale sammen, og på Livets Skole kan man uden videre gå hen til dem, og straks er man en del af gruppen og samtalen. Det er ganske unikt og et særligt træk ved de mennesker, jeg møder på Livets Skole. Og denne helt særlige energi er meget understøttende for Martinus' kærlige lære og indføring i den kosmiske forståelse.

Mit eget mål med at læse og forstå Det Tredie Testamente er selvfølgelig mangefoldigt, eftersom åndelig forståelse berører så mange områder af livet. Særligt fokus har jeg på større evne til forståelse, rummelighed og tilgivelse. Når man bedre forstår altings sammenhæng og kan se en dybere mening i også det ubehagelige gode, der fører til tingenes rette plads, er det nemmere at give bekymringerne fri, at glædes ved livet og finde fred i den dybere åndelige lære. Et stort ønske for mig er, at jeg en dag kan komme så langt, at jeg selv vil kunne holde foredrag om Martinus.

Min vej til Det Tredie Testamente

Af Martha Font

Indtil jeg fandt vejen til Det Tredie Testamente, måtte jeg prøve mange sideveje. De gav mig allesammen erfaringer. Når jeg ser mig tilbage, kan jeg nok sige, at jeg har haft et rigt og på en måde spændende liv. Jeg har passeret de 70 år, så der er meget at se tilbage på. Jeg er blevet ældre, jeg håber dog at have endnu en del gode år tilbage. Både mine forældre og bedstemødre passerede de 90 år, min farmor blev 99 år.

Jeg er født og opvokset i Francos Spanien. Det var ikke nemt at vokse op i det miljø, og mindre endnu taget min families omstændigheder i betragtning. Flere af mine grandonkler havde kæmpet i borgerkrigen mod Franco, de var blevet indkaldt til at forsvare den folkevalgte regering, og de tabte. Min far slap på et hængende hår for at blive indkaldt. Min familie var imod Francos diktatur, min far var fritænkter og troede også på reinkarnation, og både han og hans far, altså min farfar, flirtede med spiritismen. Men de ting måtte vi ikke nævne uden for hjemmets fire vægge. Det var farligt, man kunne nemt havne i fængsel.

Både mine søskende og jeg blev sendt til en katolsk skole. Det var det ”normale” for en middelklassefamilie, man måtte jo tilpasse sig. Jeg voksede op med mange modsætninger. I mine barndomsår gav det, jeg lærte i skolen om Gud, mig mere tryk end det, jeg oplevede hjemme. Senere hen dukkede mange spørgsmål op, som jeg ikke kunne få besvaret. Og jeg indså, at der

findes en esoterisk kristendom, som fokuserer på et forhold til Gud og et bønsliv og en eksoterisk kristendom, der handler om kirker, dogmer, sakramenter osv.

Diktaturets kløer strammede mere og mere, der var mange spændinger både i familien og i samfundet. Efter at have læst i tre år, afbrød jeg min uddannelse på universitetet og forlod mit fødeland Spanien. Sidevejene førte mig mange forskellige steder hen, både på det fysiske og på det indre plan. Først til Sverige, senere til Danmark. Jeg har også boet i Algeriet - med korte ophold i Frankrig - og i Tyskland. Og hvad angår det indre plan, inden jeg kom til Martinus’ Det Tredie Testamente, førte min åndelige søgen mig til et økumenisk fællesskab, buddhismen, et ophold i et katolsk kloster og Steiners Antroposofi. Midt i den søgen med mange mørke stunder viste lyset sig. Jeg var 29 år og deltog engang i en katolsk gudstjeneste, en katolsk messe. Vi var en lille gruppe, præsten var et meget fint menneske, et bønsmenneske. Vi samledes omkring et bord – lige som de første disciple – og drøftede i fællesskab forskellige tekster fra det Nye Testamente. Da vi kom til Fadervor, hvor vi rejste os op og tog hinanden i hånden, kom der til mig gennem hænderne en kraftig strøm – kraftigst fra den side, der var tættest på præsten. Strømmen var så kraftig, at jeg faldt på knæ, og jeg hørte kun det første og det sidste ord af Fadervor. I det korte tidsrum var jeg uden for tid og rum. Tiden fandtes ikke. Jeg havde en ud-af-kroppen-oplevelse og oplevede, at Gud er kærlighed, at Gud elsker mig og alle mennesker. Jeg oplevede en kærlighed, som var meget større end den, jeg havde oplevet tidligere, og Kristus var også på en eller anden måde nærværende. Efter denne oplevelse var jeg meget længe ligesom på en lyserød sky, jeg befandt mig ikke helt på jorden. Intensiteten dalede langsomt ned, men visheden om at Gud elsker mig, elsker os, har aldrig forladt mig. Siden den gang har

jeg oplevet gode og dårlige tider, men visheden om Guds kærlighed og om eksistensen af den åndelige verden har altid været der.

Ud over den følelsesmæssige oplevelse, havde jeg behov for at forstå, hvad det var, jeg havde oplevet. Men der gik nogle år, inden jeg fik den forklaring, som forenede mine følelser og min intelligens. Og det skete, da jeg kom i kontakt med Martinus’ Det Tredie Testamente. I Martinus’ værker læste jeg om kosmiske glimt og om, at alle vil få dem med hyppigere mellemrum. De er kun et trin på vej til ”mennesket i Guds billede”. Det var meget forløsende. En anden ting, der var forløsende for mig, var at læse om poludviklingen, om at homoseksualitet også er et trin på vej til ”mennesket i Guds billede”.

Ud over disse to vigtige emner i Martinus’ analyser fik jeg også svar på mange spørgsmål, der havde samlet sig gennem årene. I hans analyser havde jeg fundet det, jeg altid havde søgt. Jeg havde fundet en skat, og det blev ret hurtigt klart for mig, at jeg ikke kunne beholde den skat for mig selv. Tanken om, at jeg skulle oversætte Martinus til spansk blev mere og mere påtrængende. Jeg gjorde lidt modstand, det var en meget stor opgave... Men jeg måtte give op og begynde at oversætte, det var i 1990. Jeg nåede at oversætte Livets Bog I-VII, Det Evige Verdensbillede, flere småbøger og en del artikler til spansk, jeg ville gerne have fortsat, men grundet den nuværende situation inden for Martinus Sag måtte jeg foreløbigt holde op...

Situationen vil snart ændres. Ingen tvivl om det. Lyset vil bryde frem. Det er naturens lov.

Måske kan jeg allerede i denne inkarnation fortsætte med det, jeg betragtede som mit livs opgave.

//

Jeg og mine udviklede læsere er således knyttede sammen udelukkende i kraft af livet selv. Samhørigheden er altså noget, som er natur, er mentalt organisk og ikke en kunstigt opsat juridisk overenskomst, der kan brydes eller misligholdes. Som følge heraf vil de interesserede omkring mit åndsarbejde altid tilsammen danne en sag, der urokkeligt, fundamentalt hviler i sig selv, fordi den er selve åndsfrihedens struktur og er således nøglen til opfyldelsen af alle begyndende højintellektuelle forskeres og læsers drøm: "den store indvielse", "det frigjorte menneske" eller "mennesket i Guds billede". (Martinus artikel, "Tanker på femogtyveårsdagen for mit åndsarbejdes fødsel, 1921-1946").

KOMMER TIL MIG

Økonomiske omkostninger og konsekvenser ved Landsrettens dom mod Det Tredie Testamente

Hermed en ekstra kommentar til Landsrettens dom, omtalt på side 14 i det forrige nummer af Den Ny Verdenskultur, 1/2021.

I gengivelse af dommen var der ingen oplysning om, hvad den kostede de mennesker, som Martinus Institut fik dømt. – (Deres “forbrydelse” var jo, at de havde udgivet, uden fortjeneste, en fotokopi af førsteudgave af Martinus’ LIVETS BOG og “tilgængeliggjort den til almenheden”)

Dommen kostede dem med renter, in solidum: **2.009.254,22 kroner.** – Det vil sige, at de “i gennemsnit” hver især skulle betale:

Ruth Olsen: **502.313,50 kroner.**

Jan Langekær: **502.313,50 kroner.**

Søren Ingemann: **502.313,50 kroner.**

Kurt Christiansen: **502.313,50 kroner.**

(Kurts bo v. Anette)

(Kurt døde inden dommen, men blev alligevel dømt, også for udeblivelse!)

Det havde jo en ødelæggende virkning på de dømtes privatøkonomi.

Hvorimod Institutet tjente: **1.000.000,00 kroner** på copyrightsagen.

Resten er renter og sagsomkostninger. Så Institutets Rådsmedlemmer havde “sejret ad helvede til”, som Thomas Nielsen (LO), ville have sagt.

En anden alvorlig virkning som Landsrettsdommen har haft er, at den danner præcedens for Institutets fremtidige forfølgelse af andre, der overtræder copyrighten. Og Institutet er nu meget emsig med at håndhæve copyrighten.

Det har skræmt andre af Martinus’ venner, selv i Sverige, Spanien og Rumænien, så de nu er mere tilbageholdende med at “delagtiggøre for almenheden” Martinus’ analyser. De er bange for at få en dom, som også ruinerer deres privatøkonomi, som det skete for Ruth, Jan og Søren.

Selv om Martinus sagde: “Vi skal ikke føre retssager“, er dette ikke skrevet som en bebrejdelse mod nogen, – men fordi alle bør kende sandheden og de faktiske forhold.

Kærlig hilsen fra Ejnar Rosen Hjorth, fritidsjournalist og redaktør.

=====

PS: Landsrettsdommen er i højeste grad grundlovsstridig, da den begrænser tros-, religions- og ytringsfriheden. (Og dommerne “vaskede” ikke engang deres hænder efter dommen!). – Forhåbentlig vil Højesteret vise sig mere kompetent.

En verdenshistorisk retssag om Det Tredie Testamente

Af Ejnar Hjorth

I al ubemærkethed har Landsretten afsagt en dom om tros-, ytrings- og religionsfrihed, – som i højeste grad er grundlovsstridig.

Det er i sig selv bemærkelsesværdigt, men det er også og endnu mere bemærkelsesværdigt, at dommen var imod udgivelsen af Det Tredie Testamente i originaltekst.

Det Tredie Testamente! – Det Tredie Testamente, hvad er det?

Det er opfyldelsen af det løfte, der står i Det Nye Testamente, hvor Jesus siger, at

han har meget mere at fortælle, men at hans disciple endnu ikke vil kunne forstå det, så han lovede, senere, at sende en “opdatering” om alt, hvad man dengang ikke forstod af kristendommen. – Det løfte er nu opfyldt med udgivelsen af Det Tredie Testamente, som Martinus via sin intuition har skrevet.

Hvem har hørt om det? Det er jo også gået ubemærket hen! – Men det er helt i overensstemmelse med Det Nye Testamente, hvor der står, at verden ikke ville bemærke eller tage imod det. (Johs. 16:17.)

Derfor ved “verden” det ikke, og har selvfølgelig også svært ved at tro på det.

Påstanden i denne artikel om Det Tredie Testaments opgave eller mission er jo ikke noget bevis, – og den kan let afvises som overdreven eller som noget fantasteri. –

Derfor må opgaven være for den enkelte, at prøve på at afkræfte eller bekræfte denne påstand. – Det er det eneste fornødne.

For hvis den er rigtig, så er Det Tredie Testamente jo intet mindre end en verdenssensation, og så er det en verdenshistorisk retssag, der i al ubemærkethed har fundet sted i den danske Landsret.

Det universelle "komma"

Af Ejnar Hjorth

I de to foregående udgaver af tidsskriftet Den Ny Verdenskultur var der en artikel der hed "Det mellemkønlige komma".

Den henviste til det Pythagoræiske komma, – og denne sammenhæng var vanskelig at forstå. Man anede kun en vis forbindelse.

"Det Pythagoræiske komma" har fået navnet efter den græske matematiker og filosof Pythagoras. Han studerede tonernes principper og love og dér fandt han noget uforklarligt i musikken, som blev kaldt et "komma". Ingen kunne forklare, hvilken sammenhæng der var i logikken og dette "komma".

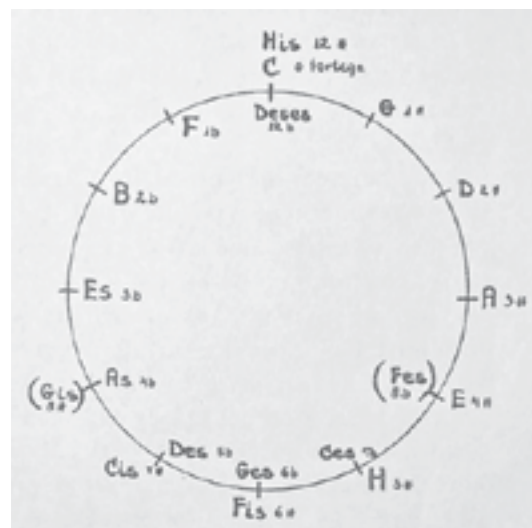
Selv for pythagoræerne var dette "komma" et problem. Man anså matematikken for guddommelig og fuldkommen, men dette "komma" passede ikke ind i den strenge matematiske logik og man kunne ikke forklare det.

– Pythagoræerne var så rystede i deres grundvold over denne brist i logikken, at de prøvede at holde den hemmelig!!!

Det var i tonesystemet at Pythagoras opdagede "kommaet", men man skal være uddannet musiker, for at forstå den side af sagen.

Når man stemmer et instrument helt rent, danner kvintcirklen en spiral, der ender i det uendelige. Men det kan man ikke bruge i alle tonearter, så derfor fandt komponisten Johan Sebastian

Bach på, at ved at gøre stemningen ganske lidt "falsk" (næsten ingen kan høre det) fik man det "veltempererede klaver". Det lukkede spiralen, så kvintcirklen blev helt rund, som en cirkel.

Kvintcirklen, rent.

Her er nogle eksempler:

Moseloven var strengt logisk, lige for lige, øje for øje og tand for tand. Det var ren logik, streng retfærdighed, men uden kærlighed. Det ville køre i ring, der ville ikke være nogen udvikling.

Men så kom Jesus med et "komma", kærligheden og tilgivelsen. Han sagde:
 " – men jeg siger jer, at I må ikke sætte jer imod den, der tilføjer jer ondt, men hvis nogen giver dig et slag på den højre kind, så vend også den anden til." (Matt. 5: 39)
 Det åbnede cirklen, så den blev en spiral til udvikling.

Hos Martinus findes "kommaet" i henholdsvis den enpolede og dobbeltpolede kærlighed, som er forskellen på egenkærlighed og næstekærlighed.

Martinus taler også om det uretfærdige forretningsprincip og det retfærdige forretningsprincip. Det retfærdige forretningsprincip beskriver han: "samme værdi for samme værdi". Lige for lige som Moseloven, men uden kærlighed.

Så tilføjer Martinus "kommaet", gaveprincippet, kærligheden: at give med glæde uden at forvente noget til gengæld. Han nævner ovenikøbet, at glæden ved at give, er selve målestokken for, hvor udviklet man er. (Det Tredie Testamente, Gavekultur, side 27).

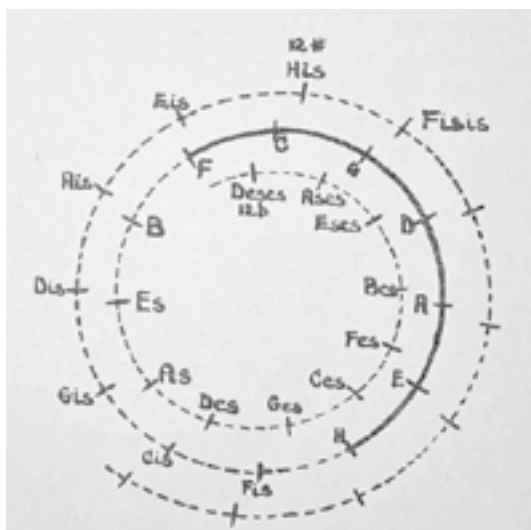
Martinus hovedsymbol, nr 11, er tegnet som en cirkel. Det er på en måde gjort "modereret" for os jordmennesker, så vi kan se helheden, men i symbol nr. 14 viser han, at det først er fuldkomment som en spiral.

Tilværelsen er ikke kun kold logik. – Der findes det universelle "komma", det er universets grundtone, det er tilgivelsen og alkærligheden. Selv om det er svært at forstå og at praktisere, så findes dette "komma" hos hver enkelt af os, og vi skal finde det, for det er kærligheden, der som solen lyser og varmer og giver glæde i tilværelsen.

Det er denne forskel der kaldes KOMMAET, forskellen mellem cirklen og spiralen, – og det er spiralen der er det fuldkomne.

Dette "komma" findes overalt, men vi er blot ikke opmærksomme på det. – Når først vi opdager det, har vi svært ved at forstå det eller forklare det.

Det findes som nævnt overalt: i matematikken, i tallet pi, som også kaldes "en matematisk skønhed", i det gyldne snit, som også opfattes som naturligt smukt, det findes i kvadratroden af 2, i cirkelns kvadratur, i geometrien, osv. – Det viser sig i uendeligheden og evigheden. Ved hjælp af Jesu lære og Martinus' analyser er det muligt for os, at få en mere jordnær forklaring på og forståelse af dette universelle "komma".
 – Det viser nemlig hen til selve universets grundtone!

Kvintcirklen, modereret.

Frugten
fra
Kundskabens Træ

Nutidens mennesker oplever en sådan flodbølge af informationer – af og til også modstridende – at mange føler sig rådvilde og forvirrede. Hvordan skal man kunne skelne mellem sandt og usandt? Gud ”advarede” os jo mod den ”forbudne” frugt, der ville føre os ud i mørket og lade os ”dø døden”. Men ”slangen”, som fristede Adam og Eva i skabelsesberetningen, lovede tværtimod, at vi til sidst ville få vores ”øjne opladt” og ”blive ligesom Gud og kende godt og ondt”.

Af Ingemar Fridell

Martinus har flere steder i sit værk analyseret Bibelens skabelsesberetning. Den ”forbudne” frugt i Edens Have symboliserer den menneskelige bevidstheds udvikling (jf. 1. Mosebog: 3, 1-5). Nydelser af frugten fra Kundskabens Træ bevirker, at evnen til at skelne mellem rigtigt og forkert, godt og ondt, gradvist vokser sig stærkere. I dag er vores skelnevne særlig udfordret.

Nutidens mennesker oplever en sådan flodbølge af informationer – af og til også modstridende – at mange føler sig rådvilde og forvirrede. Hvordan skal man kunne skelne mellem sandt og usandt? Gud ”advarede” os jo mod den ”forbudne” frugt, der ville føre os ud i mørket og lade os ”dø døden”. Men ”slangen”, som fristede Adam og Eva i skabelsesberetningen, lovede tværtimod, at vi til sidst ville få vores ”øjne opladt” og ”blive ligesom Gud og kende godt og ondt”.

Forskellige former for kundskab

Ved siden af de officielle nyhedstjenester og den stadige præsentation af nye videnskabelige resultater tilbyder den nye digitale teknik en aldrig tidligere set strøm af informationer af varierende indhold og kvalitet. Nogle indlæg på de sociale medier har det med at være i opposition til de nyheder, der formidles gennem Radio og TV eller via pressen. En hel del mennesker synes ikke at stole fuldt ud på de officielle nyheder, men ser dem som manipulerede og tilhørende et system, der styres af politik og kapitalinteresser. Men så glemmer man,

at eksempelvis dagspressen engang var i opposition til myndighederne og måtte kæmpe hårdt for ytringsfriheden og egen uafhængighed. Det var langtfra al opinionsdannelse, der faldt i de daværende magthaveres smag. Mange af verdens lande lever stadigvæk ikke op til grundlæggende demokratiske værdier. Aviser og andre nyhedsmedier undertrykkes, og i nogle tilfælde sagsøger man ovenikøbet journalisterne. Men under forudsætning af, at man ikke går så langt som til at censurere de sociale medier eller bringe dem til tavshed, så vil masser af information fra alle verdenshjørner alligevel strømme ind i menigmands mobil og computere. Ligesom vi somme tider støder på alternativ information og afvigende teorier på internettet, var der før i tiden, inden den moderne naturvidenskab gjorde sit indtog, en nedarvet form for kunnen, ikke mindst når det gjaldt om at søge lægemidler mod forskellige sygdomme. For eksempel antog man, at shamaner og kloge koner og mænd kunne hjælpe mennesker ved hjælp af lægeplanter og magiske ritualer. Der findes stadig spredte rester af stammefolk, som har bevaret et vist kendskab til, hvordan man med naturens hjælp kan råde bod på en hel del lidelser. I fattige lande har folk ikke altid råd til læge og moderne sygepleje. Mange vender sig derfor mod egen kulturs traditionelle helbredere.

Videnskabens indtog

Med oplysningstiden begyndte rationel tænkning at erstatte en stor del af den slags gamle erfaringer. Forgangne tiders viden om forskellige urters egenskaber ser dog ud til i det mindste

at have hjulpet en del mennesker, inden den moderne skolebaserede medicin gjorde sit indtog. På denne baggrund må man nok sige, at det ville være en fejl at affærdige al alternativ kunnen uden undtagelse. Men det betyder ikke, at det moderne menneske skal gå med på magi, blind tro, overtroiske forestillinger og folkelig overtro. Det gælder bare om ikke at ”kaste barnet ud med badevandet”.

I vore dages samfund overdænges vi som nævnt af informationer og nyheder fra alle sider. Hvad den moderne videnskab angår, så hviler den på et materialistisk paradigme, eller som Martinus udtrykker det, på ”mål- og vægtfacitter”. Tanker om en højere verden og en fastlagt plan for menneskeheds videre udvikling betragtes som ren spekulation. Men på den anden side kan det ikke nægtes, at videnskaben arbejder med meget nøjagtige og velgennemtænkte metoder for, så langt som det er muligt, at kortlægge den verden, som vi oplever omkring os. Hvad angår de rent materielle problemstillinger, findes der uden tvivl en enormt stor ekspertise blandt dagens forskere. Det er videnskaben og teknologien vi kan takke for de mange forandringer og forbedringer af samfundet, som er gjort mulige i tidens løb. De materielle sider af det paradisiske verdenssamfund, som ifølge Martinus vil blive realiseret i fremtiden, kan kun skabes ved hjælp af videnskabelige opdagelser. Martinus beskriver videnskaben som ”søluften” i nærheden af havet eller som ”nyfalden sne”, der hviler på alt og over alt i vor verden (jf. Livets Bog I, stk. 180). Allerede nu hviler vores nogenlunde civiliserede samfund og vores velstand

for en stor del på den materielle videnskabs nyskabelser.

Et problem for dagens videnskab er, at den i mangt og meget bliver styret af økonomi og politik. For at kunne udføre forskning har man behov for bevillinger og sponsorering, og hvis den pågældende forskning ikke bifaldes eller anses for vigtig af de mennesker, der repræsenterer de kapitalstærke resurser, får den ikke de bevillinger, der kræves for at gøre sig gældende. Det kan derfor være svært for dem, der vil udforske emneområder uden for de sædvanlige. Den forskning, der har størst chance for at komme frem i lyset, er således til en vis grad selektiv og ikke helt alsidig. Men opdagelser, der virkelig har substans og skønnes at gavne menneskeheden, kommer uden tvivl alligevel til offentlighedens kendskab før eller senere.

Verden er på mange måder ufuldkommen

Et spørgsmål, man kan stille sig, er, hvorfor nogle mennesker hellere vil tro på visse informationer, der bringes på internettet, end på det der præsenteres på de officielle nyhedskanaler. Efter alt at dømmes findes der en form for skepsis og mistillid over for myndigheder, etablerede nyhedsmedier og videnskabelige resultater. Det kan til dels have at gøre med, at samfundet befinder sig i en fortløbende udviklingsproces, og at den viden, som det hviler på i dag, ikke er endegyldig og sand i enhver henseende.

Skuer man så ud over den store verden, ser man, at mange lande lider under en diktatorisk styreform. Korrupsion forekommer ikke bare i forretningsverdenen, men også blandt højt placerede politikere og tjenestemænd. Der hersker social ulighed, og landene rammes af vold, væbnet opstand, kriminalitet og terrorisme. Anderledes tænkende mennesker chikaneres og fængsles. Mennesker med overdrevne begær efter at tilrane sig penge, magt og værdier

ter sig umætteligt og hensynsløst. Og som om dette ikke var nok, tvinges mange til at leve i fattigdom, med miljøødelæggelse, misvækst, sygdomme osv. Verden er langtfra fuldkommen! Men der findes også eksempler på ufuldkommenheder i det forholdsvis "fredelige" samfund, som vi selv har den lykke at leve i. På grund af at der mangler et egentligt verdensbillede, der kan forklare livet ud fra et højere åndeligt perspektiv, reduceres f.eks. abortspørgsmålet til et problem, der alene handler om kvindens ret til at bestemme over egen krop. Der findes også en alment vedtagen forestilling om, at et stærkt militært forsvar, baseret på afskrækkende våben, er nødvendigt for at kunne imødegå den potentielle trussel mod landets grænser fra formentlig fjendtligt sindede menneskers invasion. Statsunderstøttede virksomheder tjener enormt mange penge på fremstilling af våben og på direkte eller indirekte salg af dødbringende våben, endog til flere ikke-demokratiske lande, hvoraf nogle befinder sig midt i blodige krigshandlinger. Pengene synes at gå forud for moralen! Såvel Skandinavien som hele den øvrige verden er i dag underkastet et globalt kapitalistisk system, som man med en forskønnende omskrivning plejer at kalde "markedsøkonomi". Dens slagord er "fri konkurrence" og den kapitalstærkes ret til at ansætte folk til et mere eller mindre livslangt "løslaveri" for at kunne tjene til "det daglige brød". En anden ufuldkommenhed er, at et flertal af Jordens befolkning stadig anser det for at være fuldt legitimt at slagte dyr og ernære sig af deres døde kroppe. Oven i alt det allerede nævnte forventes det mere eller mindre af enhver medborger, at man deler et bestemt sæt grundlæggende synspunkter og værdier, for at man kan accepteres som fuldgyldigt medlem af samfundet og dermed fremstå som "politisk korrekt". Så der er bestemt gode grunde til at forholde sig kritisk spørgende, ikke bare til verden i sin helhed, men også

til de mange ufuldkomne foreteelser i det hjemlige samfund, som trods alt gør krav på at repræsentere demokrati.

Bønnen og det at fokusere på lyset giver os perspektiv på mørket

Samfundet kan imidlertid ikke udvikle sig hurtigere end den hastighed, hvormed dets borgere selv er i stand til at udvikle sig. Så der er egentlig ingen grund til at græmme sig over tingenes nuværende tilstand. Formålet med ovenstående noget dystre beskrivelse har blot været at vise, at det ikke er meningen, at man skal tilegne sig en ukritisk måde at forholde sig på, eller være godtroende og naiv. Men for den sags skyld behøver man heller ikke at være ukritisk over for den mængde tvivlsom information, der også bringes til torvs. Alt det, som hver og én selv kan være vidne til, enten ved selvsyn i omgivelserne eller gennem de officielle nyheder, er jo slemt nok i sig selv. Vi behøver ikke at dykke ned i endnu mere afgrundsdybe teorier. Vi kan absolut tilegne os et klart billede af verdens tilstand gennem den sædvanlige nyhedsformidling.

Under alle omstændigheder kan verdenssituationen for mange synes håbløs og nedslående. Det er let at synke ned i pessimisme og depression. Men så gælder det så meget mere om at løfte blikket og forsøge at fokusere på alt det lyse, som livet faktisk også har at byde på! Det drejer sig i høj grad om at forholde sig til livet på en sundere måde, og her kommer den af Martinus beskrevne bøn til Gud ind som en nødvendig hjælp.

Om at fortolke Martinus' forudsigelser om "dommedagen"

En del mennesker med interesse for Martinus' Det Tredie Testamente henviser til tekster, som ifølge læsernes egen fortolkning anslås at forudsige forskellige forløb i den dommedagsepoke, der råder netop nu. Et eksempel på dette er hans udtalelse om, at alle lande befinder sig i et

”vældigt styrt hen imod totalitarisme eller diktatur” (jf. kap. 9 i artiklen Åndsvidenskabens nødvendighed). Men der glemmer man, at teksten blev skrevet i 1947 i en bestemt kontekst, lige før den såkaldte ”kolde krigs” epoke.

Teksten skal ikke nødvendigvis forstås sådan, at *samlige* lande nu vil blive diktaturer. Martinus’ symbol nr. 24 – Det ufærdige menneskerige – der findes i Det Evige Verdensbillede II, viser verden opdelt i tre dele. Ifølge dette symbol har den tredjedel af landene, der er placeret øverst i billedet, en lidt mere human kultur. De kan derfor hjælpe andre lande i en krisesituation og tjene som forbillede for den øvrige verden. Det kan nemt gå sådan, at læseren presser Martinus’ udtalelser, således at de passer ind i hans eller hendes egne forestillinger. Teksten tolkes så som en slags selvopfyldende profetier. Martinus har for eksempel flere gange udtalt sig om en kommende tredje verdenskrig. Den skulle formodentlig være kommet allerede i tiden omkring årtusindskiftet. Men hvorfor er der så ikke kommet en sådan krig, når der er forløbet tyve år siden da? – Martinus kunne i sin tid se, at store karmabølger nærmede sig Jorden. Og faktisk er der sket mange grusomme og spektakulære terrorhandlinger, med angrebet i USA den 11. september 2001 som den mest omtalte begivenhed. Det kan efter min mening tolkes som optakten til den verdensomspændende terrorisme. Som følge af disse frygtelige terrorhandlinger er der rundt om i verden opstået flere krige og voldelige opstande, med mange nationer indblandet. Derudover døjer vi i øjeblikket stadigvæk med en verdensomspændende pandemi. Der er ingen der siger, at en tredje verdenskrig kun kan være en konventionel krig med en masse soldater, der vansmægter i skyttegrave. Så med en lidt friere tolkning kan man godt sige, at den tredje verdenskrig allerede er i fuld gang lige for næsen af os. Det er næppe muligt at vide med

//
Men disse modsætningernes samvær er nødvendige. De sliber hverandre blanke. Og deres ophavs mentalitet bliver hver især som en poleret ædelsten, der ubetinget funkler og stråler sit lys ud til alt og alle.

sikkerhed, om der er endnu værre foreteelser i vente end dem, der allerede nu er i gang. Det er under alle omstændigheder svært for uvidende mennesker at spå om fremtiden og kigge med i Forsynets planer. En del tror dog, at dommedagen vil kulminere i endnu større dramatik. I alle tilfælde er der grundlag for at betegne verdenssituationen som dystre lige nu. Der råder i øvrigt typisk en øget polarisering af meninger og stillingtagen i den nu herskende dommedagsepoke. Martinus skriver således: ”En masse modsætninger mødes og kolliderer. Mentale eksplosioner forekommer alle vegne, såvel mellem nationer som mand og mand imellem. Vi ser her iskolde materialister og gudløse væsener iblandt mennesker, hvis religiøsitet går helt op i de fanatiske og intolerancefrembringende tankeklimaer. Her forekommer glødende militaristiske personer og glødende militærnægtere. Her er væsener, der tror, de er Kristus eller verdensfrelser, og væsener, der tror, at Kristus aldrig har eksisteret. Modsætninger forekommer altså her i en mangfoldighed. Det er ikke så mærkeligt, at helvedes eller ragnaroks dræbende og lemlæstende flammer her slår ud i lys lue, af og til i form af bloddryppende krige, verdenskrige og meget andet ondt. Men disse modsætningernes samvær er nødvendige. De sliber hverandre blanke.

Og deres ophavs mentalitet bliver hver især som en poleret ædelsten, der ubetinget funkler og stråler sit lys ud til alt og alle, sammen med alle andre ligeledes slebne, mentale ædelstene” (Det Evige Verdensbillede III, forklaring til symbol 33, stk. 70).

At skelne mellem sand og usand information

På trods af de mørke sider, må man nok sige, at vi lever i et forholdsvis åbent og trygt samfund her oppe i Skandinavien, i sammenligning med mange andre steder på Jorden. Men det betyder ikke, at vi kan undlade at træffe visse forsigtighedsforanstaltninger når vi bevæger os i det offentlige rum. Hvad nyhedsformidlingen angår, så er den for det meste fri og saglig. Internationale, uafhængige nyhedsbureauer borger for, at alle vigtige begivenheder og videnskabelige resultater kommer til almenhedens kundskab. Derudover har vi ikke-reklamefinansierede public service-kanaler, både radio og TV. Det er blevet mere og mere almindeligt, at journalister opsøger og undersøger alle forekommende uregelmæssigheder. De plejer at formidle let forståelige oplysninger, både for og imod de forskellige standpunkter. For os, der er lidt oppe i årene, gælder, at vi er vokset op i en tid, hvor man udelukkende skaffede sig nyheder via officielle medier. Den digitale revolution med internet og sociale medier har bevirket, at strømmen af informationer er mangedoblet. Det er ikke altid let for en uerfaren læser at håndtere alt det, der lægges ud. Internettet er i sig selv en stor velsignelse. Det er blevet utroligt meget lettere at søge efter oplysninger. Men sammen med en stor mængde af værdifuld information forekommer der desværre også misinformation, ensidig propaganda og ind imellem det pure opspind. Hvem som helst kan jo lægge ting ud til almen beskuelse. For at afgøre om en bestemt information er sand og relevant er det en god ting at undersøge kilden. Er vedkommende

troværdig? Er vedkommende kompetent på det pågældende område? Er der eventuelt en særlig politisk eller ideologisk dagsorden bag det, der lægges ud? Et ofte anvendt trick for at få information af tvivlsom karakter til at se mere troværdig ud er at blande rigtige, faktuelle oplysninger med oplysninger, der kan være usande. Ved at formulere sig godt og beherske retoriske kneb kan man let overbevise en ukritisk læser.

Historisk set er det ikke særlig længe siden, at der selv i officielle medier blev ført en intensiv antisemitisk hadpropaganda i forbindelse med nazismens fremmarch. Suggestion skabte en slags massepsykose hos et hav af flokinstinktive mennesker. Og her gælder det nok stadigvæk om at være på vagt! For selv i dag flourer alle hånde konspirationsteorier, f.eks. om mere eller mindre hemmelige sammenslutninger, der vil overtage og styre verden. Af og til rene

løgnehistorier om navngivne personer, der påstås at have sagt både det ene og det andet, især i de nu rådende urolige tider med en pandemi, der har hærget og hjemsogt mennesker over hele verden. Det er sådan set sandt, at stærke kapitalbesiddere kan have stor indflydelse på erhvervslivet og det, der sker i politik. Men det betyder ikke, at de nødvendigvis må slutte sig sammen for at få endnu mere magt. Kapitalismen bygger grundlæggende på individets egoisme, hvor man først og fremmest ser på sit eget bedste. For tiden eksisterer der ikke politisk vilje til at ændre den verdensomspændende kapitalisme. Hvis man skal se lidt mere positivt på det hele, bør man måske huske på, at det trods alt er det private initiativ inden for erhvervslivet, der under de nu rådende omstændigheder udstyrer os – i det mindste i den nogenlunde civiliserede vestlige verden – med relativ materiel velstand.

Konspirationsteorier og deres oprindelse

Hvor kommer så alle de mærkelige teorier fra, og hvordan går det til, at nogle vælger at tro på dem? – I den senere tid har et såkaldt ”postmodernistisk” tankegods invaderet almenkulturen som en reaktion mod tidligere tiders værdinormer og deres ”myter” om, hvad der er rigtigt og forkert; og mod ”de store fortællingers” traditionelle verdensforklaringer. Postmodernismen kan ses som en konsekvens af et ateistisk og materialistisk grundsyn. Ud fra dette lokale gudløse verdensbillede er det logisk at relativisere eksistensen af en universel moral baseret på godt og ondt, rigtigt og forkert, hvilket til gengæld kan munde ud i en total værdinihilisme. Når traditionelle måder at se på verden på ikke længere tildeles fortrinsret, bliver det muligt at ophøje ”alternative virkeligheder” og ”fake news” til ligeværdige forklaringsmodeller. Visse populistiske konspirationsteorier på internettet har fundet husly i

højreekstreme kredse i USA og derfra spredt sig videre ud over hele verden. Det er forbløffende, hvordan nogle tilhængere af disse teorier synes at opleve den fremtidsvision, som Martinus analyserer sig frem til – et fredeligt, internationalt verdensrige med et socialistisk, politisk system, der garanterer retfærdighed til hvert eneste individ – som en direkte trussel, som man frygter vil underminere individets frihed og egen nations interesser! (jf. teksten til Martinus’ symbol nr. 26 i Det Evige Verdensbillede II: Det kommende fuldkomne menneskerige)

Guds Forsyn lærer os at skelne mellem rigtigt og forkert, godt og ondt

Ifølge Martinus står der et guddommeligt, overjordisk Forsyn bag alt, hvad der sker i verden, både det der er behageligt og det der er ubehageligt: ”Gennem denne enhed modtager og besvarer Gud væsenernes bønner. Og i kraft af denne enhed leder og styrer Gud verdensgenløsningen og verdenspolitikken og bestemmer alle ledende personer så vel i de mørke som i de lyse manifestationer, såvel i krig som i fred; men naturligvis i kontakt med menneskenes lyse og mørke skæbnetilgodehavender. Bag menneskehedens tilsyneladende kaotiske tilværelse, og hvor alt ser ud som tilfældigheder, eksisterer der en altomfattende guddommeligt verdensplan, der totalt styres og ledes af det førnævnte Forsyn. Det har fuldstændig kontrol over menneskehedens skæbne. Det har ikke til opgave at fritage menneskeheden fra dens mørke skæbne, dens krige og verdenskrige, dens ulykker og lidelser, så længe den hårdnakket ignorerer dette samme Forsyns kærlige advarsler” (Det Evige Verdensbillede III, forklaring til symbol 33, stk. 74). Gud taler til os gennem alt, hvad der sker i vores liv: ”*Den materielle Virkelighed er [...] kun en slags Tekst og Tale, igennem hvilken Guds Bevidsthed, Viden og Væremaade*

Ifølge Martinus står der et guddommeligt, overjordisk Forsyn bag alt, hvad der sker i verden, både det der er behageligt og det der er ubehageligt: ”Gennem denne enhed modtager og besvarer Gud væsenernes bønner. Og i kraft af denne enhed leder og styrer Gud verdensgenløsningen og verdenspolitikken og bestemmer alle ledende personer så vel i de mørke som i de lyse manifestationer, såvel i krig som i fred.”

og denne Universets og de levende Væseners sande Identitet aabenbares” (Livets Bog VI, stk. 2074). Et spørgsmål, som så melder sig, er, hvorfor Gud frigiver en sådan mængde information af varierende kvalitet på internettet ved siden af den sædvanlige officielle nyhedsformidling. Er det for at forvirre os stakkels mennesker? – Nej, den vigtigste grund er måske, at vi skal lære at skelne mellem rigtigt og forkert, godt og ondt i alle livets situationer. Vi må fortsætte med at ”spise af kundskabens træ”!

Det er faktisk muligt at skelne mellem sandt og falskt under forudsætning af man har fået tilstrækkeligt mange erfaringer i dette eller tidligere liv, og at man i den forbindelse har udviklet sin skelneevne på det pågældende område. Der findes i vor tid næppe noget menneske, som tror, at for eksempel indholdet i annoncer og reklamer er sandt i objektiv forstand. Vi har således lært at ”se” forskel på ren reklame og neutral varedeklaration. Lidt sværere kan det være at væge sig mod snu bedrageres kreativitet. Trods advarsler kan durkdrevne bedragere lokke mennesker til at udlevere følsomme personoplysninger eller bankkoder. Der er således gode grunde til at udvise en *sund* form for mistænksomhed. Mange mennesker er blevet immune over for bedrageriforsøg og formår på den måde at beskytte sig. Vi behøver således ikke altid at *undersøge* alt muligt for at vide om nogen er ærlig eller uærlig, eller for at vide om noget er sandt eller usandt.

Der kan være forskellige grunde til at studere Det Tredie Testamente

Men hvad er det så, der gør, at nogle mennesker føler sig mere tiltrukket af oplysninger, der spredes via internettet end via officielle nyhedsmedier? – Det kan skyldes alt muligt, lige fra en generel følelse af usikkerhed til en fast forankret mistillid til myndigheder, medier og videnskab. En medvirkende årsag kan i øvrigt være, at man søger ”spænding” i sit liv, ligesom når folk

føler sig tiltrukket af science fiction-film og voldelige videospil. Andre er overbevist om at myndigheder og medier bevidst skjuler og fortier fakta, og at der eksisterer globale netværk og hemmelige organisationer med en ondsindet dagsorden, der går ud på at tjene penge og tage magten over verden. Hvad skyldes det så, at nogle kan føle en så stærk vrede og mistro over for myndigheder, medier og videnskabelige forskningsresultater? Kan det mon være på grund af, at man har oplevet mange svigt i sit liv og nu vil skyde skylden på noget uden for sig selv? – I så fald ser det ud til at dreje sig om en ubalance mellem hvad Martinus kalder ”sjælskræfterne” tyngdeenergi og følelsesenergi med en alt for stor overvægt af sidstnævnte.

De mennesker, der studerer Det Tredie Testamente, kan føle sig tiltrukket af dets indhold af forskellige grunde. Et dybere studium giver os en forklaring på, hvordan enhver i mindste detalje skaber sin egen skæbne, og at den verden vi oplever omkring os i virkeligheden udgør en slags spejlbillede af vores egen indre mentalitet. Vores omverden kan derfor opleves som enten mørk eller lys. Jeg tror selv, at det er overordentlig vigtigt at forholde sig på en kærlig måde til den nuværende ”ydre” virkelighed i stedet for at lade sig forlede til virkelighedsflugt. Martinus opfordrede os til at holde sig på ”ret køl” i de rådende dommedagstider.

Indvielsen gennem ”frugten fra Kundskabens Træ”

Menneskets udvikling kan beskrives som en fortløbende guddommelig indvielse. For at kunne se den absolutte sandhed må man først knuse alle illusioner. En del illusioner er allerede skrottet, mens andre består. Kun få mennesker tror vel i dag på myten om ”ærefuld” krig. Nationalismen og troen på stærke ledere ser endnu ikke ud til at være forsvundet helt. Kødindustrien kører stadig for fuld kraft. Det samme

gælder folks appetit på alkohol og stoffer. Det er langtfra alle mennesker, der har gennemskuet sammenhængen mellem kapitalismen og den sociale ulighed, der følger i dens kølvand. Den guddommelige mening med at vi bliver konfronteret med modstridende informationer må være, at vi engang skal blive genier til at skelne illusion fra virkelighed. Men indtil da, må vi nok leve med illusionernes mange gange smertelige konsekvenser, for at vi til sidst definitivt kan lægge dem bag os for al fremtid.

Martinus understreger *tankernes* betydning for mental og legemlig sundhed: ”*Der er absolut ingen anden Vej til den virkelige Fred eller det sande Menneskeriges Lykke og Glæde end Bekæmpelsen af Vrede, Had og Bitterhed, Misundelse og Skinsyge, enhver Form for Martyrfornemmelse i sin egen Mentalitet, ligesom man aldrig maa glemme, at man selv er sin Skæbnes absolut første Aarsag, og at vor Næste saaledes aldrig i nogen Situation kan være den retmæssige skyldige i vor Passage i Mørket*” (Livets Bog VI, stk.2296).

Med bønnens hjælp og ved hjælp af et intimt og fortroligt gudsforhold kan vi opnå en mental tilstand præget af taknemmelighed og optimisme i stedet for skuffelse og mistillid. Meningen med vores fysiske tilværelse er, at vi gennem ”frugten fra Kundskabens Træ” skal blive bedre til at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert. Til sidst fører dette os frem til – ikke til ”døden” – men til *opstandelsen* til det fuldkomne liv med kosmisk bevidsthed, hvor vi bliver ét med Gud selv. At fokusere på tilværelsens lys betyder ikke at være ukritisk og tro godt om alt og alle, men det betyder, at man lærer sig at skelne ufejlbart mellem verdens ufuldkommenheder og menneskenes grundløse påstande.

© Ingemar Fridell, Nyhamnsläge, 21. oktober 2021
Oversat fra svensk af Preben Bagger

Martinus og Det Tredie Testamente

Af Preben Bagger

”Det er forbløffende! – Aldrig i mit liv har jeg set magen til aura. Kæmpe stor. Og så tilmed udelt behagelig og velgørende at opleve. Hans lyse og helt pletfri udstråling fulgte svagt vajende eller en anelse tøvende hans arme og hænder, når han gestikulerede. Ikke et eneste sekund var jeg i tvivl: Han er i en klasse helt for sig”.

Sådan lød den umiddelbare reaktion fra min nu afdøde kone, da hun engang i 1960’erne for første gang var med til et foredrag af Martinus.

Hendes reaktion kom ikke bag på mig. Nok har jeg ikke evnen til at se aura. Men Martinus’ storhed var jeg ikke i tvivl om. Storheden lyser ud af hans værk *Det Tredie Testamente*.

Som værkets titel antyder, udgør det *Bibelens fortsættelse og fuldendelse*. Og så fremtræder det samtidig som en livsbekræftende, altomfattende, logisk og modsigelsesfri verdensforklaring. Jeg stiftede bekendtskab med *Det Tredie Testamente* i 1952.

I et ikke offentliggjort notat af Jes Arbov¹ karakteriseres *Det Tredie Testamente* på denne måde:

”Der er tale om et kulturhistorisk epokegørende værk af hidtil ukendte dimensioner. Det er intet mindre end et guddommeligt og højintellektuelt åbenbaringsværk i hvis lys alle andre skriftlige og litterære værker, der nogen sinde har været udgivet i Danmark – og resten af verden for den sags skyld – blegner.”

Martinus’ eneste boglige uddannelse var nogle få år i en landsbyskole sidst i 1890’erne. Alligevel formåede han at skrive *Det Tredie Testamente*, hvis hoveddel er syvbindsværket *Livets Bog*. Så Martinus var en levende demonstration af, at der findes et trin i udviklingen, hvor mennesket kan hente al sin viden fra sig selv og blive sin egen højeste kilde til kundskab. Martinus understregede dog selv, at det ikke er hans person, der er det vigtige. *Det skelsættende* er *Det Tredie Testamente*. En samlebetegnelse, der – og det var hans sidste store beslutning – skal

være navnet på hans livsværk og dække alt, hvad han har skrevet.

Så nu vil jeg fortælle lidt om *det skelsættende*.

En dobbeltprofetis opfyldelse

I første del af sin profeti forudsagde Jesus, at der ville komme en TALS-MAND, som skulle *”vejlede os i hele sandheden”*:

Men Talsmanden, den Helligånd, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer. (Joh. 14.26)

Hvor utroligt det end må lyde i nogens ører, så *er denne del af profetien gået i opfyldelse her i vores tid*. Ikke – som kirken forventer – i form af Jesu genkomst, men i skikkelse af *Det Tredie Testamente* – Bibelens fortsættelse og fuldendelse.

Bibelen er altså en trilogi – *Det Gamle, Det Nye og Det Tredie Testamente*. Man får derfor en mangelfuld indsigt i – og forståelse af – trilogien, hvis man kun læser og forsker i de to første dele. Hvordan kan en så epokegørende

profetiopfyldelse – som TALSMANDENs ankomst jo er – finde sted uden at blive opdaget af en bredere offentlighed? Uden at blive en sensationel nyhed? Ja, endda uden at blive opdaget af de videnskabeligt arbejdende universitetsteologer?

Svaret på disse spørgsmål fremgår af anden del af Jesu profeti om TALSMANDEN. Her forudsagde Jesus, at TALSMANDEN hverken ville blive bemærket eller accepteret ved sin ankomst:

Jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid, sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den.

(Joh. 14.16)

Og det har Jesus så sandelig fået ret i. Det er nu snart hundrede år siden, at TALSMANDENs første appelsiner faldt i vores turban!

I øvrigt siger Jesus i denne udtalelse indirekte, at TALSMANDEN ikke kan være en person. En person ville ikke kunne være hos os 'til evig tid'. Men det kan *Det Tredie Testamente*.

Et vink om TALSMANDENs potentiale er, at der uden for Danmarks grænser allerede er mennesker, der har lært sig dansk alene for at kunne læse *Det Tredie Testamente* på originalsproget.

Hvordan kunne Martinus blive sin egen kilde til kundskab?

Jeg vil som oplæg til et svar skitsere en meget konkret og holdningsændrende erfaring gjort af den amerikanske neurokirurg Eben Alexander.²

Han, der efter eget udsagn er fortrolig med den mest avancerede hjerne-/bevidsthedsvidenskab, mente, at nærdødsoplevelser ganske vist er smukke oplevelser – *men de er ren fantasi!* Han var stensikker på, at nærdødsoplevelser har deres rod i hjernen.

Lige indtil han selv kom ud for at ligge i koma – helt uden hjernefunktion – i længere tid:

”Hvis hjernen ikke fungerer, kan man ikke være bevidst. Det er, hvad jeg ville

Vi lever altså evigt og har mange liv på Jorden. Dette udsagn er en hjørnesteen i TALSMANDEN – Det Tredie Testamente. Underligt nok er denne hjørnesteen samtidig en anstødssten for mange.

have fortalt dig, før min egen hjerne gik fuldstændig ned”.

Nu – efter komaoplevelsen – er Eben Alexander urokkeligt overbevist om, at vi er ved bevidsthed og er i stand til at opleve, også efter at hjernen er død. Vi lever videre.

Under sit af komatilstanden forårsagede ophold i den åndelige verden lagde Eben Alexander mærke til, at hvis der i hans sind dannede sig et spørgsmål, så viste der sig øjeblikkeligt et svar ved siden af spørgsmålet. Han fik nærmest indtryk af, at spørgsmål slet ikke kunne forekomme, uden at de var ledsaget af svar.

Ud fra *Det Tredie Testamente* kan vi så notere følgende:

Eben Alexander har under sit ophold i den åndelige verden haft kontakt med en åndelig funktion, som Martinus her i den fysiske verden var i bevidst og viljestyret kontakt med. En funktion der satte Martinus i stand til at erfare svarene på livets store spørgsmål, således at han kunne skrive *Det Tredie Testamente*. Martinus skriver:

*[Jeg udgør] et levende Bevis for, at der virkelig findes et Stadium i den evige Udvikling, hvor man ganske uafhængig af Bøger eller af en af andre Væsener tillært teoretisk Viden – ved eget absolutte Selvsyn – kan komme til den højeste Visdom og Kundskab.*³

Om et af de helt store spørgsmål – om vi har mere end ét liv her på Jorden – viste

der sig følgende svar for Martinus: ”Jeg saa, at jeg var *et udødeligt Væsen*, og at alle andre Væsener i Tilværelsen var *evige Realiteter*, der ligesom jeg selv havde en uendelig Kæde af *tidligere oplevede Liv bag sig*, at vi alle var udviklede fra lave primitive Former for Tilværelse til vort nuværende Stadium, og at dette kun var *et midlertidigt Led* i denne Udviklingsskala”.⁴

Étlivstroen står for fald

Vi lever altså evigt og har mange liv på Jorden. Dette udsagn er en hjørnesteen i TALSMANDEN – *Det Tredie Testamente*. Underligt nok er denne hjørnesteen samtidig en anstødssten for mange.

Underligt, fordi forestillingen om at vi kun har ét liv her på Jorden, er *rent spekulativ*. Étlivstroen har intet som helst videnskabeligt eller forskningsmæssigt grundlag. Den baserer sig ene og alene på, at *det ser sådan ud*.

Étlivstroen er dermed i kategori med den engang så udbredte, men nu heden-gangne geocentriske tro på, at det er Solen, der drejer rundt om Jorden. *Det så jo sådan ud!*

Og det gør det stadigvæk. Men nu til dags fører *'det tilsyneladende'* ikke til fejlslutninger. Vi ved bedre. Udviklingen har fritaget *'det tilsyneladende'* for indflydelse på vores holdninger.

Lige med undtagelse af ét vigtigt tilfælde – étlivstroen! Dén har stadigvæk kronede dage – med *'det tilsyneladende'* som grundlag. Men også her blæser forandringens vind. En efterhånden ikke så ringe mængde *forskning* peger nemlig på, at reinkarnation er en kendsgerning om livet.⁵

Og ikke nok med dét. Også ude blandt folk sker der noget! *Den danske værdiundersøgelse* viser, at 11% af befolkningen troede på reinkarnation i 1981. Det tal var i 2008 vokset til 17%. Og en større spørgeskemaundersøgelse med titlen *Religiositet og forholdet til folkekirken* viste her i 2021, at 40% af danskerne ikke afviser reinkarnation.⁶

Kirkens rolle

Kirken har medvirket til at sløre eksistensen af reinkarnation. Det er sket ved, at den i tidens løb har skabt sin egen jesus-skikkelse – *kirkens Jesus* – der i modsætning til *virkelighedens Jesus* ikke har reinkarnation som sit grundlag. F.eks. gjorde kirkemødet i Nikæa i året 325 officielt Jesus guddommelig. Men dogmet om Jesu guddommelighed – altså Jesus som både Gud og menneske – er *en rent kirkelig konstruktion*, der ikke er indeholdt i Jesu oprindelige lære. Og på et kirkemøde i året 553 blev reinkarnation så udelukket fra den rette lære. Heller ikke dogmet om kødets opstandelse og dogmet om frelse alene ved tro er indeholdt i Jesu oprindelige lære. Ved at fortolke sådanne dogmer ind i Jesu lære skabte kirken en dyb kløft mellem kirkens Jesus og virkelighedens Jesus.

Virkelighedens Jesus lagde overhovedet ikke skjul på, at hans grundlag var reinkarnation.

For det første viste han sig efter sin død på korset for sine disciple og leverede dermed en vidnefast demonstration af, at vi lever videre efter den fysiske krops undergang. Og kort før sin død sagde han til røveren på nabokorset:
Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i paradiset. (Luk. 23,43). Dermed understregede han, at både hans egen og røverens sjæl ville leve videre, efter at deres legemer var døde. At kunne overleve døden er altså ifølge Jesus ikke forbeholdt ham selv, men gælder også for røveren og dermed for os alle.

Kirken opfatter sjæl og legeme som en ubrydelig enhed. De to kan altså ifølge kirken ikke adskilles, og det udelukker jo reinkarnation. Jesus mente derimod, at de godt kan adskilles. Det fremgår allerede af hans ovennævnte udtalelse. Og endvidere af denne:
Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel. (Matt. 10,28)
Virkelighedens Jesus og hans

forkyndelse rummer altså ikke den blokering mod reinkarnation, som kirken har skabt ved at anse sjæl og legeme for uadskillelige.⁷

Materialismens midlertidighed

Det Tredie Testamente fortæller os, at materialisme er en midlertidig tilstand. Den er opstået, fordi to af menneskets evner – intelligensen og den humane evne – ikke vokser lige hurtigt. Den *hurtigt voksende* intelligens er kommet mere og mere i disharmoni med den religiøse terminologi, og det bevirker, at Bibelens epoke er ved at ebbe ud.

På den anden side formår den *langsomt voksende* humane evne ikke at få Det Tredie Testaments epoke til at tage over i samme takt, som Bibelens epoke daler.

Vi befinder os derfor i en slags interregnum – *en overgangstid uden åndelig forankring* – hvor materialismen har (næsten) frit spil.

Kristendommens robusthed

Mange mener, at vi befinder os i en postkristen kultur. Men det er vigtigt at gøre sig klart, at dét der er 'post', er den tidligere nævnte *kirkens Jesus* og så de dogmer, som kirken i tidens løb selv har fortolket ind i Jesu lære.

Kristendommen skal igennem et ham-skifte. Ud på den anden side kommer *virkelighedens Jesus og hans lære!* – I en intellektualiseret skikkelse: *Det Tredie Testamente.*

Det er ikke forbi med kristendommen. *Den skal først til rigtig at begynde.*

Forældreprincippet

Forældre tager sig af deres børn. De højerestående dyr af deres afkom. Dette forældreprincip udfolder sig også i forholdet mellem Forsynet og menneskeheden.

Forsynet tager sig af os efter forældreprincippet.

Det betyder, at Forsynets åndelige vejledning af menneskeheden i udviklingens løb tilpasses til menneskeheden

Forældre tager sig af deres børn. De højerestående dyr af deres afkom. Dette forældreprincip udfolder sig også i forholdet mellem Forsynet og menneskeheden. Forsynet tager sig af os efter forældreprincippet.

aktuelle udviklingstrin. Jesus var da også fuldt ud bevidst om sin samtids mentale niveau, og at der var ting, der på grund af dette niveau måtte vente til senere tider:

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. (Joh. 16.12)

Martinus' opgave i verdensgenløsningens tjeneste var at give menneskeheden den bebudede "Talsmanden den Hellige ånd" i form af *Det Tredie Testamente* – en direkte og intellektualiseret videreførelse af Jesu mission.

Den åndelige vejledning af menneskeheden har gennem Martinus fået en form, der passer til menneskeheden nuværende – eller måske især fremtidige – udviklingstrin.

Det Tredie Testamente er verdensgenløsningens sidste store håndsrækning til menneskeheden. Denne håndsrækning rummer alt, hvad der er nødvendigt for, at hvert enkelt menneske kan udvikle sig frem til at blive 'voksant' eller 'Mennesket i Guds billede'.

Afslutning

Jeg vil runde af med nogle i denne sammenhæng relevante udtalelser af Martinus. De stammer fra et omfattende og yderst veldokumenteret essay af Aage Hvolby: *"Talsmanden den Helligånd"*. Kosmos nr. 10, 2009.

Aage Hvolby var i mange år tæt på Martinus.

Martinus om Jesus: *"den store naz-aræer"* – *"Han var inkarnationen af det allerhøjeste lys i verden. Åndeligt eller kosmisk set var han af den højeste storhed eller af en lysets rangklasse, der ikke kan overstiges af nogen som helst"*.

//

Jeg har sagt mange gange, at 'jeg og Faderen, vi er ét'. Og det har jeg, for jeg er ét med de guddommelige analyser. Det betyder ikke, at jeg er herre over verden. Det er ikke det. Men jeg er ét med Gud i viden om tingene.

Martinus: [Min mission er at vise] *"Jesu forkyndelse befriet fra al uvidenhedens, overtroens, naivitets og intolerancens tusindårige falske fortolkninger og mørkelægning"*.

Martinus har talrige steder tilkendegivet, at såvel han selv som Jesus har fuld indsigt i Guds væsen, hvorfor det for dem begge gælder, at de er *"ét med vejen, sandheden og livet"*.

Martinus: *"Jeg har sagt mange gange, at 'jeg og Faderen, vi er ét'. Og det har jeg, for jeg er ét med de guddommelige analyser. Det betyder ikke, at jeg er herre over verden. Det er ikke det. Men jeg er ét med Gud i viden om tingene."*

Martinus har sagt, at de begge [Jesus og Martinus] har meldt sig frivilligt til

at igangsætte den ny verdenskultur for menneskeheden. De har begge, før deres inkarnation på jordkloden, været fuldt fortrolige med de kosmiske analyser og facitter og med, hvad deres opgave hver for sig skulle være, og hvornår deres opgave ville være fuldendt. Martinus er ligefrem indsat i sin mission af Jesus. Deres fælles mission var allerede på Jesu tid planlagt og aftalt. Jesus var således godt klar over, at hans opgave var at lave indledningen til den nye verdenskultur, og at Martinus' opgave ville blive at lave fortsættelsen, fuldendelsen og fuldkommengørelsen.

Hverken Jesus eller Martinus var anerkendt som verdensgenløser i offentligheden, medens de levede – og ingen af dem ønskede det anderledes. Tværtimod! De ønskede begge at være overgået til det åndelige plan, før en større offentlighed blev klar over deres sande identitet.

Kundskabens essens er visdommen. Visdommens essens er kærligheden – Det Højeste Princip.

Der måtte fødes en **Jesus** for at demonstrere Det Højeste Princip for menneskenes *følelser*.

Og der måtte fødes en **Martinus** for at demonstrere Det Højeste Princip for menneskenes *intelligens*.

Noter

1. Se eventuelt også denne artikel af Jes Arbov: *Bibelens tre testamenter i FESTSKRIFT FOR DET TREDIE TESTAMENTE i anledning af Martinus' kosmiske indvielse i 1921*. Forlaget Martinus Dialogfond. FESTSKRIFTET kan frit læses eller downloades på livetsskole.info/artikler-og-boger. Det udleveres også gratis som bog ved henvendelse til Jan Langekær, 20157811.

2. Eben Alexander: *Til himlen og tilbage*. Forlaget Det Blå Hus, Gyldendal A/S, 2013.

3. *Livets Bog I*, stk. 22, s. 24.

4. *Livets Bog I*, stk. 21, s. 21-22.

5. Denne forskning er beskrevet og kommenteret i bogen *Skip dogmerne og kend verden*, kap. 1 og 2, af Preben Valdemar Bagger. Scientia intuitiva, 2013.

6. Et lille indblik i den mere praktiske eller tekniske side af et reinkarnationsforløb kan ses i artiklen *Abort – et overgangsfænomen* i tidsskriftet *Den ny Verdensimpuls*, december 2018, nr. 004, side 30, især afsnittene *Døden illusion* og *Hvordan får vi en ny krop?* Tidsskriftet kan frit læses på dettredietestamente.info

7. En mere detaljeret gennemgang af 'Kirkens rolle' samt af forståelsen af Jesu oprindelige lære findes i ovennævnte bog, *Skip dogmerne og kend verden*, kap. 4.

Eller (i mindre omfang) i artiklen *For Jesus var reinkarnation en selvfølge* i tidsskriftet *Den ny Verdensimpuls*, nr. 2, 2017, side 13, udgivet af Fonden Det Tredie Testamente. Tidsskriftet kan frit læses på dettredietestamente.info

Godt nyt for de uvaccinerede

Af Claus Hancke

Hvad er det, der sker i vores samfund? Danmark er et dejligt land! Man skal lede længe efter et mere tolerant, ubestikkeligt og tillidsfuldt folkefærd! Så langt kan de fleste danskere sikkert være enige.

Derfor kan vi ikke lade være med at spørge: Hvad er det der sker i vort land lige nu?

Er vi der, hvor vi taler om et A-hold og et B-hold? De vaccinerede og de IKKE Vaccinerede? Ja, ifølge Statsministeren er vi!

Det er respektløst, og vi skal langt tilbage i historien for at se statsstyret udskaming af en minoritet.

Og er det overhovedet sandt, at uvaccinerede er en fare og ”lever livet farligt”? Lad os se på fakta.

Vi kan selv

Hver dag i vores liv, hvor vi er symptomfri (raske), skyldes det ikke fravær af virus eller bakterier, men tilstedeværelse af et aktivt, afbalanceret immunsystem, der netop gør det, som det er udviklet til. – Og som ingen vaccine kan erstatte.

Da sundhedsfaglighed blev til politik Mangel på viden og misinformation af befolkningen har medført en uberettiget angst for virus og en lige så uberettiget ensidig fokusering på vacciner. Men værre endnu, så har det skabt splittelse i befolkningen.

At politikere, styrelser, embedsmænd, sundhedspersonale og befolkning er blevet overbevist om, at smitte er det samme som sygdom, er spin og politik og ikke sundhedsvidenskab.

Et højt smittetal er jo ligegyldigt, hvis

der ikke er nogen syge. Når 1.000 smittes uden at nogen dør, betyder det at 1.000 opnår naturlig, stærk immunitet. Så når Sundhedsstyrelsen nu nedsætter varigheden af naturlig immunitet fra 12 til 6 måneder i coronapasset, så er det politik i strid med videnskaben.

Hvis vi iagttager den totale dødelighed i Danmark gennem de seneste 20 år, kan vi konstatere, at dødeligheden ikke var øget i 2020, hvor vi havde epidemi på fuld styrke, men ingen vacciner. Covid-19 har således ikke øget dødeligheden i Danmark.

Desuden kan vi konstatere, at dødeligheden ikke er faldet i 2021 (januar til og med oktober), hvor vi har vaccineret 80% af befolkningen og 90% af risikogrupperne. Vaccinerne har således ikke sænket dødeligheden i Danmark.

Selv smittetallet er dags dato langt højere end det var samme dag for et år siden, selv om der testes færre nu. Vaccinerne har således heller ikke sænket smittetallet.

Hvorfor svigter immunsystemet hos nogle mennesker?

Et banebrydende studie fra København Universitet (KU) påviste, at D-vitamin er nødvendigt for vores evne til at gennemleve infektioner på normal vis. Studiets fund blev af KU bedømt som så vigtigt, at ”en del immunologibøger skal skrives om”.

D-vitamin i tilstrækkelig mængde er afgørende for, at aktivere immunforsvaret ved infektioner, og ”slukke” det igen bagefter, så immunreaktionen normaliseres.

Studiet forklarer den mekanisme, man

har ledt efter i 50-60 års D-vitaminforskning.

Den oplyste læser af de tidligere nyhedsbreve ved jo godt, at ved mangel på visse mikronæringsstoffer vil immunforsvaret svigte.

En sådan mangel kan man ikke sikre sig imod ved blot at indtage de doser, der i dag anbefales her i Danmark. Disse er oftest for lave, fordi de ikke tager højde for dårlig kost, forkert tilberedning af maden, stress, rygning, medicin m.m., som medfører et større behov for disse næringsstoffer.

Med sund levevis og tilstrækkeligt af de vitaminer og mineraler, der er afgørende for, at immunsystemet virker, som det skal, vil stort set ingen virus være alment farlig for befolkningen i lande med dansk levestandard.

Er vaccine vores eneste redning?

Da vaccinen ikke hindrer smitte eller videresmitte, men kun skulle hæmme alvorlig sygdom hos den vaccinerede, er det ufatteligt, at man vil vaccinere sunde børn, som ikke risikerer alvorlig sygdom. Risikoen for vaccinebivirkninger og -død vil her være langt større end risikoen ved den sygdom, vaccinen skulle beskytte imod. Dette strider imod lægeløftet.

Man har satset benhårdt på vacciner og kun vacciner. Ikke et ord om naturlig, effektiv, billig og bivirkningsfri forebyggelse og behandling.

Det er som en tre-benet skammel, hvor man har fjernet de to ben, nemlig forebyggelse og behandling.

Sådan en et-benet skammel vil aldrig kunne stå alene.

Det undrer os derfor, at information om de ting, der reelt kan forebygge og behandle alvorlig sygdom, ikke formidles

til befolkningen ad de officielle kanaler, men tværtimod bliver censureret i en tåge af misinformation.

Vi finder det ansvarspådragende, ikke at informere om dette.

Naturlig immunitet – vores vigtigste forsvar

Vi hører igen og igen de samme eksperter på TV og i andre medier gentage, at vores immunitet falder i samme takt som antistofmængden i blodet, både efter vaccination og efter naturlig immunitet efter en virusinfektion. Men dette er forkert. En videnskabelig forkert antagelse. Og en misforståelse. Ved naturlig immunitet daler antistofmængden naturligt, efter en virusinfektion. Den skal faktisk dale.

Den kloge krop

Kroppen er energiøkonomisk og bruger ikke energi på og plads til at opretholde høje mængder antistof mod en virus, den lige har nedkæmpet eller de tusinder af virustyper, vi hele tiden udsættes for.

Når virus er nedkæmpet, skruer kroppen ned for blusset, så den igen kan bruge energi på andre processer. Og det kan den roligt gøre, for med infektionen opbygges den naturlige, stærke og oftest livslange immunitet.

Hvis kroppen, efter at infektionen er nedkæmpet, fortsat i måneds- og årevis skulle opretholde høje mængder antistof i blodet, svarer det til, at en bokser, der lige har knockoutet sin modstander i bokseringen, fortsat skulle gå med paraderne oppe i månedsvis. Det giver ikke mening.

De vigtige hukommelsesceller

Ved en virusinfektion sker der en aktivering af bl.a. hukommelsesceller, som kodes til at kunne genkende den virus, de lige har haft kontakt med, så de lynhurtigt kan aktivere antistof igen ved senere møder med viruset.

Modsat vaccineimmunitet er naturlig immunitet længerevarende, mere bredspektret og dermed mere effektiv mod mutationer.

Den løbende opdatering af cellernes hukommelse ved naturlig immunitet efter smitte, gør immunforsvaret stærkere efter hver opdatering. Denne løbende opdatering sker ikke i samme omfang ved vaccine-immunitet, hvor man i stedet er nødt til at revaccinere.

Dette er netop påvist i et nyt studie fra august 2021 fra Rockefeller University, der specifikt undersøger Pfizers og Modernas mRNA-vacciner over for naturlig immunitet og er bekræftet af tidligere studier.

Opdaterede hukommelsesceller kan hurtigt aktivere en immunreaktion tilpasset de uundgåelige re-infektioner. Reaktionen er hurtig, og virus slås derfor ned, inden den når at opformere sig i en mængde, der udløser sygdomssymptomer. Dette gør, at vi ikke opdager disse gentagne re-infektioner. Vi er med andre ord symptomfrie og raske, selv om der fra tid til anden er sygdomsvirus i kroppen, og hvis vi testes ved re-infektion, vil man kunne måle virus, og vi er dermed "smittede", dvs. har en positiv test. Men vi er hverken syge eller særligt smitsomme. Smittetal som sygdomsindikator er derfor en forkert strategi.

Hvis der var tale om en pandemi med en alment farlig sygdom med høj dødelighed (som f.eks. Ebola), og der fandtes en effektiv og dokumenteret sikker vaccine, så ville vi alle vel vaccineres? Men noget halter. For ingen af tingene er tilfældet.

Og det øger ikke tilliden til myndigheder, eksperter og sundhedssystem, at der ikke kan være en rolig, åben og ucensureret debat om disse ting.

Pas på dig selv og andre

Kim Varming, overlæge og klinisk immunolog,
Claus Hancke, speciallæge i almen medicin og
Michael Schultz, fysioterapeut og erhvervsjurist

Alle referencer findes på:

<https://www.vitalraadet.dk/da/mrna-vaccine-eller-nej/>

Med tilladelse fra læge Claus Hanke, Vitalrådet og Nordjydske Medier har vi fået lov til at bringe denne artikel.

I forbindelse med denne artikel skal vi minde læseren om, at Martinus hverken tilråder eller fraråder at vi skal lade os vaccinere, men altid opfordrer os hver især til, at vi bruger vores sunde fornuft og træner vores skelneevne. Samt opfordrer os sandhedssøgere til at finde ud af hvad er usandt og hvad der er sandt, og at vi bruger bønner hvis vi er i tvivl om hvad der er det mindste onde at gøre i enhver situation.

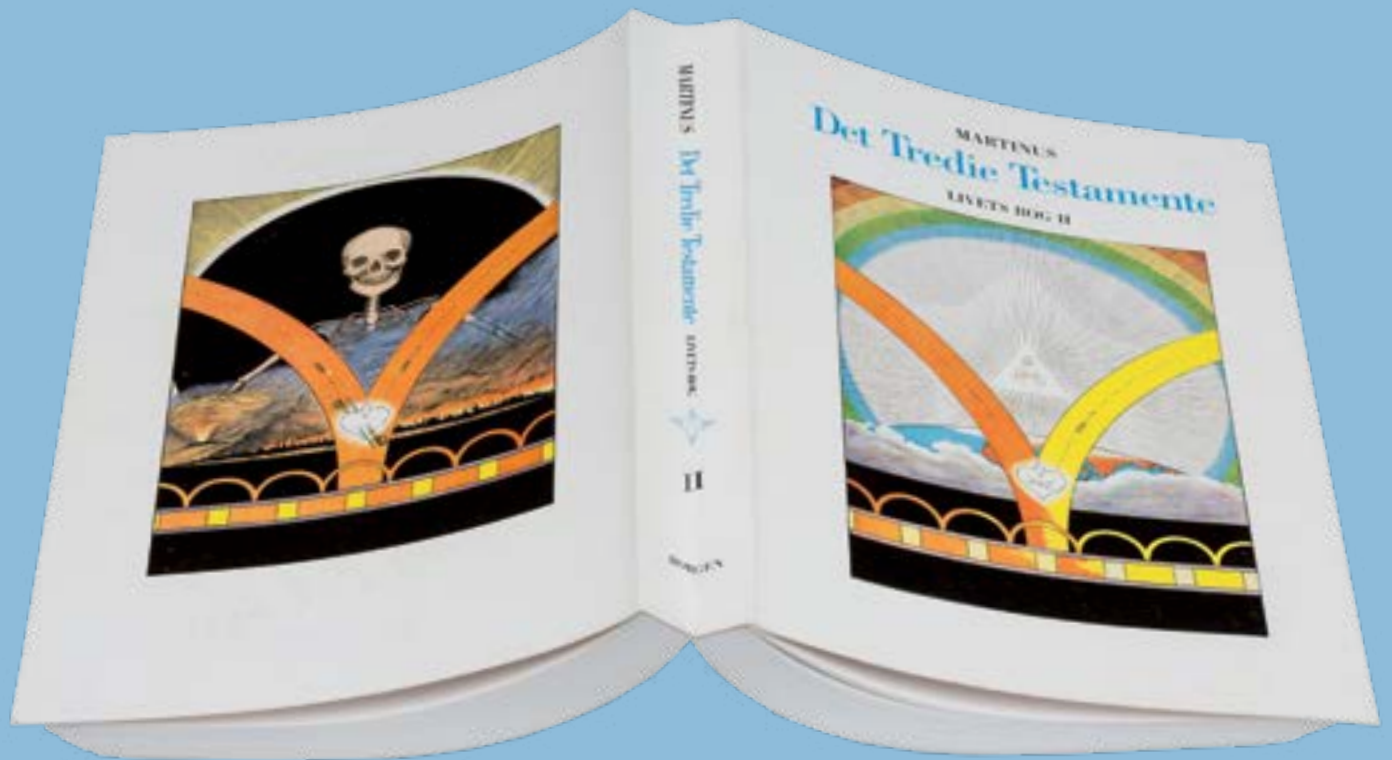
Desuden oplyste Speciallæge Claus Hancke mig om at Sundhedsstyrelsen nu selv oplyser/indrømmer at mundbindet ikke har nogen virkning, og henviste til nedenstående opslag på Sundhedsstyrelsens hjemmeside:

Grundet den generelt svage evidens, samt den store variation i metoder og resultater i de videnskabelige undersøgelser er det svært at drage sikre konklusioner vedr. omfanget af den smitteforebyggende effekt ved brug af mundbind i det offentlige rum. Indføres krav om mundbind er det Sundhedsstyrelsen anbefaling, at der ikke skal være dokumentationskrav, fx ved en lægeerklæring, hvis man af ovenfor nævnte grunde ikke kan bære mundbind. Ligeledes er det styrelsens anbefaling, at personer der af de ovenfor nævnte grunde ikke anvender mundbind eller visir, ikke bortvises eller bliver nægtet adgang.

<https://www.sst.dk/-/media/Udgivelser/2021/Corona/Mundbind/>

MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

livetsskole.info
dettredietestamente.info
thethirdtestament.info

Om udgivelsen

Kære læser

Formålet med artiklerne er først og fremmest, at de skal vække interesse for den nye verdenskultur ved at henvende sig bredt til det omgivende samfund, og dermed også til dem, som endnu ikke kender Det Tredie Testamente eller Martinus analyser, som indeholder videnskaben om alkærligheden.

Ved tilrettelæggelsen må vi tage hensyn til økonomien og for hvert nummer overveje, hvor mange sider og artikler det kan indeholde, og hvor mange eksemplarer kan vi trykke. Det afhænger helt af, hvor mange der støtter bladet økonomisk med frivillige bidrag. Heldigvis har der været en stor gavmildhed fra læserne. Tak for det. Det er vi meget taknemmelige for.

Tidsskriftet er gratis og skal helst også findes i en papirudgave, så det kan ligge fremme på landets biblioteker, i studiegrupperne, på vores mange årlige udstillinger, og på udleveringsstederne (se liste på side 70).

Indtil nu har vi sendt tidsskriftet gratis med post til de tidligere betalende abonnenter. Det kan vi med en gavebaseret økonomi desværre ikke blive ved med, da porto en alene udgør omkring 10.000 kr. for hvert nummer.

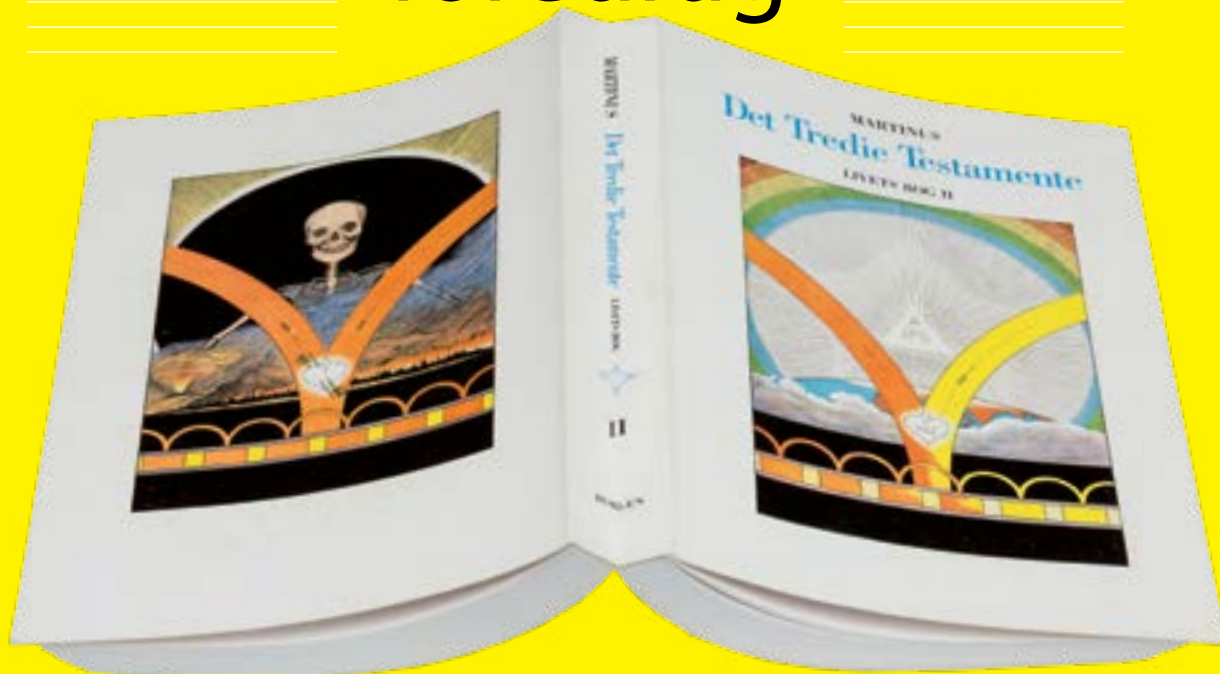
Hvis du vil modtage bladet med posten, skal du derfor indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til:
Fonden Det Tredie Testamente
Attn.: Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

Vil du være med til at udbrede kendskabet til Det Tredie Testamente er ethvert bidrag til tidsskriftet naturligvis velkomment. På forhånd tak til alle, som ønsker at virke til gavn for den ny humane verdenskultur.

MobilePay: 227366
Danske Bank reg. 3572 konto
3572030989
IBAN kontonummer:
DK6030003572030989
BIC (SWIFT-adresse): DABADKKK

Kærlig hilsen
Den ny Verdenskultur
Jan Langekær
Redaktør
Mobil: 20157811
Forhåbentlig har det glædet dig at læse dette nummer af *Den ny Verdenskultur*.

Kurser & foredrag

FOREDRAG I LIVETS SKOLE, KULTURHUSET KILDEN, BRØNDBYØSTER.

Inspireret af "Det Tredie testamente" af Martinus (fri adgang)

Studiegruppe og foredrag, 5. september 2021

Søndag kl.13-15 (studiegruppe) & 15-17 (foredrag).

Studiegruppe, 19. september 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 3. oktober 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 17. oktober 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 31. oktober 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 14. november 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 28. november 2021

Søndag kl.12-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 16. januar 2022

Søndag kl.12-15 & 15-17.

Studiegruppe, 30. januar 2022

Søndag kl. 12-15.

Studiegruppe og foredrag, 13. februar 2022

Søndag kl.12-15 & 15-17.

Studiegruppe, 27. februar 2022

Søndag kl. 12-15.

Studiegruppe og foredrag, 13. marts 2022

Søndag kl.12-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 10. april 2022

Søndag kl.12-15 & 15-17.

Den ny Verdenskultur kan fås ved alle foredrag

HUSK: SOMMERKURSUS / KLINT

Mandag den 1. august til fredag den 5. august 2022. En uges intensiv undervisning i Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab Alkærlighedens videnskab - Alle kurser og foredrag har fri adgang og gratis entré.

Et kursus som giver en kærlig, positiv og logisk livsforklaring for nutidens mennesker. Åndsvidenskaben er ifølge Martinus en videnskab om alkærligheden. Martinus har, via sin intuitionsevne og kosmiske bevidsthed, skrevet sit epokegørende livsværk Det Tredie Testamente.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle verdensreligionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab.

- VILLA CHRISTIANSEN, Klint
Fyrrebakkevej 12, 4500 Nykøbing Sj.
 - Mandag 1. august morgen til fredag 5. august aften
 - Fri adgang og gratis entré.
 - Kurset afholdes efter gaveprincippet.
 - Overnatning og bespisning ikke inkluderet.
 - Vi hjælper med booking af sommerhuse.
 - Tilmelding og kursusprogram på livetsskole.info eller mobil 2015 7811
- GENTAGES første uge i august 2023.

101 ÅRS JUBILÆUMSFEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE I 1921

Lørdag den 19. eller 26. marts 2022, kl. 12:30-18:00. Årlig fest med indlæg, musik og mad.

Festen: Fri adgang - gratis entré.

Veganerbuffet, efterfølgende kl. 18:00
også i Kulturhuset Kilden til 120,- kr.

Tilmelding under alle omstændigheder nødvendig
til både fest og veganerbuffet på tel/sms 2015 7811,
eller e-mail: jan@langekaer.dk

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab
også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i
overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre
resultater.

Festen afholdes i Kulturhuset Kilden, Teatersalen.
Adresse: Nygårds Plads 31, Brøndbyøster,
2605 Brøndby.

Arrangør: LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Enestående
museums-udstilling
af Tove Starup

Officiel åbning
den 1. december
kl. 14.00

Enestående permanent museums-udstilling som omfatter gengivelser hundrede vis af levende væsener fra forskellige sfærer, eksistens- og tilværelsesplaner

Af Hellebeth Hansen

Du kan i “Bankboksen” i LivsstilsCenter for Krop & Sjæl bl.a. opleve masser af trolde, nisser, feer, alfer- og lige nu også en særlig Juleudstilling - samt engle, ærkeengle, skytsengle, atlantivæsner, fortidige ægyptiske konger, Moses Epoken, Kristendommens begyndelse og videre udvikling, guddommelige væsner, interplanetariske væsner, naturdevaer, kristusvæsner, maria væsner, eventyrvæsner, Tommelise fra H .C. Andersen, indianere & cowboyer, de enestående Kristus figurer samt tema figurerne Sorgen og Savnet, og mange andre gengivelser af levende væsener fra forskellige Sfærer og Eksistensplaner både fra Jorden, og fra Mælkevejssystemet og også opleve væsner som eksisterer uden for vores Mælkevejssystem.

Denne enestående permanente museums-udstilling blev officielt åbnet af kunstnerinden selv, Tove Starup, onsdag den 1. december 2021 kl. 14:00.

Tove Starup har siden hun i 1971 fik sine første åbenbaringer og drømmevisioner, nu i næsten 50 år konstant arbejdet på at skabe sine enestående kunstværker, som hun ved gavebrev har skænket til LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab.

Glæd dig til at besøge den enestående udstilling i Bankboksen.

Et sandt eventyr af en udstilling.

Fri entré – efter aftale – og entré efter gaveprincippet, til videre drift af museums-udstillingen.

LivsstilsCenter for Krop & Sjæl
Brøndbyøster Boulevard 7,
Brøndbyøster,
2605 Brøndby

Vejen ud af materialismen

Af Preben Bagger

Materialismen har toppet. Livets åndelige side kan ikke længere få luft i en kultur, der kun tager

dét alvorligt, der kan måles og vejes.

Men hvem eller hvad udgør vejen ud – nu og i fremtiden? Og hvor fører den hen?

Nogle tror og mange håber – støttet af en bølge af offentlige bekendelser – at vejen ud består af en tilbagevenden til tro – en slags troens renæssance.

De offentlige bekendelser viser, at troens renæssance er en mulighed for nogle. Men lige så stille er en anden og mere fremtidsorienteret åndelig udvikling på vej.

Ved siden af naturvidenskabelig viden og religiøs tro er en ny kategori begyndt at gøre sig gældende: Åndelig viden.

En forløber herfor er de såkaldte transcenderserfaringer. Det vil sige de hverdagsserfaringer, som mange af os har af, at der er noget, der er større end os selv.

Med Det Tredie Testamente – Bibelens fortsættelse og fuldendelse – åbnes der hidtil usete muligheder for at tilegne sig åndelig viden.

Bølgen af offentlige bekendelser

Sognepræst, forfatter og debattør Sørine Gotfredsen beskriver i indledningen til en boganmeldelse denne bølge således:

Man kan efterhånden knap vende ryggen til et øjeblik, før endnu en person meddeler offentligheden, at kristendommen for alvor begynder at give mening. Komikere, skuespillere, eks-cykelryttere og andre beretter om kirkegang og spirende tro.¹

Selve boganmeldelsen handler om bogen 'Min svage tro' af forfatteren Jens Christian Grøndahl. Han har taget den bemærkelsesværdige rejse fra ateist til menighedsrådsformand.

I anmeldelsen siger Sørine Gotfredsen:

Jens Christian Grøndahl viser her, hvordan enfoldens tro nemlig ikke er forbeholdt det enfoldige menneske, men derimod, som Søren Kierkegaard lærer os, kan få plads, når det reflekterede individ ad åre når frem til en beslutning om – hvad åndslivet angår – enfoldigt at skubbe forstandens forskansning til side.¹

Selv siger Jens Christian Grøndahl om sin tro:

Der er en skønhed i at gentage et mindemåltid, som har været gentaget i to årtusinder. [...] Nadveren [...] løfter mig ud af mig selv, ud af bevidsthedens indespærring i fornuften og forestillingen om, at det er mit ansvar og min opgave at forstå alting. [...] Jesu opstandelse og opstandelseshåbet er skandaløst for fornuften. Det kan man jo overhovedet ikke være i med sin fornuft, men selv om fornuften her støder mod en grænse, så vil man gerne høre det alligevel.²

Prisen for troens vej

At gå troens vej ud af materialismen har – som det ses – en pris. Man må – hvad åndslivet angår – sætte sin fornuft ud af spillet. Men når glæden ved troens gave opvejer prisen, er valget let.

Her midt i intelligensens lovpriste tidsalder er det dog svært at forestille sig, at et større antal mennesker skulle være i stand til at trose fornuften og gå troens vej.

Og de mange kulturpersonligheder, der sætter ord på deres tro, er jo heller ikke nødvendigvis et spejl af befolkningens forhold til tro.

Til belysning af dette forhold kommer her religionsvidenskabens syn på troen i dagens Danmark.

Troen er flyttet ind i familiens fotoalbummer

I et fokusgruppeinterview med nogle studerende spurgte lektor i religionsvidenskab på Aarhus Universitet, Jesper Frøkjær Sørensen, hvor mange af dem der havde været i kirke med deres forældre. Det mente ingen af deltagerne, at de havde været. Han ændrede sit spørgsmål og spurgte, om de havde været i kirke til jul, barnedåb eller konfirmation. Og jo; det havde de alle.³

Jesper Frøkjær Sørensen påpeger, at troen i dagens Danmark i høj grad er noget der føles [...] noget, der er flyttet ind i familiens fotoalbummer.³

Jesper Frøkjær Sørensen siger:

"Vores fortælling om troen er så tæt koblet med det, som sker i familien, at vi måske nærmest ikke oplever, at det har med kirken at gøre".³

Om forholdet til kristendommen siger professor i religionssociologi ved Københavns Universitet, Margit Warburg:

I Danmark er forholdet til kristendommen i udtalt grad [...] en grundfølelse, som også kobler sig på danskheden, uden at man nødvendigvis har mange ord for det. Et tydeligt eksempel er de kort, man kan købe til konfirmander, hvor man ser et billede af en klassisk landsbykirke og et stort Dannebrog. Når man ser på motivet, er det svært at se, om kirken eller flaget er det vigtigste. Man bliver konfirmeret til danskhed og kirkelighed.³

Transcendenserfaringer

"[Psykologiprofessor Svend Brinkmann] finder det meningsløst at benægte menneskets evne til at sanse ud over forstanden og ind i noget ukendt. For eksempel oplevede Brinkmann under en ferie på Sardinien et stærkt øjeblik af samhørighed med *"hele universet, hele kosmos"*, som han skriver. Det gjorde ham ikke troende, men snarere lykkelig på en måde, der satte sig spor".⁴

"[Professor Dorthe Jørgensen] er som filosof, teolog og idéhistoriker især

optaget af de erfaringer vi hver især kan få af det, man kalder transcendens [noget der er større end os selv. Jf. Brinkmanns oplevelse, nævnt ovenfor]"⁵ Dorthe Jørgensen siger:

"Vores transcendenserfaringer er ikke noget vi selv gør. De er altså ikke bare noget subjektivt, men derimod noget, der sker med os".⁵

"Hver gang Dorthe Jørgensen er ude at holde foredrag, oplever hun, at folk genkender de erfaringer, hun taler om. At de netop er fællesmenneskelige".⁵

"For år tilbage forestillede hun [Dorthe Jørgensen] sig, at der på et fag som teologi var en naturlig interesse for transcendenserfaring. Men hun opdagede, at det ikke var tilfældet. Selvom religiøse oplevelser, guddommelighederfaringer og gudsbegrebet præcis handler om transcendens og noget transcendent".⁵

Dorthe Jørgensen siger:

Allerede for et par hundrede år siden fik teologien svært ved at videreføre den traditionelle metafysiske diskurs om Gud. Teologien skulle nu i stedet være videnskabelig på den moderne måde og dermed alt andet end subjektiv. Selv i dag er en del præster og universitetsteologer bange for ikke at fremstå som videnskabelige nok.⁵

Kongevejen ud af materialismen

Kongevejen hedder *Det Tredie Testamente*.⁶ – Det Tredie Testamente er Bibelens fortsættelse og fuldendelse, bebudet af Jesus selv. Han kaldte det TALSMANDEN.⁷ Hoveddelen er syvbindsværket *Livets Bog*. Det Tredie Testamente kan karakteriseres således: *Der er tale om et kulturhistorisk epokegørende værk af hidtil ukendte dimensioner. Det er intet mindre end et guddommeligt og højintellektuelt åbenbaringsværk i hvis lys alle andre skriftlige og litterære værker, der nogen sinde har været udgivet i Danmark – og resten af verden for den sags skyld – blegner.*

Hvis man slår ind på kongevejen er det slet ikke nødvendigt at løfte sig *"ud af*

bevidsthedens indespærring i fornuften og forestillingen om, at det er mit ansvar og min opgave at forstå alting", som Jens Christian Grøndahl har formuleret det ovenfor. Og videre. Her er *'Jesu opstandelse [slet ikke] skandaløs for fornuften. Det kan man [sagtens] være i med sin fornuft'*.

I artiklen *Bibelens tre testamenter*⁸ hedder det nemlig indledningsvis:

– *"Det er i dag en almindelig anerkendt antagelse, at om Gud kan man intet vide med sikkerhed, og at enhver forestilling, der inkluderer Gud og det guddommelige, derfor er baseret på tro. Alligevel må man stille spørgsmålet, om denne antagelse er universelt gyldig eller snarere en midlertidig, historisk bestemt sandhed, der allerede i dag langsomt, men uundgåeligt er i færd med at blive "overhalet" af virkeligheden. Med fremkomsten af Det Tredie Testamente er de erkendelsesmæssige betingelser for at opnå viden om Gud nemlig ændret radikalt. I første omgang drejer det sig ganske vist om teoretisk viden, men med tiden vil den rent teoretiske erkendelse blive afløst af en stadig mere realistisk oplevelse af Gud".*

Noter

- a.i.1. Weekendavisen d. 3. september 2021.
2. Kristeligt Dagblad (KD) d. 24. september 2021. Sektionen Liv&Sjæl, forsiden.
3. Fra en artikel af Else Marie Nygaard i KD d. 24. september 2021, side 14.
4. Fra en artikel af Sørine Gotfredsen i KD d. 4. juni 2021.
5. Fra en artikel af Bjørg Tulinius i KD d. 11. maj 2019.
6. For en præsentation af værket og dets forfatter, se venligst artiklen *Martinus og Det Tredie Testamente* på side 40 i dette blad.
7. Se eventuelt artiklen *Baggrunden for Det Tredie Testamente* i tidsskriftet *Den ny Verdensimpuls*, oktober 2020, s.14. Tidsskriftet kan frit læses på dettredietestamente.info
8. Jes Arbov: *Bibels tre testamenter*. Artikel i FESTSKRIFT FOR DET TREDIE TESTAMENTE i anledning af Martinus' kosmiske indvielse i 1921. Forlaget Martinus Dialogfond. FESTSKRIFTET kan frit læses eller downloades på livetsskole.info/artikler-og-boger. Det udleveres også gratis som bog ved henvendelse til Jan Langekær, 20157811.

Økonomisk hjælp til betaling af "bøden", opkrævet af Instituttet

Som de fleste læsere heraf er bekendt med, tabte Jan Langekær og tre øvrige personer (det såkaldte firkløver) en sag om ophavsret i Landsretten for nogle måneder siden. Martinus Institut havde anlagt sagen imod de ovennævnte fire personer, og Instituttet fik tilkendt en erstatning på godt 2.000.000 kroner, som de forlangte betalt aldeles omgående. Hertil kommer betydelige udgifter til advokatombudsninger, for over 4.000.000 kroner igennem mere end 8 år, som diverse interesserede i Sagen har betalt til advokater, i den hensigt at bevare Martinus' værk, *Det Tredie Testamente*, uforfalsket.

Vi er mange, der finder dommen forkert. Den handler mere om gammeldags jura end nutidig moral og menneskerettigheder. Jan vil imidlertid søge sagen videreført alene, idet de andre er faldet fra. Og jeg kan godt forstå, at de tilsyneladende ikke orker mere! Men nu synes jeg, at det ikke er rimeligt, at så få personer skal bære så store byrder alene. De får mere eller mindre ødelagt deres private økonomi. Vi er sikkert mange, der vil hjælpe og her har vi en god mulighed for at være med til at hjælpe Sagen, så den lettere kan komme videre til gavn for menneskeheden.

En tilsvarende situation oplevede jeg omkring året 1950 (som jeg tidligere har omtalt i *Den ny Verdenskultur*). Dengang fik Martinus betydelige økonomiske problemer, og en kreds af venner der ville hjælpe og var enige om, at Martinus i hvert fald ikke skulle have økonomiske problemer at slås med! Her kunne vi gøre noget for

HAM til gengæld for alt, hvad vi har fået fra ham.

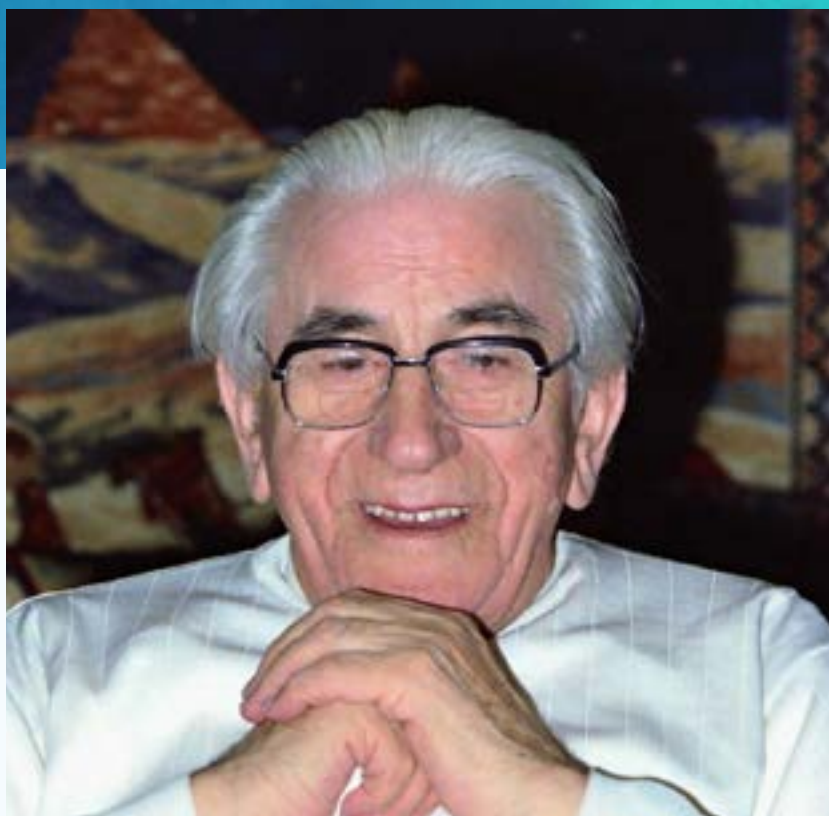
Og nu har vi så en tilsvarende situation for Martinus-sagen! Jeg tror, at vi er rigtigt mange, der meget gerne vil gøre noget for dem, der blev idømt den store "bøde" Instituttet har opkrævet.

Anette Christiansen lagde alle pengene ud, for omgående at betale "bøden" til Instituttet. Kravet lød jo på betaling "in solidum", men ikke alle har kunnet være med til at betale Anette hendes udlæg. (Der mangler endnu ca. 500.000 kroner). – Derfor er mit forslag, at hvis nogen vil hjælpe med at betale, så kan de sende et beløb til reg.nr. 1551 kontonr. 4020224533, som så kun Jan Langekær kan disponere over. (Husk at nævne navn og "til MI-bøden").

Og Jan har så ansvaret for at alt bliver betalt og regnskabet gjort op og offentliggjort.

Kærlig hilsen,
Kaj Gøttler Jensen

Boganmeldelse

Tage Buch

TilbageBlik

Forlaget

Af Jes Arbov

Tage Buch: *TilbageBlik*.

Redaktør: Pia Schlüntz.

Forlaget Martinus Dialogfond 2021.

Tage Buchs selvbiografi *TilbageBlik* falder i to dele. Den første del består af erindringer fra hans 104 år lange liv i Martinus-sagens tjeneste, mens anden del består af artikler, som han har skrevet til tidsskrifterne *Kosmos*, *Ny Kultur* og *Den ny verdensimpuls* samt hidtil upublicerede optegnelser og enkelte breve. Denne sidste del

viser, at Tage Buch var en fremragende artikelforfatter.

Bogen har været lang tid undervejs. Erindringsdelen blev i hovedsagen skrevet færdig i perioden 1991-94, da Tage Buch var 80-83 år gammel. Bogen var dog ikke blevet til noget uden hjælp fra Pia Schlüntz. Det er på hendes opfordring og med hendes hjælp, at manuskriptet blev samlet og færdigredigeret inden Tage Buchs død den 9. februar 2016, og det er takket være hende, at bogen nu er udgivet.

Det er karakteristisk for selvbiografien, at det ikke er en selvbiografi i traditionel forstand. For i grunden er det snarere Martinus og Det Tredie Testamente, der træder frem og er i forgrunden, mens Tage Buch selv i kraft af sin nære relation til Martinus og hans sag bliver et vidne, der beretter om alt det nye Martinus kom med, og som i glimt beskriver sagens udvikling helt fra det tidspunkt, hvor han først fik kendskab til Martinus' verdensbillede i 1936 og frem til sin død i 2016.

Tonen bliver slået an fra bogens start med de første, indledende sætninger:

“I virkeligheden begynder mit liv først den dag, da nye tanker i form af Martinus’ kosmiske verdensbillede kom ind i mit liv. Når jeg ser tilbage på mit liv, havde jeg før den tid nærmest vegeeret, levet et slumrende liv og en underlig søvngængeragtig tilværelse.” (*TilbageBlik*, s. 10)

Bogen reflekterer fra start til slut Martinus’ storhed og mentale suverænit. Det gør den gennem citater fra artikler og breve af Martinus, og den gør det gennem erindringsglimt fra samværet og personlige samtaler med Martinus. Tilbage står indtrykket af, at Martinus, som Tage Buch skriver, “var mange tusinde år forud for os og vor tid i udvikling, væremåde og kærlighedsstandard” (*TilbageBlik*, s. 85).

Tage Buch blev født den 25. juli 1911. Hans far var præst, og han voksede med sine fire søskende op i et strengt indremissionsk hjem, hvor forestillingen om Gud var forbundet med begreber som helvede, fortabelse og Guds nåde ved tro. Ude af stand til at tro på hjemmets dogmatiske, religiøse forestillinger belastede opvæksten Tage Buch med en lang række uløste problemer omkring livet og tilværelsen og forholdet til Gud. Det var den umiddelbare baggrund for, at han som 25-årig var åben og modtagelig, da han første gang mødte Martinus’ tanker til et foredrag, som Erik Gerner Larsson holdt på Missionshotellet i Odense en efterårsdag i 1936.

Tage Buch blev lige fra starten involveret i frivilligt arbejde inden for sagen. Han hjalp med forefaldende arbejde i Klint og fra 1945, da han flyttede til København, hjalp han også til på Instituttet.

Når man læser *TilbageBlik* bliver det tydeligt, at mødet med åndsvidenskaben ikke uden videre løser eller fjerner ens personlige problemer. Dem tager man med sig ind i det nye, og de forsvinder ikke uden videre. Som bagage fra sin opvækst og tidligere inkarnationer led Tage Buch af depressioner. Han nævner i bogen, at det kunne være svært at tale om sine depressioner med Martinus, for i “Martinus selskab kunne man ikke have det dårligt. Alle problemer forsvandt i hans nærhed”, og man gik altid “glad, opmuntret og optimistisk fra ham” (*TilbageBlik*, s. 214 og s. 30). Ildebefindendet kom dog igen senere efter samværet med Martinus, og som læser kan man stille spørgsmålet, om Martinus ikke kunne have befriet Tage Buch fra lidelsen? Det har Tage Buch naturligvis reflekteret over og er i overensstemmelse med det kosmiske verdensbillede nået frem til den erkendelse, at de forskellige fysiske og mentale lidelser har en mission, og at vi skal lære af dem. For som han skriver, “hvis Martinus havde fjernet mine depressioner, så ville jeg jo få dem i næste liv. Og sådan er Martinus ikke, for det ville ikke være kærligt over for mig. Det ville forhale min udvikling — og det ville Martinus absolut ikke ønske” (*TilbageBlik* s. 220). Lykkeligvis kom Tage Buch i professionel behandling i 1947. Det var, som han skriver, “en dejlig hjælp”, og efterhånden tog depressionerne langsomt af. Det fremgår også, at Tage Buchs hustru, Sysse Buch, var en god hjælp og støtte, og bogen indeholder et selvstændigt tillæg om hende.

I bogens sidste del lægger Tage Buch ikke skjul på, at Martinus Institut efter hans opfattelse på mange måder har fejlet i sin forvaltning af arven efter Martinus. Det gælder udgivelsen af *Det Tredie Testamente*, manglen på initiativ og fremdrift i oplysningsarbejdet samt Institutrets manglende mod til at udbrede værket under dets rette navn som *Det Tredie Testamente*. Det kan nok ikke undgås, at bogens enkelte artikler

om disse emner af nogle vil blive opfattet som en kritik, selv om det ikke i sig selv er kritik at påvise, hvad der er ufuldkommet og forkert i forhold til, hvad der er det rigtige og sande.

Netop fordi de kosmiske analyser ligger på et så højt plan i forhold til menneskers nuværende bevidsthedsniveau på Jorden, bliver afstanden mellem teori og praksis ofte smerteligt stor inden for Martinus’ sag, og kunsten er da at udvise tålmodighed og være tilgivende. Til den kritik, som Tage Buch kunne have af rådet og dets medlemmer, og som han også udtrykte over for Martinus, var Martinus’ svar, at man jo måtte “huske på”, at rådsmedlemmerne “gør det gratis, og de gør det, så godt de kan” (*TilbageBlik*, s. 38). Martinus uddybede under en anden samtale, at det naturligvis er tilladt at påpege, hvad der er forkert, men at sandheden kan være hård nok i sig selv, og at det derfor i alle forhold gælder om at undskylde andre mennesker: “Man skal hele tiden undskylde — det er ikke alene vejen til et godt helbred, det er vejen til kosmisk bevidsthed” (*TilbageBlik*, s. 35).

Allerede i sin barndom og ungdom havde Tage Buch som sit inderligste ønske i tankerne formuleret, at “bare jeg dog havde levet på Jesu tid, så jeg fra hans egen mund kunne høre, hvad der er rigtigt” (*TilbageBlik*, s. 105). Det er opfyldelsen af dette ønske, som *TilbageBlik* mere end noget andet bevidner, for som Tage Buch skriver: “Jeg havde slet ikke forestillet mig, at jeg ville komme til at leve så tæt på en ny verdensgenløser, der ville komme og forklare alt det, som Jesus havde sagt, med intellektuelle og logiske argumenter” (*TilbageBlik*, s. 105).

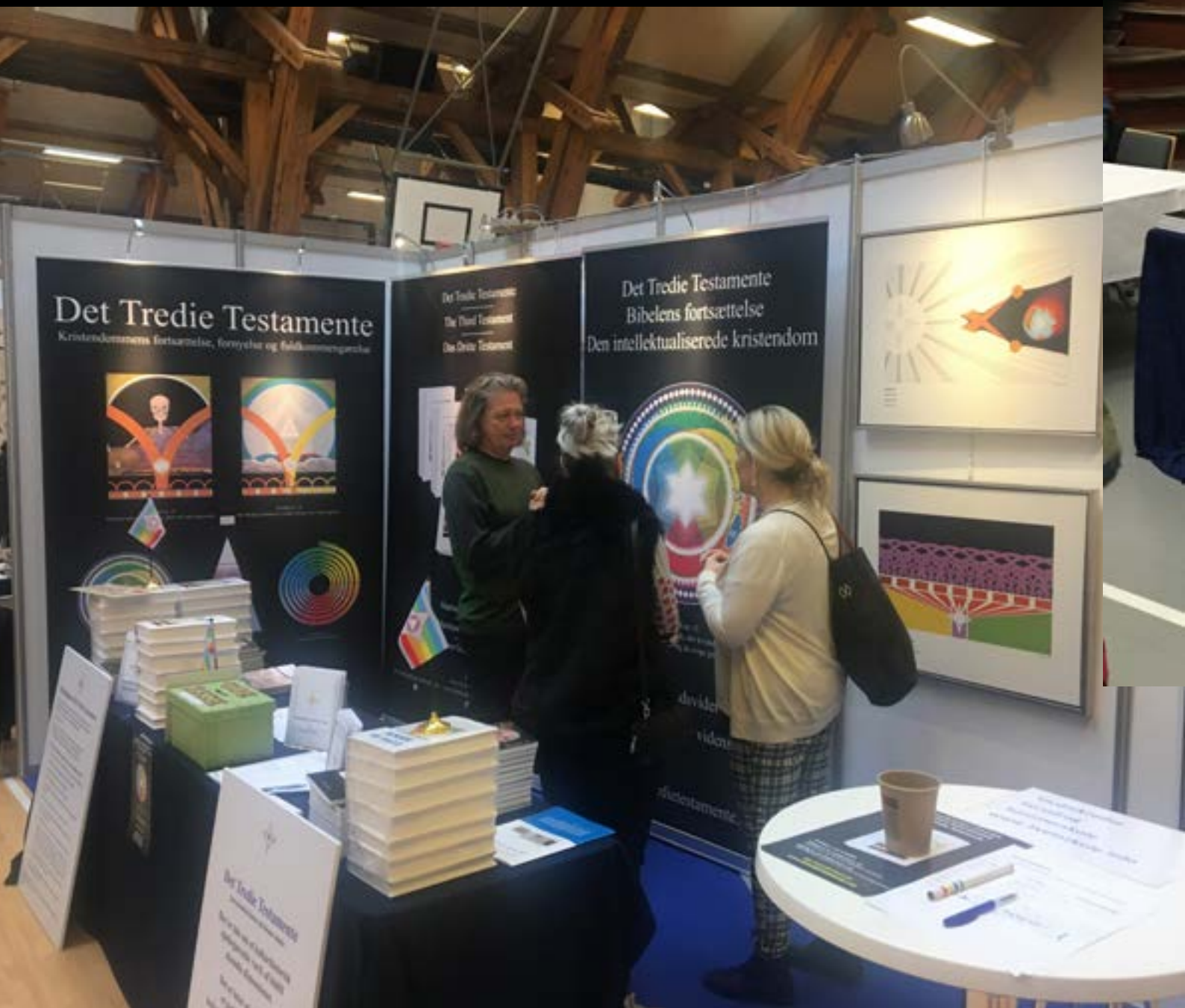
Det Tredie Testamente Udstillinger

Vi oplevede stor interesse på udstillingerne både i Ceres Park i Aarhus den 1. – 3. oktober 2021 og i Østerbrohallen i København den 5. – 7. november 2021

Især unge mennesker fra gymnasierne i og omkring Aarhus, og fra Religionsvidenskabelig afdeling på Aarhus Universitet viste meget stor interesse for Det Tredie Testamente.

I København opskrev dusinvis af nye interesserede sig til vores studiegrupper, foredrag og kurser fra LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab.

To store 100 cm høje x 70 cm brede plancher vagte stor opmærksomhed på udstillingen i Østerbrohallen. Især den planche som hed "Betydningen af Det Tredie Testamente" vagte stor opmærksomhed. Bl.a. en yngre Jødinde om vi talte med forstod betydningen af bestemmelse om at der ikke må ændres så meget som ét komma i Det Tredie Testamente, da jødernes hellige bog Thoraen har overlevet i årtusinder uden så meget om én eneste ændring. Som afdøde tidligere Overrabbiner Bent Melchior, for et par år siden sagde til mig (Jan Langekær), "man ændrer jo ikke i en hellig skrift". Vi danskere, i særdeleshed Institutet, har her en del at lære, både af Jøderne og af Martinus bestemmelser. Ikke et komma må ændres. Punktum.

Det Tredie Testamente

kan karakteriseres på denne måde:

**Der er tale om et kulturhistorisk
epokegørende værk af hidtil
ukendte dimensioner.**

**Det er intet mindre end
et guddommeligt og
højintellektuelt *åbenbaringsværk*,
i hvis lys alle andre skriftlige
og litterære værker,
der nogen sinde har været
udgivet i Danmark,
– og i resten af verden
for den sags skyld –
blegner.**

Betydningen af **Det Tredie Testamente**

Jesus påviser, at der er stor forskel på Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente, især med hensyn til Moseloven og læren om næstekærlighed. Han lovede, at der ville komme Det Tredie Testamente.

Hvad er forskellen?

Jesu tid var troens tidsalder. Det Tredie Testamente er oplysningens, forståelsens, og udviklingens tidsalder, – og er ifølge Martinus: “Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse”.

Det Tredie Testamente giver os en ny forståelse af at:

- universets grundtone er alkærlighed. Gud er kun kærlighed og tilgivelse.
- den guddommelige reinkarnation gør tilværelsen retfærdig.
- der er ingen “fortabelse” eller “et evigt helvede”.
- vi må selv tage ansvar og tage ved lære af vore fejl.
- en forkert handling er ikke (synd), men skyldes uvidenhed og manglende udvikling.
- Jesu død er ikke et sonoffer for at frelse os fra "Guds vrede”.
- Kristi liv var en demonstration af næstekærlighed og hans død var en demonstration af tilgivelse.
- næstekærlighed, tilgivelse og venlighed er et spørgsmål om udvikling.
- der er ikke mere brug for præster eller imamer, – eller sakramenter og "udvendige" ceremonier, – ingen særlig klædedragt, – eller barne- eller voksendåb eller konfirmation, – eller offentlige bønner, – eller en lov om særlig overholdelse af helligdage eller et bestemt antal daglige bønner.
- kun den indre holdning har betydning. – en naturlig kristen væremåde, næstekærlighed og tilgivelse over for alle.
- vi vil blive selvstændigt tænkende mennesker, der opnår at praktisere næstekærlighed og tilgivelse.

Det er det, som **Det Tredie Testamente** og den guddommelige reinkarnation vil føre alle mennesker frem til.

DET TREDIE TESTAMENTE

Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

Hvad det er – og hvad det ikke er

Det Tredie Testamente er fortsættelsen af Det Nye Testamente og Det Gamle Testamente.

Det er baseret på de kosmiske analyser, som Martinus har beskrevet i hovedværket:

Det Tredie Testamente/Livets Bog I-VII og Det Evige Verdensbillede I-IV.

Martinus fik som 30-årig en åndelig oplevelse, der gav ham kosmisk bevidsthed, og som satte ham i stand til at opfylde det løfte, Jesus gav til sine disciple:

“Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, sandhedens ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden“.

– Paulus sagde: “thi stykkevis erkender vi... men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forsvinde. ...da skal jeg kende fuldt ud“.

Det Tredie Testamente viser ikke kun stykkevis de sandheder, som mere eller mindre er udtrykt i Bibelen og andre hellige bøger, men beskriver fuldt ud et nyt verdensbillede. Det er en helhedsforklaring, der viser at der er en logisk og kærlig mening i tilværelsen. Det er et forsvar for alt og alle og giver et optimistisk livssyn.

Det Tredie Testamente viser, at der bag verdensreligionernes tilsyneladende ulogiske indhold ligger klare intellektuelle perspektiver.

Enhver må selv foretage sin vurdering af sandhedsværdien i ***Det Tredie Testamente***.

Ingen skal føle sig bundet af noget som helst andet end sin egen opfattelse.

At ***Det Tredie Testamente*** nu er udgivet er en verdenshistorisk begivenhed, som verden endnu ikke kender.

Det Tredie Testamente

VISER BL.A. AT

- verdensaltet udgør et levende væsen – selve Guddommen.
- livet er som en korrespondance med og en bøn til Gud.
- universets grundtone er alkærlighed.
- i et evighedsperspektiv vil udviklingen vise at: “alt er såre godt”.
- tilværelsen er 100% retfærdig gennem reinkarnation og karma.
- ethvert levende væsen har en evig fortsættende tilværelse.
- formålet med tilværelsen er at opleve livet, udvikle næstekærlighed og tolerance over for alt og alle.
- det er logisk at være tolerant over for alle levende væsener.
- det er et forsvar for alt og alle.
- udvikling bevirker en evig fornyet livsoplevelse. Derfor er det absolut nødvendig, for en stadig bevidsthedsfornyelse, at opleve kontrasterne lys og mørke, behag og ubehag, godt og ondt, osv.
- det enkelte menneske vil, på grund af livserfaringer, lidelserne og oplevelsen af godt og ondt, blive mere og mere humant og kærligt og komme til at leve efter de evige livslove. (Men udvikling er en meget langsom proces).
- kontrasten til de nuværende ulykkelige tilstande vil blive, at alle engang

vil opleve en fuldstændig lykkelig tilværelse.

Det Tredie Testaments verdensbillede er illustreret ved hjælp af en række symboler. Formålet med dem er, at vise livets principper og strukturer, så de bliver lettere at overskue, opfatte og fastholde i bevidstheden.

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre resultater.

HVAD DET IKKE ER:

- Giver ikke grundlag for dannelsen af et nyt trossamfund, en sekt eller forening, som man kan blive medlem af.
- Der er ikke knyttet nogen form for ceremonier eller ulogiske dogmer til det.
- Det indeholder ikke angreb på eller kritik af nogen, som har en anden overbevisning.
- Det skal ikke påvirke mennesker mod deres egne interesser og ønsker.

VÆRKET BESTÅR AF

Det Tredie Testamente, der er den samlede betegnelse for:

Livets Bog I-VII

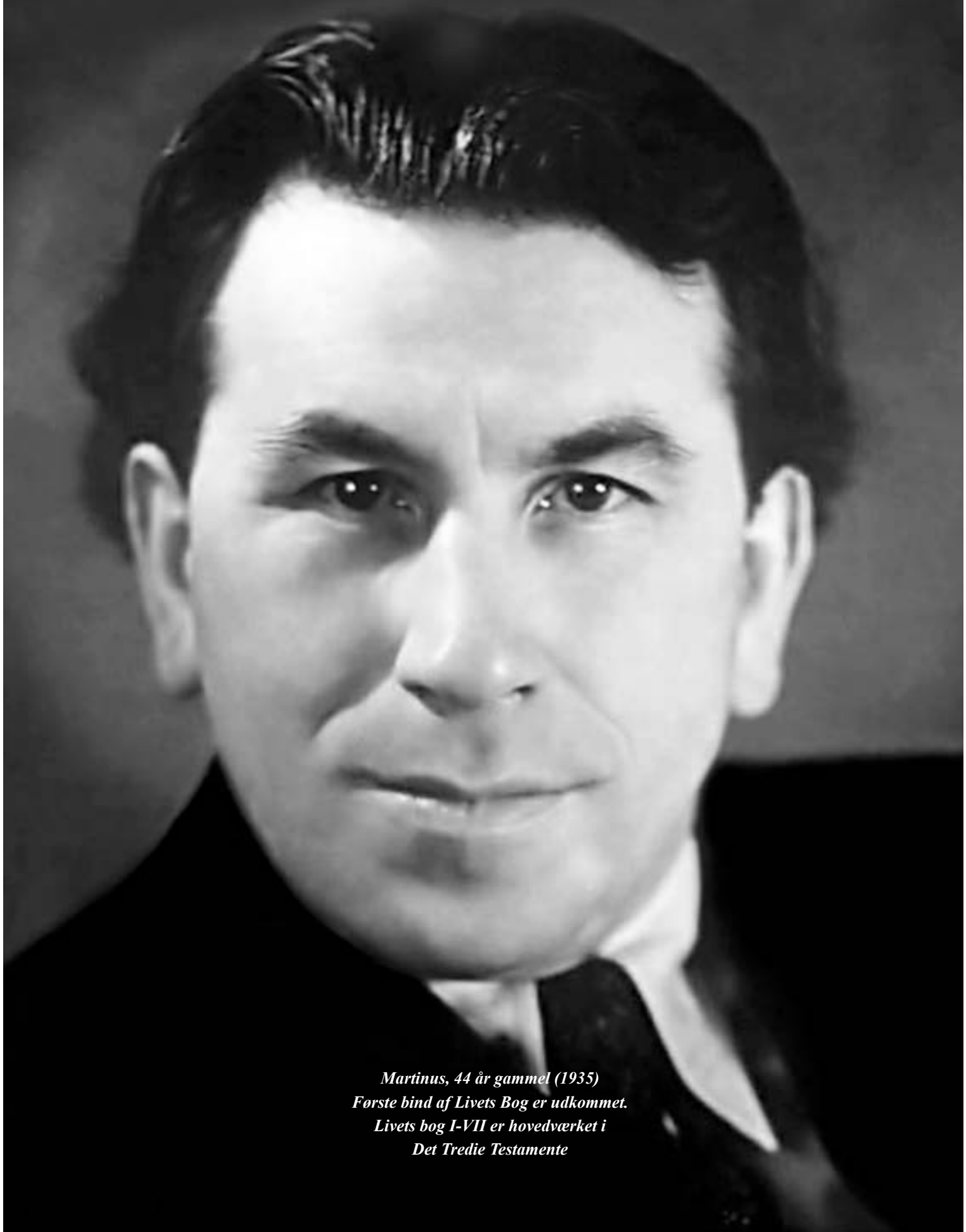
Det Evige Verdensbillede I-IV, som viser og beskriver de kosmiske symboler.

Logik, Bisættelse og ca. 30 mindre bøger.

OPLYSNINGER OM VÆRKET

livetsskole.info
thethirdtestament.info
dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
al-3ahd-al-thaaleth.info

Hvem var Martinus?

*Martinus, 44 år gammel (1935)
Første bind af Livets Bog er udkommet.
Livets bog I-VII er hovedværket i
Det Tredie Testamente*

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virke ligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

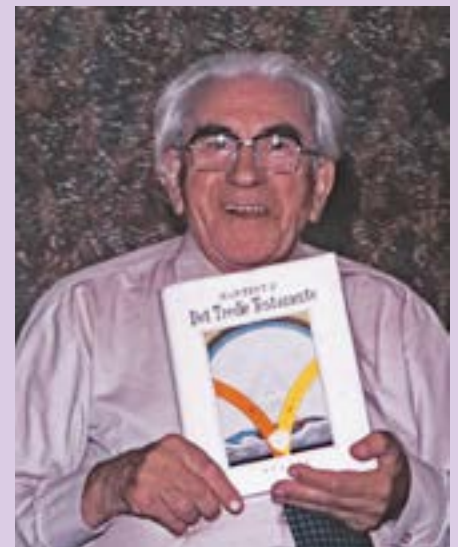
Martinus blev født i 1890 i Sindal i Nordjylland, hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang. Hans ønske om at blive skolelærer gik ikke opfyldt pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til Det Tredie Testamente, Den intellektualiserede Kristendom

“I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kald else til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller da tidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men

en absolut vågen kosmisk dags bevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væsens udødelige Jeg'er er

ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbødte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom.”

“
Martinus fremviser den 13. august 1978 sit eget designede omslag til sit værk. Han havde bestemt at værkets titel skulle staves Det Tredie Testamente, med “i” i ordet Tredie, “fordi det så pæneste ud sådan”. Han afviste at bruge ny retskrivning i titlen. Og det er jo forfatteren som har den endelige beslutning.

Martinus foran hovedsymbolet med Livets Bog.
Året er 1955. Arbejdet med de vigtigste kosmiske
analyser i Det Tredie Testamente er fuldført

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Om sommeren

I samme grad som man formår at træne sig op til kun at leve for at gøre andre lykkelige og glade ved livet, er man i kontakt med den væremåde, som er sommerens princip, den væremåde der giver liv, den væremåde der lader ens ånd være hellig på samme måde, som Guds ånd er det.

Fra et foredrag i Klint søndag den 6. juni 1954. Senest bragt i Kosmos nr. 4/1985. Bearbejdet af Erik Gerner Larsson. Bearbejdelsen godkendt af Martinus.

Om karmaen

En overordenlig stor del af karmaen skyldes menneskenes forfærdelige slagteri og blodbade på millioner af dyr, hvis organismer de således dræber og spiser.

*Det Tredie Testamente,
Det Evige Verdensbillede II, side 182.*

Om Reinkarnationen

Reinkarnationen, død og fødsel er således i realiteten livets allerstørste kærlighedsprocesser.
*Det Tredie Testamente,
Bisættelse, kap. 158, side 203.*

Om alkærligheden

Alkærligheden er evnen til virkelig at kunne elske dem, der ikke kan lide os, dem, der bagtaler og forfølger os og på mange måder er generende og onde imod os.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk. 26.*

Om tilgivelsen

Det var tilgivelse ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, Kristus skulle indvi som en kommende verdenskultur.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk. 7.*

Udleveringssteder af Den ny Verdenskultur

I DANMARK, SVERIGE OG NORGE

Oplysning om selvstændige studiegrupper og udleveringsteder af tidsskriftet

Den ny Verdenskultur: Udleveringssted **U** Studiegruppe **S**

Ballerup	3151 2434	U	Odense 2	2138 2638	U	S
Bogø By	2329 7658	U	Oslo	+47 9882 8168	U	
Broager	2393 7838	U	Sindal, Nordjylland	2628 4040	U	
Brøndby	2015 7811	U	Sorø	4026 5675	U	
Dragør	3034 0713	U	Store Heddinge	2342 7888	U	
Egernsund	2030 0850	U	Svaneke	2993 3085	U	S
Esbjerg	3054 5065	U	Søborg	4022 2252	U	
Gilleleje	6083 8008	U	Thy	2013 2989	U	S
Göteborg	+46 73677 9594	U	Tommerup	2138 5380		S
Holmegaard, Sydsjælland	2081 6044	U	Torup	6075 8855	U	
Horsens	2236 0179	U	Valby	3672 1750	U	
Jægerspris	3151 2434	U	Vanløse	2087 6006	U	S
Klint, Nykøbing Sj.	5378 5272	U	Viborg	2036 5580	U	S
Kolding	6174 8655	U	Vissenbjerg	6137 9037	U	
Kongens Lyngby	6070 7969	U	Aalborg	2628 4040	U	S
Nørre Alslev/Falster	3151 2434	U	Aarhus	4026 4094	U	S
Odense 1	2183 3434					S

Fremadrettet kan du få Den ny Verdenskultur på følgende måder:

Via vores årlige helsemesser og udstillinger i Danmark og evt. Norge.

Via vores foredrag i Livets Skole på Brøndbyøster Bibliotek, Kulturhuset Kilden (se s. 52).

Ved selv at afhente det på vores uddelingssteder. (Evt. tilbyd dig selv som udleveringssted, fremadrettet)

Eller ved at indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til:

Fonden Det Tredie Testamente, Vestre Gade 6A, 2605 Brøndby. Attn: Jan Langekær.

Det vil være en stor hjælp at få tidsskriftet Den ny Verdenskultur ud i hele landet, hvis der er nogen, som skal køre fra København, kunne tage nogle kasser med til de forskellige udleveringssteder i Danmark, Sverige og Norge.

Kontakt venligst redaktør Jan Langekær på telefon/sms 20157811 www.dettredietestamente.info

Hjælp til dannelse af nye studiegrupper og foredrag i Det Tredie Testamente

OPSTART

Vores team af frivillige har stor erfaring med opstart af studiegrupper, afholdelse af udstillinger, foredrag, kurser, og kan stille alt det nødvendige materiale af bøger, kosmiske symboler, studiemateriale og udstillingsdisplay til rådighed, samt give råd og dåd om dette og hint.

Så henvend dig til:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Vestre Gade 6A, Brøndbyøster

2605 Brøndby

Jan Langekær

Mobil: 2015 7811

livetsskole.info

Juleglæde:

“Efterhånden som den nye Verdensimpuls vinder indpas i menneskenes bevidsthed vil de se anderledes på mange ting, end de gjorde, da de var under den gamle Verdensimpuls’ påvirkning, og det gælder også julen. Julebudskabet i gamle form vil med tiden tabe sin kraft, men det lys og den glæde, der udtrykkes gennem beretningen, vil ikke alene bestå, men vil blive stærkere og stærkere. En ny epoke er under udvikling blandt de jordiske mennesker, i hvilken julen ikke blot vil være en fest en gang om året, men vil blive en konstant funktion i menneskenes psyke. Juleglæden vil blive til livsglæde, julegaverne til, at mennesket vil give sig selv, dvs sin livsglæde og sin skabeevne til gavn for helheden, og julefreden vil blive til fred hele året, ikke blot imellem de forskellige nationer, men også imellem de enkelte mennesker. Der vil virkelig blive “fred på jorden og velbehag iblandt menneskene” som det er bebudet i juleevangeliet. Men for virkelig at forstå, hvad meningen er med dette gamle budskab, må man lære det at kende, som det forkyndes for de vise og ikke blot, som det har været under den gamle verdensimpuls, for de enfoldige. Mennesket må lære at forstå universets tale om julebudskabet.” (Martinus i artiklen “Lyset i mørket” Kosmos nr. 16 /1975)

//

Frihed og frivillighed

Den frihed, som Martinus her nævner, vil føles der, hvor der ikke er tvang eller kontrol, og hvor man frit kan komme og gå, – og frit kan give, hvad man har lyst til.

//

Martinus skriver i artiklen GAVEKULTUR:

“Udviklingens mest ufejlbarlige kendetegn viser sig ikke i form af, hvor meget man ejer, men derimod i form af, hvor megen glæde man er i stand til at føle ved at yde sin næste noget af det man ejer. Vort forhold til det “at give” er vort forhold til udviklingen.

Herpå ses det, hvor man står. Herpå ses det jordiske menneskes afstand fra at være et “færdigt” væsen, hvilket vil sige, den væsenstilstand, der i “Livets Bog” udtrykkes som “det rigtige menneske”. Dyrets natur er princippet “at tage”, – det virkelige menneskes natur er princippet “at give”.

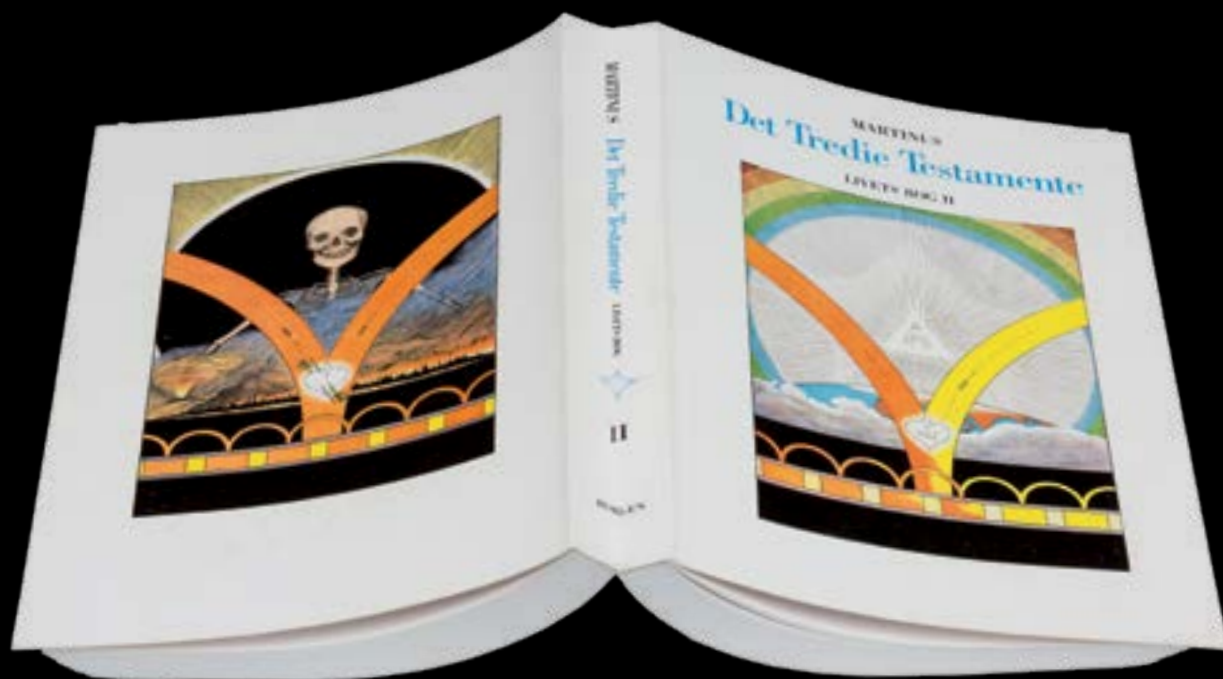
Det Tredie Testamente, Gavekultur, side 27.

...”Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt, hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for de enkelte mennesker.”

Det Tredie Testamente, Gavekultur, side 28.

DET TREDIE TESTAMENTE

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info